Any 57.—Núm. 18.854.—Preu: 15 cèntims

ABONAMENTS
Barcelona, mes ... 2'50 Ptes
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... 10'— »
América llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »
Països convent postal, id. ... 15'— »
Altres països, id. ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 588, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 10503

Dimarts, 9 d'abril de 1935

EL TEMPS El cel està en general cobert o semicobert, els vents són fluixos de direcció variable. En les darreres 24 hores ha plagut i llengerament a Cadeis i Bonaigua. El gruix de la neu és de 2'30 metres al Port de la Bonaigua, 1'88 metres a Envalira i 0'55 cm. a Núria.

Aquest número ha passat per la censura governativa

CRONICA

¿Un parèntesi o una rectificació?

Es indubtable que la solució de la darrera crisi va produir en l'opinió republicana una sensació d'alliberament. Els representants dels partits tèbiament convertits a la República o simplement a la indiferència davant les formes de govern perdien la participació en el poder per llur torpor, per la infecunditat de llur pas pel govern, i, el que és pitjor, per haver fet qüestió de gabinet l'execució d'unes penes capitals. Volien agitar davant llurs clientel·les una bandera negra i han estat víctimes de llurs propis designis.

L'opinió republicana ha pres la solució de la crisi com un punt de partida, com un inici de rectificació. Comptel, han exclamat tot seguit els desnonats: aquest Govern d'ara ha d'ésser un parèntesi. Un parèntesi? ¿Un incis dins una oració, perquè l'oració continuï? Sapiguem-ho, almenys, i, si no altra cosa, quedi al descobert, en honor a la claredat, que les actituds arrogants no eren més que amenaces i que simulant un objectiu se'n persegueix un altre o, el que és pitjor, que tàcticament ha estat variat quan el primer ha aparegut poc convenient o inassolible.

Massa símptomes hi ha que fan creure que d'una manera incògnita, extramurs, es prepara un nou assalt al poder, un agreujament de la situació que queia a darrers del mes passat.

El pretext per a aquesta regressió serà la necessitat d'ajustar el govern a la realitat parlamentària, i aquesta doctrina és certament la bona i l'única vàlida dins la Constitució vigent; però la República no pot viure de caritat ni de toleràncies, ni pot ésser lliurada als que, sense desdir-se dels seus compromisos amb l'opinió, comencen per vulnerar la Constitució i acabarien destruint el règim quan així convingués als seus interessos partidistes. Que això és extrema suspicàcia? ¡Però si s'acaben de fer amenaces explícites en aquest sentit, a les primeres dificultats que s'han oposat a certs afanys de predomini!

Hi ha encara una altra raó. Ningú més partidari que nosaltres de la continuïtat dels Governs i d'esgotar els terminis de duració dels Parlaments; però el règim republicà després de quatre anys encara està poc consolidat per a sacrificar a aquesta preferència àdhuc la mateixa vida de la República o, almenys, les seves característiques essencials.

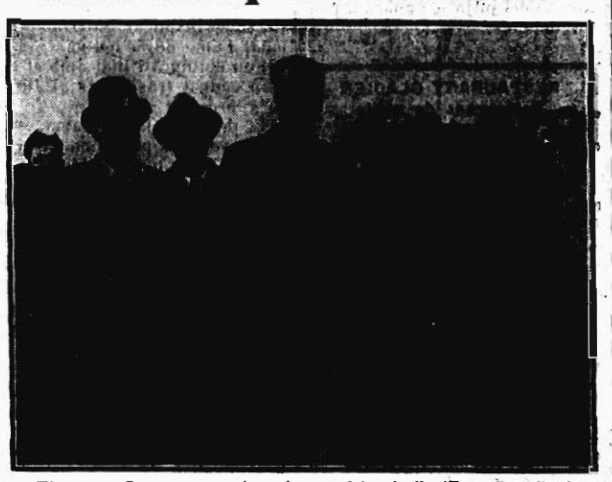
I per si tot això fos poc, afegirem que aquestes Corts s'han acreditat suficientment d'inoperants per a basar-hi cap esperança d'edificació, i són massa patents, ja a hores d'ara, les proves de discordància amb l'opinió general del país.

¿Es, donos, que la vida d'aquest Govern ha de desembocar necessàriament en la dissolució de les Corts? No som nosaltres que sentim impaciències; no són pas les forces republicanes les que han assenyalat terminis fatals de trenta dies, ni són elles les menys interessades a què les eleccions se celebrin en condicions de normalitat i mitjançant una preparació que garanteixi la seguretat i la sinceritat de la consulta popular.

No. El problema no és aquest, o almenys el problema no és posat en aquests termes pels partits republicans. Partint de la premissa, acceptada gairebé unànimement, de l'esterilitat d'aquestes Corts i de llur total esgotament, la qüestió de temps és accessòria, i si algun límit li posen és en la fixació d'un mínimum, el mínimum indispensable per a tornar a la plena vigència de les llibertats constitucionals. La qüestió és una altra: no és acceptable que per a allargar uns quants mesos la vida d'aquestes Corts, la trajectòria iniciada amb la solució de la darrera crisi es desvií i s'imposi a l'opinió pública un Govern que signifiqui una retroacció a situacions totalment periclitades, i menys amb l'agravant d'una total o regatejada satisfacció a la voracitat d'un partit.

La solució de la crisi provocà un repte. Que es compleixi, si cal. El que no es pot acceptar, pel bé de la República, és que el repte es converteixi en una acció menys noble que en francès té una expressió gràfica difícil de traduir a la nostra llengua.

El president del Parlament català en presó atenuada

El senyor Casanoves en desembarcar del vaixell. (Foto Centelles.)

La Ceda ja es disposa a rectificar la seva conducta

Avui es reunirà el Consell del partit de Gil Robles :: Ara resulta que el bloc governamental no fou desfet pels motius que tothom coneix :: A la Ceda no li fan por unes eleccions

Madrid, 8. — Acabada la reunió de la Diputació permanent de la Cambra, el senyor Gil Robles ha passat a entrevistar-se amb el senyor Alba. El senyor Gil Robles ha manifestat als periodistes que l'entrevista no havia tingut altre objecte que posar-lo al corrent el senyor Alba de les gestions que havia realitzat aquests dies. Després ha indicat el senyor Gil Robles que una gran part d'aquesta setmana, i si li fos possible, tota la setmana entrant, serà fora de Madrid. Ha afegit que demà a la tarda es facilitaria una nota del Consell d'Acció Popular, després que fos coneguda per la minoria en la reunió que aquesta celebrarà a la tarda.

En relació a aquestes reunions, ha dit que no s'havia d'esperar res de nou. El fet que es reuneixin els diputats d'Acció Popular només significa el restabliment d'un costum que havia quedat interromput en aquestes darreres setmanes.

Quan el senyor Gil Robles ha acabat la seva conferència amb el senyor Alba, els periodistes li han preguntat si podia donar alguna impressió, i ha contestat que cap.

—Sabeu — li han preguntat els periodistes — que el senyor Lerroux realitza també gestions amb vistes a reeixir el bloc majoritari?

—Això he llegit — ha respost el senyor Gil Robles — i no sé res més. Vosaltres sabeu més que jo.

—¿La reunió que celebraran demà els organismes de la Ceda, tindrà importància?

—Aquestes reunions seran mancades d'importància, per tractar-se de cosa normal. Són reunions que ja se celebraven fa temps.

El senyor Gil Robles ha sortit acompanyat per l'ex-ministre de Justícia senyor Aizpun.

Els periodistes han preguntat també al senyor Aizpun la seva impressió sobre la reunió de demà, i el senyor Aizpun s'ha remès a allò que pogués haver dit el seu cap.

Un periodista ha preguntat al senyor Aizpun si creia que es ratificaria la posició de la Ceda, i l'ex-ministre de Justícia ha contestat:

—Crec que es ratificarà i s'aclarirà d'una manera més rotunda que no pas ratificar.

AVUI ES REUNIRA EL CONSELL DE LA CEDA

Demà, a dos quarts d'onze del matí i al local d'Acció Popular, es reunirà el Consell de la Ceda. A les dues de la tarda tindrà lloc un banquet i després es reunirà la minoria. No sembla propvable, per no ésser costum en aquests actes, que el senyor Gil Robles pronunciï cap discurs en ben acabat el dinar.

Respecte aquestes reunions, "La Veu" diu:

"L'ordre del dia de la reunió del Consell Nacional de la Ceda, és el següent: Situació política: relacions d'acció obrerista amb la Ceda; qüestions de règim interior.

Tant el primer com el segon punt poden donar lloc a animats debats per examinar-se aspectes relacionats amb l'actuació del partit en èpoques passades, i plans per a l'futur. Si es tractés de la situació del partit dintre de la República, no seria per a discutir-la, sinó simplement amb vistes a dur a cap una declaració més concreta i terminant de les que fins ara han estat fetes.

El segon punt, té un relleu més singular. Es tracta dels acords del recent Congrés d'Acció obrerista, proposant que la Ceda es faci càrrec de les aspiracions d'aquest organisme autònom, perquè l'afinitat d'ambdós pugui continuar."

(Continua a la pàgina 5, col. 1)

COMENTARI

La Història i la ironia

El problema de l'equilibri europeu i, per tant, el de les aliances militars ha creat, a França i a Rússia sobretot, una situació, que si no fos la gravetat de les circumstàncies per què travessa el Continent, gairebé podríem qualificar-la de còmica. Des dels ciutadans més modestos de la classe mitjana i de la petita burgesia francesa, fins als magnats de l'alt capitalisme, tothom estava convençut que la Rússia sortida de la Revolució del 1917 era una monstruosa i sagnant olla de grills del contagi de la qual calia prevenir-se pels mitjans que fos. Una premsa ben entrenada a donar de cap a cua del país el mot d'ordre de les idees que l'Estat recomanava als ciutadans havia contribuït, amb els seus excessos, a crear una imatge terriblement melodramàtica de la Rússia dels Soviets. El comunista del ganivet entre les dents era un personatge familiar de la imatgeria popular francesa.

Per la seva banda, els governants de la U. R. S. S. han fet prodigis de propaganda per presentar la civilització burgesa amb el summum de totes les misèries i perversitats. França, naturalment, no s'escapava pas d'aquest quadre horripilant. Més aviat els propagandistes de Moscou hauien distingit amb la seva atenció escandalitzada la gran República occidental.

I així ens deia que quan les llegendes poc amables amb què ambdós països s'havien obsequiat mútuament batien el seu zenit, quan russos i francesos, respectivament, es plouien o s'odiaven amb una disciplina que no ens atrevirem a qualificar d'exemplar, la força de les circumstàncies obligà i gairebé imposà una entesa diplomàtica i militar entre els governs de París i Moscou.

El poble, que mai no deixa d'esser simplista i natural, ha assistit amb sorpresa a aquesta aliança. A França, segurament, l'home del carrer no s'haurà pogut estar de veure l'humor de la situació, per dramàtiques que siguin les circumstàncies que l'imposen. A Rússia, en canvi, com haurà reaccionat el petit Sortosament per als seus governants, el règim polític els permet no preocupar-se massa de l'opinió pública. Llegim, per exemple, aquest telegrama de Moscou que publiquen els diaris:

"La comissió de control del partit comunista ha proposat sancions contra la redacció del diari comunista de Kuybischew per haver-se abstingut de publicar una sola línia sobre la visita del ministre anglès Sir Eden, així com de les seves negociacions amb el govern soviètic, allegant que aquests actes no tenien interès per a Rússia. Tots els redactors del dit diari han estat destituïts."

Al comunista de bona fe li deu sortir fum del cap. I al burgès de França li deu passar una mica per l'estil. I no parlem de la situació, entre ridícula i grotesca, en què es troben els comunistes de París.

Deu ésser perquè és capaç de resoldre aquests complexos estats de coses que la feina de governar els pobles: l'anomenen un art.

J. M. P.

La regata clàssica anglesa

L'equip de la Universitat de Cambridge que ha pres part en el clàssic matx anual contra el de la Universitat d'Oxford. (Foto Urbis Press.)

Els Soviets en 1935

(La veritat sobre Rússia)

per H. R. Knickerbocker

XII

Pel juny a Kiev, els bolxevistes han afusellat sis funcionaris dels queviures per "sabotatge". Pel juliol, quatre més per "negligències" a Sverdlovsk, cinc enginyers per "corrupció", onze empleats del Centre de Cria, per "negligències", i a Smolensk, dinou ferroviaris per "sabotatge" i "espionatge". Per l'octubre tambe afusellaren tres enginyers per "espionatge".

Gairebé semblava que el Terror Roig s'havia apaivagat. Dues o tres execucions només entre una vintena de persones en sis mesos era senyal que el règim soviètic, sentint-se consolidat, tenia consciència d'una millora ràpida de l'estendard de vida a les grans ciutats, tranquil·litzat per la situació internacional, orgullós dels progressos del segon Pla Quinquennal, reposés una mica del Terror.

La veritat és que els voltants de Moscou ofereixen encara un aspecte inusitat per als estrangers. A la calçada de Leningrad, al capdavall d'una llarga rasa protegida per una tanca de filferro amb punxes, s'alça una torre davant la qual fa sentinella un guàrdia vestit amb una gran pell de mollo i calada la baioneta esmolada, que li passa mig pam de la gorra cònica que duu ensorrada.

A baix, al camí, un altre sentinella indica l'extrem del camp de concentració. A l'interior hi ha els presoners, els "enemics de classe", ocupats a cobrir un canal del Volga. Són ex-pagesos rics, i si resisteixen cinc anys aquest treball, podran ésser alliberats, i esdevindran ciutadans de la U. R. S. S. Setanta mil que obriren el Canal de la Mar Blanca han estat "amnistiats".

Això és un espectacle talment familiar, i els presoners polítics són una característica talment tradicional de la vida soviètica, que la població no considera, per dir-ho així, que l'empresonament sigui cosa del Terror. El mateix es pot dir de les execucions sumaríssimes, i això és més greu. Avui, però, ja no n'hi ha tantes. No és cap ironia sostenir que una cinquantena d'execucions en sis mesos és un record de moderació.

Tot d'una, enmig d'aquesta calma, un atemptat fou comès a Leningrad: un comunista irascible, antic ordenança de Kirov, que fou acomiadat, li engegà uns quants trets de revòlver. Kirov ocupava el tercer lloc del Govern, era membre del Politbureau, cap de Leningrad i amic de Stalin.

Ningú no havia atemptat contra la vida de cap dirigent soviètic de 1918 ençà, que Lenin fou ferit a Uritski, mort. Si no hi havia hagut més atemptats és perquè el Govern havia pres represàlies tan terribles, que qualsevol assassí eventual sabia que no solament li costaria la vida a ell, sinó que causaria la mort de tots els seus parents i amics. De manera que els afusellaments començaren una altra vegada. El Govern, oficialment, no va establir cap relació entre l'assassinat de Kirov i les execucions que el seguiren, però tothom comprengué què significaven els primers afusellaments i els que seguiren durant un mes després de la mort de Kirov: foren ocasionaren 116 víctimes. Totes havien estat acusades d'haver conspirat en actes de terrorisme.

H. G. Wells ha fet aquesta declaració respecte de la Unió Soviética:

"Magraden els seus plans, però no les seves execucions." Els afusellaments i el terror ¿són l'acompanyament obligatori, inevitable del Pla d'Economia Nacional, dirigida del Socialisme i del Comunisme?

Moscou, aparentment, està convençut que sí. Hi havia senyals que feien creure que un esperit més liberal estava al

(Girem el full, s. v. p.)

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
TURISME, a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID, a la pàg. 5.
LES COMARQUES CATALANES a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER, a la pàg. 7.
EL CENTENARI D'UN ASTRONOM, per Enric Calvet, a la pàg. 7.
EL TEATRE I EL CINEMA, a la pàg. 8.
ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

El triomf de Goemboes

Budapest, 8. — La victòria electoral aconseguida pel Govern ha causat una impressió profunda en certs cercles de l'oposició.

El periòdic "Magyarhirlap", abans liberal, sembla adherir-se ara al programa governamental.

"El general Goemboes — escriu — ha aconseguit agrupar al seu voltant una majoria estable, amb la qual portarà a terme aquesta democràcia nova, que no s'atén a la lletra ja caducada, sinó que commotlla, ans al contrari, a la realitat i tractarà de reunir totes les forces nacionals.

El desig del general Goemboes és assegurar una existència tranquil·la a la generació d'avui i preparar al mateix temps el terreny per a la generació de l'esdevenidor.

La política a Hollywood

per Harold de Salemson

LA PUBLICITAT té l'exclusiva d'aquest interessant reportatge, en el qual es dóna idea de la intervenció que les opinions polítiques tenen en la vida del gran centre productor de films.

Llegint aquest reportatge els lectors de LA PUBLICITAT coneixeran les preferències polítiques i socials de Charlot, Dorothea Wieck, germans Marx, James Cagney, Marlene Dietrich, Douglas Fairbanks i altres estrelles de primera magnitud.

També coneixeran episodis interessants de la lluita entre Upton Sinclair i les empreses dels estudis de cinema.

HISTORIA I POSICIO POLITICA DELS ESTUDIS AMERICANS

és el títol de la primera part d'aquest reportatge que començarem a publicar dijous.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR PICH I PON

Seran trets a concurs els càrrecs de la Justícia municipal a Catalunya

Es nomenarà una comissió que redacti un projecte d'estatut de funcionaris de la Generalitat

Ahir al migdia el governador general interí, senyor Pich i Pon, va rebre a la Presidència els periodistes que fan informació a la Generalitat.

—No hi ha encara res de nou de les Comissions gestores—va començar dient el senyor Pich i Pon—. Però és gairebé seguir—afegí—que demà us podré donar noticies completes d'aquesta qüestió.

—¿No ens podríeu avançar si la Lliga entrarà a formar-hi part?—se li preguntà.

—Si us pogués dir això—va respondre—ja us donaria noticia concreta de tot.

Passant a una altra qüestió—prosseguí el senyor Pich i Pon—, us haig de manifestar que avui signaré un decret traient a concurs els càrrecs de la Justícia municipal per a tot Catalunya. Es donen cinc dies per a cursar les instàncies, i la resta dels tràmits es portaran a cap en quinze dies. Es a dir, que d'aci a vint dies la justícia municipal a Catalunya quedarà normalitzada. Una de les coses que farem—afirmà el senyor Pich i Pon—és que la justícia municipal estigui deslligada de tot partidisme polític.

També aquesta tarda—va continuar dient—signaré un decret nomenant una Comissió de tècnics de la casa i de fora de la casa per tal que elabori un projecte de reglament de funcionaris de la Generalitat. En aquesta casa hi ha un sentit de desorganització que la necessari el reglament.

Signaré també un altre decret per a reorganitzar els serveis de la casa. Perquè això ha canviat molt—digué—; en canvi els serveis no han canviat gens. De la Diputació d'abans s'ha arribat a la Generalitat d'avui, i això exigeix reformes en benefici públic i de la Generalitat mateixa.

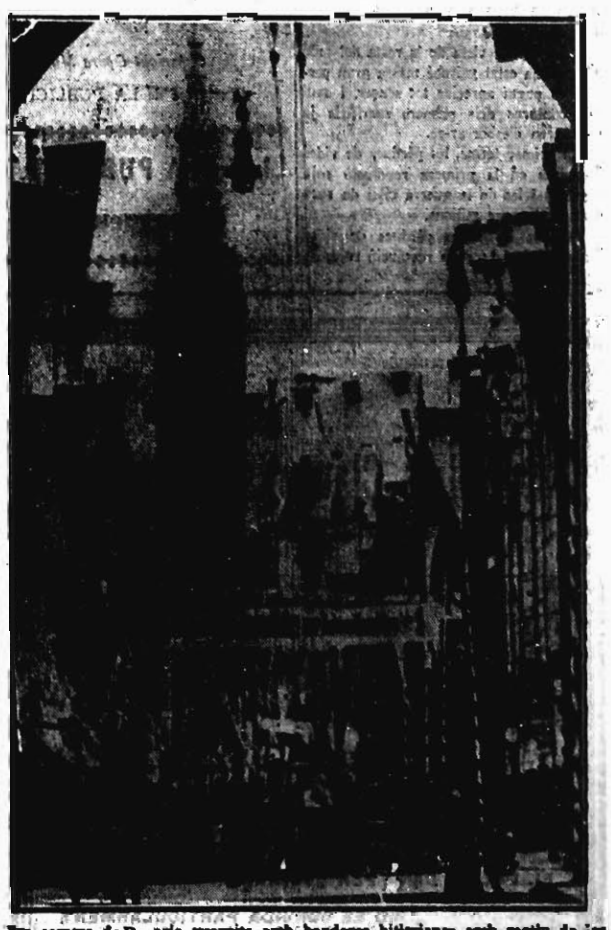
I no us parlo de res més—acabà—, perquè jo de l'ordre públic, no n'he de tenir cura, ni hi sento cap devoció. Això, al passeig de Colom.

L'acte seguit s'acomiadà dels periodistes.

EL FILM DE LA DEFENSA DE LES BALEARS

No cal pas despendre-hi 600.000.000; els senyors Samper i Estelrich se n'encarregueu a meitat de preu.

Els carrers de Barcelona guarnits amb banderes hitlerianes amb motiu de les festes nacionalsocialistes al Lanzarote de la Ciutat Lliure. (Foto Urbis Press.)

punt d'obrir-se camí. L'afer Kirov ha tornat a posar el país en la seva atmosfera tivant i tràgica. Totes les categories de classes imaginables ja havien estat "liquidades". Els monàrquics havien desaparegut. Havia desaparegut la noblesa. Els grans propietaris rurals feia molt de temps que no existien. Al proletariat no li quedava cap classe per lluitar-hi. I heus ací que l'atemptat contra Kirov obria una nova era d'extermini.

¿Quin és el balanç de la Unió Soviètica al cap de disset anys? Heus-en aquí un resum aproximat.

A l'actiu: del punt de vista de la Dictadura del Proletariat ha consolidat considerablement la seva situació econòmica. Tenint en compte totes les previsions possibles, no hi ha res que faci témer la fallida econòmica de la U. R. S. S.

Ha socialitzat completament totes les branques de la vida econòmica. En 1937 l'últim cultivador individual haurà estat incorporat a les granges col·lectives. La indústria, el comerç i les finances fa molt de temps que són totalment socialitzades. D'entre els 165 milions de la població no hi ha ni una sola persona que treballi a compte de cap particular per produir mercaderia. Ni una sola persona compra o ven pel seu benefici particular. Per usar la fraseologia soviètica, direm: A la U. R. S. S. cap home no explota ni pot explotar un altre home. Tothom treballa per l'Estat.

Els bolxevistes han assolit victoriosament el primer objectiu del Pla Quinquennal: industrialitzar Rússia fins a l'extrem que, en cas de necessitat, pugui prosseguir la seva obra amb els seus propis mitjans, sense ajuda de fora. Aquest programa ha permès de suprimir l'atur forçós en tots els aspectes.

Han pres una envestida impressionant cap a la realització del principal objecte del segon Pla Quinquennal, que era de doblar el proveïment de les ciutats, triplicar la quantitat de productes de consum i continuar el programa d'industrialització amb un ritme no gaire inferior al del primer Pla.

L'estendard de vida de la població entera probablement no és tan elevat com ho era abans de la guerra. Així i tot, es troba en progressió sensible, i encara que això pugui exigir algun temps que els queviures siguin tan abundants com sota la NEP, sembla que no hi ha cap raó perquè la progressió no continuï. Es possible d'albirar el moment que l'estendard de vida de l'obrer soviètic potser serà superior al dels obrers dels nombrosos països de l'Europa Occidental.

Han organitzat les granges d'una manera que, segons el parer dels perits estrangers—fins dels contraris al règim—, hauria de donar un rendiment considerablement superior al de totes les granges petites que constitueixen el 90 per 100 de la quantitat total, amb tot i que la seva organització no sigui tan productiva com un sistema d'explotació mitjana per la propietat privada.

Han ensenyat a tothom de la Unió Soviètica de llegir i d'escriure i han suscitat en els joves un apetit de ciència com no se li pot comparar el de qualsevol altre país. Han fet tornar alegre el jovent.

En altres mots, han demostrat que el seu sistema de capitalisme d'Estat, que ells troben gust de denominar socialisme, és viable. Encara hi ha sotracs i asprors i no funciona tan bé com el sistema capitalista en temps normal, però el fet que l'atur forçós hi sigui inexistent reconcilia els obrers soviètics amb els seus defectes.

La U. R. S. S. també ha millorat considerablement la seva situació respecte a les altres potències. El reconeixement d'Amèrica i l'entrada a la Societat de les Nacions han donat a la Rússia bolxevista proscrita fins aleshores el doble segell de la seva acceptació dintre la gran família internacional. La seva entesa amb França significa que s'ha aliat amb la potència militar més forta del continent. Momentàniament, almenys, ha persuadit al Japó que una guerra seria massa onerosa.

Aquestes són les partides del seu actiu. ¿A quin preu han estat conquistats aquests guanys?

Del punt de vista de la resta del món el preu ha estat gairebé massa gran perquè es pugui apreciar tot sencer, i avui els contorns dels primers sacrificis ja comencen d'esborrar-se.

En primer terme, les pèrdues de vides humanes en la primera revolució roja de 1917 i les de la guerra civil de 1920 es compten per milions.

Després les noves pèrdues de vides humanes de la segona revolució roja, de l'aplicació del Pla Quinquennal i de la guerra civil amb els kulaks. Unes i altres, igual que les morts degudes a la fam, també es compten per milions.

Si se sumen les execucions de tots els monàrquics, dels aristòcrates, burgesos, intel·lectuals, kulaks i dels adversaris polítics amb les de tots els ciutadans morts en la lluita pel triomf del bolxevisme i de tots els éssers humans—blancs o roigs—que han mort simplement de fam en les males anyades, la xifra potser passaria de deu milions; es pot assegurar, però, que no baixaria d'aquesta xifra.

Els bolxevistes diran que ells no tenen la culpa de totes aquestes morts. Però si volguessin ésser sincers reconeixerien que aquest fet no modifica el que totes aquestes morts i aquestes misèries han estat l'acompanyament de la fundació i de l'estabilització del règim soviètic. I la fi de les execucions encara no es veu clara.

Si a aquestes xifres ja enormes s'hi afegeix el milió de russos que, segons el report de la Societat de les Nacions viuen refugiats a l'estranger i tots els que són a la presó a Sibèria o en els camps de concentració, la suma de patiments humans causats per la revolució serà molt més considerable encara.

I aquest compte encara no seria complert, perquè durant molts anys la població entera de la U. R. S. S. ha hagut de suportar un grau de privacions que cap altre poble que tingués el dret de fer-se sentir no hauria suportat.

Les crítiques burgeses del socialisme sostenen que el socialisme cauria el dia que se'n volgués fer una experiència en gran escala, perquè el poble sota un règim socialista voldria gaudir de tot i no podria, per tant, constituir cap estalvi ni cap capital. Aquesta opinió era basada en la suposició que la temptativa socialista seria feta per una democràcia.

El cas és, però, que l'experiència ha estat intentada per una dictadura en un país semiasiàtic. Per als homes que han construït el socialisme a Rússia, el fi justifica tots els mitjans utilitzats: les restriccions obligatòries imposades a tothom fins a ells mateixos, el terror implacable, les efusions de sang sense pietat. Als seus ulls aquest fi justifica la supressió completa de la llibertat de la paraula, de premsa, fins la llibertat de pensament, perquè el pensament un dia o altre pot expressar-se i tornar-se perillós. Aquest fi fins justifica la destrucció de qualsevol religió excepte la del comunisme.

Per aquests tres mitjans, obligant el zel i escampant el terror, els constructors del socialisme han alçat el seu edifici. Caldria ésser cec per a no veure que l'edifici cada dia creix.

La pròxima generació russa podrà oblidar què ha costat. Avui, però, el preu és talment enorme per als interessats que obliga l'estranger a pensar amb gratitud en el seu passaport, que li permetrà de retrobar la llibertat que per raó de la seva abundància a Occident no és apreciada en tot el que val.

La llibertat o la mort és una expressió passada de moda. I no obstant, quantes vegades la mort acompanya la pèrdua de la llibertat!

A la Plaça Roja els raigs dels projectors s'infiltren a través d'una miríade de borrallons de neu. Cada borralló ferit per la claror brilla un instant per perdre's en la nit immediatament. Encatifen de gelera la vasta plaça avui com ho feien segles enrera quan Ivan el Terrible edificava aquest monument torturat que es veu al fons i que és l'església de Sant Basili.

Cauen innombrables, silenciosos, damunt el vell de Sant Basili, el mausoleu de Lenin. A l'interior, el seu cos mort deu anys enrera està estès com si dormís. Al defora, una llarga renglera humana es destaca en negre fins que els borrallons de neu la deixaran coberta de blancor. La porta de la tomba s'obre, la llarga renglera vacilla com una processó de fantasmes.

Desfila, saluda el mort, se'n va i desapareix a l'ombra del Kremlin.

Fa deu anys que aquest rite dura. És tota la Rússia senyalada amb la marca del sofriment.

FI

Copyright Opera Mundi

Exclusiva de LA PUBLICITAT

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Visites. — Ahir el governador general interí, senyor Pich i Pon, va rebre les següents visites:

Senyor Josep M. Serraclara, el comte de Carall, el doctor Huguet, el senyor Vicenç Rodríguez, el fiscal del Tribunal de Cassació, senyor Gonzàlez Prieto; el president i el secretari de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, senyors Mas Yebra i Cardelús; el capità d'enginyers senyor Vidal i Ribas, i els senyors Alfred Sedó i Eduard Batalla.

AJUNTAMENT

Oferiment per a les Festes de Primavera. — Una comissió de l'Agrupació de Comerciants del carrer de Fiveller, va complimentar l'alcalde accidental, senyor Pich i Pon, per tal d'oferir-li el seu concurs per al millor lluiment de les festes de Primavera, commemoratives del quart aniversari de la proclamació de la República. Els visitants oferiren guarnir la dita important via, tenir oberts els establiments fins a mitja nit i augmentar la iluminació.

El senyor Pich i Pon agraí la cooperació oferta.

El Compte Corrent del Contribuent. — Ahir fou facilitada a l'Alcaldia la nota següent:

"Ha arribat fins a aquesta Alcaldia la nova que es fan determinades pressions en el sentit que no es constitueixin els Comptes Corrents dels Contribuents, allegant, entre altres coses, que serán nuls llurs efectes.

Davant una tal campanya, aquesta Alcaldia ha de recordar a tots els ciutadans que subsisteix en tota la seva integritat el ban del 27 de febrer darrer, creant el Compte Corrent del contribuent, i que agrairà extraordinàriament que se li denunciï qualsevol pressió que es faci contra una de les iniciatives que tan bona acollida va trobar e nels contribuents de Barcelona, per tal de prendre les providències oportunes.

Per altra part, tenint en compte la gran massa de comple-correntistes presentats per les Corporacions que han acudit en demanda dels formularis adequats per a l'obertura dels dits comptes i l'acumulació de feina que suposa el rebre les dades d'una manera aglomerada, es prega a les aludides Corporacions que presentin els documents a mesura que els vagin rebent, i anunciï que, per a això, aquesta Alcaldia es veu precisada a ampliar per una sola vegada i de manera improrrogable, el termini per a l'obertura dels comptes corrents, fins al dia 25 d'aquest mes."

Els premis del Carnaval. — A la Sala Joffre, de les Cases Consistorials, tingué lloc l'acte de lliurar el premi de deu mil pessetes als ocupants de la carrossa "Neptú", que guanyà la màxima distinció en la rua del passat Carnaval.

L'alcalde accidental, senyor Pich i Pon, després de lliurar el premi als seus guanyadors, pronuncià breus paraules congratulant-se de l'èxit de les festes del Carnaval, que tant contribuïren a aixecar l'esperit de la ciutat.

Agraint una subvenció. — Una comissió d'alumnes del sisè curs de l'Institut Femení Giner de los Ríos, ha visitat l'alcalde accidental, senyor Pich i Pon, per tal d'expressar-li el seu agraïment per la subvenció que els ha estat concedida per a fer un viatge d'estudi a Mallorca.

Visita de comiat. — Abans de sortir cap a Madrid, visità l'alcalde accidental, senyor Pich i Pon, l'ex-ambaixador d'Espanya a França, senyor Salvador Madariaga.

Falsos cobradors. — Cal que els propietaris barcelonins estiguin previnguts contra uns subjectes que, proveïts d'uns rebuts falsos, recorren els domicilis dels susdits propietaris i cobren quantitats per diferents conceptes o, preferentment, per "inspecció de clavegueres". Cas de rebre la visita dels falsos recaptadors, cal que els facin detenir pels agents de l'autoritat.

PREFECTURA DE POLICIA

Diu que fan serveis importants —Ahir al migdia, en rebre els periodistes el cap superior de policia, els manifestà que estaven portant a terme importants serveis, els detalls dels quals donaria oportunament a la premsa.

Estafador que és reconegut per dues víctimes seves. — A Benigne Cabada Guliar, el dia 2 d'aquest mes li foren estafades per dos desconeguts 300 pessetes pel procediment de les misses. No va denunciar el fet i es dedicà a cercar els autors. Ahir, al Pla del Palau, en el mateix lloc on l'havien estafat, va veure un dels autors. Va fer-lo agafar per una parella de guàrdies de Seguretat i feren cap a la Delegació de policia del districte de Lliotja. Al moment d'arribar-hi, estava presentant una denúncia, també per l'estafa de 185 pessetes pel mateix procediment. Domènec Vàzquez, el qual, així que va veure entrar el detingut, que es diu Emili Gènova, el va reconèixer com el seu propi estafador de moments abans.

El detingut fou posat a disposició del jutjat de guàrdia pels dos delictes.

RESTAURANT GLACIER
Restaurant de moda
"Pollastre allo Spiedo"

Detinguts per haver robat aviram. — A la carretera de Sants foren detinguts Hermenegild Santos i Carme Vargas i Santiago, que portaven aviram robat en alguns pobles veïns. Els detinguts foren reclosos als calabossos del Palau de Justícia, a la disposició del Jutjat de Sant Feliu.

Volia robar? — El vigilant de la fàbrica de teixits del senyor Salvador Casacuberta, establerta al carrer de la Indústria, en fer el recorregut es va adonar que a la vora de la paret de tanca hi havia unes peces de teixit preparades segurament per a ésser llançades a l'exterior. L'home es posà a l'aguait, i cap a la matinada va veure com l'empleat de la fàbrica Enric Pons i Aparicio saltava la paret i es dirigia al pati de la fàbrica amb la intenció, probablement, d'endur-se'n les peces. Va ésser detingut, però va negar que tingués el propòsit de robar, donant detalls d'on havia estat i on es dirigia.

Com que el detingut té antecedents a la Prefectura de Policia, el jutge va ordenar la seva incomunicació.

Detenció. — La policia va detenir al Parallel Joan Valero Pérez, membre de la banda d'atracadors del "Fernandito". Està reconegut com el que participà en l'atracament del carrer de Piqué.

També ha estat sotmès a un reconeixement, i sembla que s'ha comprovat que havia pres part en l'atracament de la casa Ribes i Pradell.

Vaga de braços caiguts. — Per haver estat acomiadat un obrer de la fàbrica Batlló, els 800 operaris de la dita fàbrica es declararen en vaga de braços caiguts. Al migdia es retiraren sense que ocorregués cap incident. La força va rebre l'ordre de fer desallotjar el local si els obrers continuaven fent vagu.

Més detencions. — Al carrer del Robador fou detingut Dionís Pasqual Salvador, el qual havia muntat una banca de joc de daus.

Un altre lladre detingut. — Ha estat detingut Rossend Garcia Sánchez, el qual feia molt de temps que no treballava i gastava diners. Fou practicat un escorcoll a l'habitació de l'hotel on habitava i hi trobaren unes eines per al robatori i un títol de xofer.

Auto robat. — Ahir al matí, davant del Banc d'Espanya, fou trobat abandonat l'auto 58.166 B., propietat de Francesc Bracons. Fou tralladat a la Comissaria de l'Audiència.

Una falsa alarma. — Ahir, pels volts de tres quarts de quatre de la tarda, se sentiren sorolls molt semblants als dispars de revòlver a la plaça de Catalunya. Com que en aquella hora la plaça està molt animada, els dits sorolls produïren una gran alarma entre la gent que hi circulava i la que prenia el sol a la plaça. Hom va creure que es tractava d'un atracament.

Per sort no va ésser així, ja que el que havia succeït era que l'aparell d'alarma del Banc Colonial s'havia disparat sol. Un cop aclarit el fet, la gent que s'havia agombolat a la vorera del lloc on està installat el dit Banc, es va dissoldre.

Carterista detingut. — Mentre viatjava en un tramvia de la Rambla de Catalunya li sostragueren a Isidre Pons un sobre on el qual portava 550 pesseles en billets.

El robat, que s'adonà del fet, perseguí el lladre i aconseguí detenir-lo i recuperar els diners.

El detingut, que es diu Isidre Garcia Antoran, ingressà als calabossos del Palau de Justícia. Té antecedents i ha sofert més de 30 arrestaments governatius.

L'auto del senyor Ventosa, robat. — Al carrer del Consell de Cent, entre el de Balmes i la Rambla de Catalunya, mentre el xofer de l'ex-ministre senyor Ventosa i Calvell feia unes diligències en un pis, li fou sostret l'auto de la seva propietat número 56940, marca Buick. La policia treballa per tal de trobar el cotxe.

Detencions. — Al Pla del Palau foren detinguts Lluís Hernández Pardo i Antoni Hevia Expósito, els quals portaven uns paquets de mercaderies que, segons van manifestar, havien sostret d'uns carros que passaven pel Passeig de Colom.

Detenció d'un individu que guardava gèneres robats. — Havent sabut la policia que al carrer de València, 556, domicili de Salvador Jimeno, hi havia un dipòsit de gèneres robats, procedí a fer-hi un escorcoll i s'incautà d'una gran partida de cullleres, cullerotes, forquilles de peix, trinxants, ganivets de diverses grandàries i altres objectes, la procedència dels quals no va saber explicar satisfactòriament l'amo de la botiga.

Fou detingut i junt amb el gènere ocupat traslladats al Jutjat de guàrdia.

El detingut ja ho havia estat altres vegades per la policia i és conegut com un individu que es dedica a la compra d'objectes de mala procedència. També ha estat detingut per dedicar-se a la venda i tràfic d'estupefaents.

A disposició del Jutjat. — Ha estat posat a disposició del Jutjat número 2, per un delicte d'estafa pel qual estava reclamat, Pere Verd i Perera.

— També ha estat posat a disposició del Jutjat número 16 Antoni Martín Royo, que estava reclamat per aquell Jutjat, per a complir condemna per un delicte de contraban.

Denúncia. — Maria Cuadros va presentar una denúncia contra una artista anomenada Josefina Mayós, "La Cristalina", la qual ha marxat de Barcelona amb tota la roba que li va deixar en dipòsit i que valora en 1 600 pessetes.

La denunciant suposa que l'artista denunciada és a Saragossa.

AUDITORIA MILITAR

L'auditor no rep visites. — L'auditor no va rebre ahir al migdia els periodistes per no trobar-se al seu despatx oficial.

El jutge senyor Urrutia practica diligències. — El jutge senyor Urrutia passà el matí d'ahir a la presó practicant proves amb els detinguts que té allí a la seva disposició per diverses causes.

Causa qualificada. — Ha passat a l'advocat senyor Padulés la causa instruïda contra Josep Vilaguste i altres, amb motiu de la troballa d'armes a Can Velardo, de Sabadell, on se'n trobaren més de mil. El fiscal, en les seves conclusions, demana per als processats la pena de vuit anys de presó.

NOTICIES SOLTES

Apat a un periodista. — El dijous vinent, a dos quarts de deu de la vetlla, serà obsequiat amb un banquet, al Restaurant Catalunya, el periodista senyor Lluís Ferrer, amb motiu d'haver estat elegit secretari general de l'Associació de la Premsa.

SENYORES! SENYORETES! Recordeu que CEREBRINO MANDRI evitarà les molèsties, sense haver de deixar la manera habitual de viure, ja que es transforma en benestar el que abans era un veritable martiri.

Fórmula fruit de l'estudi d'algunes generacions de metges i farmacèutics que resulta sempre eficaç, sense perjudicar l'organisme.

Es utilíssim a tota mestressa de casa saber que prendre a temps una o més vegades el CEREBRINO MANDRI pot evitar llargues i penoses malalties.

Cinquè Congrés Internacional de Publicitat. — L'Associació Espanyola de la Premsa Tècnica i Professional de Barcelona ens comunica haver rebut més d'un centenar de cartes de revistes estrangeres demanant dades relatives a assumptes professionals, per fall de poder tenir preparat el seu programa, puix que la majoria d'elles tindran el seu corresponent delegat al Congrés Internacional de Publicitat.

El contagi a les escoles

Els llocs on es reuneix molta gent són els més propicis a propagar les malalties infeccioses i epidèmiques. Les mares han de tenir cura dels infants per tal de preservar-los contra la Tos Ferina, Escarlatina, Grip, Xarampió, etc., i per a això no hi ha res millor com, abans d'anar al col·legi i en tornar-ne, fer-los prendre un vas de la BOISSON BLANCHE de l'ABAT MAGNAT, que destrueix els microbis a mesura que penetra en l'organisme. El flascó per a fer un litre de BOISSON BLANCHE de l'ABAT MAGNAT es ven a 3'20 ptes. a totes les Farmàcies.

Revista de Premsa

Un altre interviu amb el senyor Carles Pi i Sunyer

El senyor Carles Pi i Sunyer, de tornada del seu viatge a Madrid, que tanta expectació ha desvetllat, ha estat copiosament intervinat pels repórters. En l'edició anterior oferiem l'interviu de "La Humanitat", en el qual parlava d'una manera concreta dels resultats del seu viatge. Ara LA RAMBLA recull la seva impressió general de la política espanyola.

Sobre les dretes, creu que han donat ja la seva màxima empenta, i que són presoners de les pròpies contradiccions:

"No es probable que trobin el reclam per a poder acréixer les seves masses. El desig d'imitar exemples estrangers fa que vulguin suggestionar l'opinió amb programes que comprenguin els principis de la renovació de l'Estat i de la supremacia de l'interès collectiu però si l'observacio del que passa en altres països no s'atura en la superficie i no s'acontenta amb l'aparença espectacular, és fàcil de veure que, fora en alguna nació de tercer ordre on el sistema ha pogut imposar-se per la força, en aquells que compten en el món, ha estat per una decisió de la voluntat collectiva, mal orientada, enganyada si es vol, però que s'ha manifestat en aquest sentit. Cal no oblidar tampoc que la conquesta de l'Estat no hauria estat possible de no tenir els partits que s'ho proposaven grans masses de treballadors i un programa avançat de millorament social. I enca? ra que darrerament les dretes espanyoles vulguin simular aquesta orientació, la discussió i les rectificacions sofertes per la llei d'arrendaments, devien veure ensems la dificultat que tinguin un objectiu social i, per tant, que arribin a convertir-se en un partit c... com la majoria de l'opinió."

Quant a les esquerres

"Podria ésser més fàcil ... les esquerres recollissin i representessin l'esperit de renovació si saben captar la vibració del moment del món i oferir al poble una preocupació pels seus problemes fonamentals que mereixi i sàpiga guanyar la seva confiança. No s'ha d'oblidar que si algun moviment ha tingut semblança amb els altres països, en extensió, força i emoció, és el que portà el 14 d'abril. Una rectificació de la política massa teòrica i racionalista, en un sentit que respongui més a les exigències de l'hora, pot polaritzar encara la majoria de l'opinió pública en un sentit esquerrà i donar així a la situació política una solució normal i democràtica."

Els polítics de Madrid es mostren esperançats.

—"He trobat els polítics republicans de Madrid bé d'ànim i de to. No és que aquells que tenen un sentit de responsabilitat es facin ingènues ilusions. Tots creuen, com ja us he dit, que falta encara molt treball a acomplir i moltes dificultats a vèncer, però estan decidits a fer l'esforç que calgui. Ells dies que jo hi era va fer-se pública la nota del Comitè Executiu del Partit Socialista, considerada en els sectors esquerrans com un acte de gran transcendència i que permetia unes àmplies possibilitats. Per això he tret del meu viatge una impressió esperançadora, fonamentada més en l'ambient que en les paraules recollides, en les possibilitats que en concrecions ja realitzades."

El corrent més fort esquerrà — afirma — sembla que és el que tendeix a agrupar-se al voltant de la figura del senyor Manuel Azaña:

"Per això tots els que tenim l'anhel fervent del redreçament de les esquerres hem de dir la nostra impressió amb tota cordialitat i franquesa. Perquè aquest partit pugui assolir gran extensió i donar la màxima eficàcia, haurà de conduir-se d'una manera oberta, amicat i generosa amb els altres sectors esquerrans.

Hi ha en l'excessiva i complexa varietat de les esquerres espanyoles organitzacions polítiques que compten amb nuclis d'opinió i homes de valia, agrupacions d'elements intel·lectuals de prestigi, que si arriba a formar-se un gran partit, tendiran fatalment, per la força de les coses, a caure dintre la seva òrbita. Es de desitjar que puguin integrar-s'hi eficaçment i dignament, i això en bé de tots i del mateix partit, el qual tindrà un poder d'atracció major com més gran sigui, i serà tant més gran com més generosament acullí tota aportació positiva."

La suspensió de les sessions del Parlament

El senyor Rovira i Virgili, a LA HUMANITAT, surt al pas d'aquells que, creguts que d'ací a la tardor no hi ha cap necessitat constitucional de reunir el Congrés, esperen que l'actual Govern pugui durar sis mesos. ¿Es tracta — pregunta — d'un desconeixement de la Constitució o d'una interpretació equivocada dels articles 58 i 81?

"Segons l'article 58 de la Constitució, les Corts espanyoles es reuniran, sense necessitat de convocatòria, el primer dia hàbil dels mesos de febrer i octubre de cada any, i funcionaran, almenys, durant tres mesos en el primer període i dos en el segon.

L'article 81 ve a completar el 58. Diu que el President de la República podrà convocar el Congrés amb caràcter extraordinari sempre que ho estimi oportú, i podrà suspendre les sessions ordinàries en cada legislatura (entenguí's en cada anyada parlamentària) només per un mes en el primer període i per quinze dies en el segon, sempre que no dei-xi de complir-se el preceptuat en l'article 58.

El senyor Gil Robles, en un interviu periodístic, ha dit que tal com s'ha fet la suspensió de les sessions per un mes, és anticonstitucional. No té pas raó. Ell troba a mancar al Govern actual la confiança de les Corts, que és una de les bases del règim parlamentari. Però oficialment la manca de confiança no existeix fins que ha estat expressada per les Corts mateixes. Millor seria que, responent a la veritable essència del parlamentarisme (de la qual és contrari el senyor Gil Robles), la Constitució digués que tot nou Govern ha de presentar-se davant les Corts dins un breu termini fixat i ha d'obtenir-ne la confiança. Una disposició per l'estil no hauria estat de més — ben al contrari — en la Constitució de la República, essent-hi tenint en compte que aquesta, diferentment de la gran majoria de les modernes Constitucions, no conté la reunió del Parlament a petició de la Diputació permanent o d'un cert nombre de diputats.

El punt dubtós, o almenys obscur, dels articles 58 y 81 de la Constitució espanyola, és el de saber si el temps de la suspensió de les sessions ha d'ésser o no computat en el càlcul de la duració del període.

El mes de suspensió en el primer període i els quinze dies de suspensió en el segon, ¿han d'ésser compensats per una equivalent prolongació cronològica del període de sessions respectiu? En el present cas d'Espanya, els tres mesos de durada obligatòria del primer període haurien acabat normalment a la fi del mes actual. I bé: caldrà ara compensar amb la celebració de sessions durant el mes de maig, les sessions no celebrades durant el mes d'abril? Ho tenim per segur. No pot interpretar-se literalment d'altra manera l'article 81, que autoritza les suspensions consignades *tempre que no deixi de complir-se el preceptuat en l'article* 58, el qual estableix, com sabem, una durada de tres mesos per al primer període de sessions i de dos per al segon.

¿Qué hauria costat, però, de redactar clarament aquests preceptes? La fórmula més recomanable és la de dir, com diuen altres Constitucions modernes, que el temps de la suspensió de sessions no serà comptat per al càlcul de la durada del període corresponent."

El govern propi i el bon govern

LA VEU DE CATALUNYA, en un article en el qual recorda que l'autonomia no és una qüestió de bon o de mal govern, sinó de govern propi, fa ressaltar que sovint l'Estat vol reservar-se funcions que altrna correspondre-li segons el seu concepte de la sobirania, però després no fot o no sap exercir-les:

"Durant molts anys, en totes les qüestions que afecten l'ensenyament públic des de l'escola primària a l'escola tècnica, l'Estat central estigué totalment absent de Catalunya. Calgué que hi intervinguessin activament i patriòticament l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona perquè a Catalunya comencés d'haver-hi un principi d'institucions pedagògiques de tipus europeu. L'Estat no havia sabut mai crear res semblant al que significava l'organització dels Grups escolars que sostenia el Patronat Escolar de Barcelona. El mateix podem dir en tots els altres aspectes de les diverses manifestacions de l'ensenyament públic. Ara mateix tots els diaris han parlat d'un cas verament revelador. L'Estat central ha suspès el funcionament del Patronat Universitari de Barcelona. Ha calgut suspendre les obres que es feien, entre altres llocs, a la Biblioteca. Però l'Estat, que ha volgut encarregar-se d'aquestes funcions, no les exerceix i per a evitar la destrucció imminent dels llibres de la Biblioteca ha calgut recórrer a aquesta mateixa Generalitat de Catalunya, la intervenció de la qual en el règim universitari l'Estat no vol admetre.

Un altre exemple ben típic d'aquesta situació paradoxal és el que passa amb el cobrament de contribucions. L'Estat no ha volgut que continues el servei de recaptació de tributs que exercia la Generalitat. L'Estat abonava per aquest servei un 1.00 per cent. Ara l'Estat, que ha volgut encarregar-se d'aquest servei, tampoc no sap o no pot prestar-lo directament, i es prepara a encomanar-lo a una empresa particular, a la qual haurà de pagar com a premi d'un dos o un tres cinquanta per cent.

Podríem multiplicar aquests exemples gairebé fins a l'infinit. Però n'hi ha prou, perquè són a la memòria i a la consciència de tots.

Tots aquests exemples indiquen que el camí de la desconfiança entre la regió autònoma i l'Estat, és un mal camí. Perjudica enormement els interessos de la regió autònoma i lesiona greument el prestigi del propi Estat.

El nostre Joan Lluís Vives deia que la concòrdia obre els camins de l'ideal, i la discòrdia, nascuda de la malifiança, ho tanca tot. I Catalunya vol tenir oberts tots els camins de l'ideal."

Si volen millorar
L'AIGUA
que es consum a casa vostra, consulteu
PURIFICADORS D'AIGUA, S. A.
Rambla de Catalunya, 68
BARCELONA

†

Joaquima Clausells i Vilasaló

morí a Centelles el 24 de març darrer

(A. C. S.)

La seva mare Rosa Vilasaló vídua Clausells, germà Manuel, cunyada Montserrat Samsó, nebots, oncles Ricard Clausells i Josefa Sanromà, cosins Mercè Sistachs i família, tota, us preguen una oració per la seva ànima.

Demà, dimecres, seran dites misses a l'altar del Santíssim Sagrament de la Catedral de Barcelona (de dos quarts d'onze a les dotze) i a la parroquial església de Centelles.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Assemblea de la U. S. A. de Catalunya a Vic

Se celebrà la de la Secció de Ramaderia i foren aprovades importants conclusions

Tal com s'havia anunciat, el diumenge passat va celebrar-se al Teatre Casino, de Vic, l'Assemblea de la Secció de Ramaderia de la U. S. A. de Catalunya.

Ocuparen la presidència Carles Jordà, president de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya; Ferran Zulueta, president del Comitè de Ramaderia; Eduard Simó, cap dels Serveis tècnics d'Agricultura de la Generalitat; doctor Lluís Vila i Abadal, president del Sindicat de Criadors de bestiar de Vic; Enric Coromines, professor de l'Escola Superior d'Agricultura; Sebastià de Garcia-Faria, Josep Camps, Jaume Albereda i Ramon Vidal, consellers de la U. S. A.; el president de la Cambra Agrícola Vic; Isern, Faixa, Plans i Carbó dels Sindicats de Prullans, Bellver de Cerdanya, Martorelles i Peralada, i representacions dels Sindicats comarcals de Bages, de Manresa, Cooperativa de la Seu d'Urgell, Figueres, Callús, Navarcles, Navàs, etc.

Obrí l'acte el president de la U. S. A. Carles Jordà, el qual després de saludar l'Assemblea remarcà que aquest acte era el primer que la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya celebrava a la Plana de Vic, comarca ramadera per excel·lència però sotmesa encara a un individualisme funest.

A continuació el senyor Josep Camps llegí l'acta de l'Assemblea anterior celebrada l'any darrer a Bellver de Cerdanya, que fou aprovada per aclamació.

El senyor Jordà donà compte de la reunió prèvia de la Secció i proclamà els Sindicats que enguany formaran el Comitè, a saber: Societat Cooperativa de Lleteria, de la Seu d'Urgell; Sindicat Comarcal de Bages, de Manresa; Sindicat Oficiola Garrotxa-Empordà, de Figueres; Sindicat de criadors de bestiar, de Vic; Cambra Agrícola de Cerdanya, de Puigcerdà, i Secció d'Avicultura de la Cambra Agrícola de Reus i sa comarca, de Reus. Delegats al Consell de la U. S. A.: Societat Cooperativa de Lleteria, de la Seu d'Urgell, i Sindicat Comarcal de Bages, de Manresa. Suplents: Sindicat de Criadors de Bestiar, de Vic, i Secció d'Avicultura de la Cambra Agrícola, de Reus i sa Comarca, de Reus.

Tot seguit parlà el doctor Lluís Vila i Abadal, president del Sindicat de Criadors de Bestiar, de Vic, sobre el tema "Sindicalisme i mutualisme agraris". Fustigà l'individualisme de la Plana de Vic, i digué que tenia la seguretat que l'acte que s'estava celebrant hi portaria el foc de l'entusiasme de les altres comarques.

Va fer un elogi del sindicalisme i mutualisme, com l'arma millor [illegible] per a defensar-se i [illegible] i augmentar el seu [illegible] individual, i per a viure emparats contra totes les contingències de la vida.

El professor Enric Coromines desenvolupà el tema "L'Avicultura a Catalunya". Demostrà que la indústria avícola podria esser una font d'ingressos per al país, si tots els interessats d'una manera o altra en tenien compte que [illegible] i procurant bé, que l'A[illegible] i l'agricultura s'anessin equilibrant [illegible].

Digué que seria inútil tota la tasca dels avicultors catalans si l'Estat no es preocupa d'evitar la invasió de productes que tenen una competència [illegible] a la producció autòctona [illegible] aranzels convenients [illegible] que quedà aprovada [illegible] els termes de la qual [illegible] següents:

1a. Sol·licitava demana la implantació immediata d'una pesseta per dotzena d'ous importats per tal de salvar en el seu torn la riquesa avícola per a fomentar-la fins a proveir, [illegible] el mercat interior.

[illegible] de la paraula el senyor Ferran Zulueta, que defensà la seva ponència "La crisi de la ramaderia" [illegible] exposà el període en què es troba la ramaderia per part de les [illegible] oficials, i digué que aquesta [illegible] tan important de l'economia [illegible] ja la com aquell malalt crònic [illegible] al seu mal, si li prescriuen com es troba us diu que bé, [illegible] que més que abandonada la ramaderia se sent perseguida. Les [illegible] pel senyor Zulueta, que foren aprovades per aclamació són les següents:

Primera: Que abans de portar-se a terme la construcció del nou escorxador de Barcelona, que ha de costar a la ciutat trenta-cinc milions de pessetes, es faci un informe a la U. S. A. de Catalunya i a les Cambres Oficials Agrícoles sobre la conveniència d'establir un escorxador a Barcelona i escorxadors comarcals.

Segona: Posats d'acord el Govern de la Generalitat de Catalunya amb els Ajuntaments de les poblacions importants de Catalunya i principalment el de Barcelona es resolgui el problema de la venda de llet fresca per tal de fer impossible les adulteracions que perjudiquen el productor i són un perill per la salut pública.

Tercera: Que no essent aventurat de sospitar per la gran baixa de preus del formatge importat que s'ha produït, que existeix "dumping" per part d'Holanda o que els formatges importats no són del 40 per 100, sinó del 30 i fins del 20 per 100, que pel ministeri de Comerç, en el primer cas es prohibeixi la importació, i en el segon que es provi a les duanes la riquesa dels formatges importats i que aquests no puguin circular sense guia. I que siguin creades per altra banda les marques nacionals, sense que això pugui representar cap despesa per als productors.

Quarta: Que la Direcció General de Ramaderia realitzi les compres de guarans per a les parades de sementals de l'Estat precisament pel Sindicat de Criadors de Bestiar de Vic.

Cinquena: Demanar al comissari general per a la repressió del contraban que aclareixi el decret de 21 de febrer darrer, en el sentit que a la Zona fiscal de Catalunya no es modifiquin les disposicions que regien fins ara, puix que han demostrat ésser el suficientment eficaces i el nou decret no les varia en res essencial, i portaria una pertorbació i un perjudici als ramaders.

Parlà en darrer lloc el cap dels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Generalitat, senyor Eduard Simó, que desenrotllà el tema "El desenvolupament de les races de bestiar a Ausona".

Digué que no volia donar una conferència tècnica, sinó estudiar breument les diverses espècies de bestiar de la Plana de Vic, i demostrà la tasca que podrien realitzar d'acord els tècnics i els ramaders. Analitzà el que s'ha de fer i el que podria fer-se amb el bestiar de peu rodó, i remarcà que el guarà de la Plana té una fama internacional que cal servar per a millorar-lo sense egoismes individualistes. Expressà la seva confiança en la tasca que podrien realitzar els Sindicats de Criadors, i donà un detalls de l'organització que els Serveis Tècnics pensen donar a les parades de sementals. Parlà també del millorament del bestir boví i de la conveniència d'adoptar la raça suissa per ésser més adient a les comarques ramaderes del país. També es va referir al projecte dels Serveis Tècnics d'importar berros anglesos per a cedir-los als Sindicats de Criadors, puix que només és possible beneficiar l'individu per mitjà de l'associació professional. Anuncià que en una propera data els Serveis organitzarien un concurs de posta. Acabà el seu parlament expressant la seva satisfacció com a president de l'Associació Professional d'Antics Alumnes de l'Escola Superior d'Agricultura per la col·laboració iniciada fa dos anys entre els tècnics i la U. S. A., i afegí que el seu desig és que aquesta col·laboració continuï en benefici de l'Agricultura de Catalunya.

Clogué l'acte el senyor Carles Jordà, el qual, després de fer-se ressò dels discursos pronunciats, digué que volia remarcar que la U. S. A. no és la Providència i que no fa res més que acréixer la força de cada Sindicat amb la suma de la de tots els Sindicats, i que per això calia que tothom amb el seu esforç treballés i es defensés cada dia amb la seguretat que quan necessités l'ajut de les altres branques no seria regatejat.

Va fer constar que una de les finalitats de la U. S. A. es agermanar totes les produccions agrícoles per evitar que com havia succeït en altres temps interessos no agrícoles poguessin atribuir-se'n la representació i enfrontar unes produccions contra les altres. Regraciá als vigatans el seu franc acolliment, i acabà dient que cada pagès i que cada Sindicat han de pensar que només defensant des del seu lloc els interessos agrícoles defensen la totalitat de l'Agricultura.

Tots els parlaments han ésser molt aplaudits, i durant l'acte va regnar un gran entusiasme.

"Popularització de la cultura universitaria"

Conferència del Sr. Serra i Moret

Ahir, a dos quarts de vuit del vespre, el senyor Manuel Serra i Moret donà la sisena de les conferències del cicle organitzat per l'Associació d'Estudiants de Dret sobre la Universitat de Barcelona. Parlà sobre el tema "Popularització de la cultura universitària"

L'orador començà afirmant que el plantejar el problema de la popularització de la cultura universitària, hi ha sempre anex el gran desig de solucionar-lo, cosa evident en aquests temps de crisi, que abraça també el món de la cultura.

Analitza aquesta crisi segons el seu criteri i diu que aquest no el te per gust, sinó obligat perquè les coses, en el seu fet materialista, se li han dibuixat al pensament i guien les seves passes.

Jo, —diu l'orador— apenes conec la Universitat de Barcelona, però conec el seu reflex social.

Durant moltes dècades la seva influència ha estat gairebé nulla. Durant molts anys ha estat el refugi de nois de cases benestants: ha estat una fàbrica o bé una màquina de produir homes de ciència, que si bé no ho eren, tenien un títol oficial.

De la nullitat d'actuació de la Universitat de Catalunya durant tant de temps, no en podem donar la culpa a cap influència estrangera. Aquesta pobresa d'actuació ha motivat que la vida universitària no es reflectis al poble de Catalunya i que aquest no s'interessés per la seva vida. Ara, amb aquestes conferències, crec que els estudiants s'han proposat que el poble s'interessi per la Universitat.

Avui les nostres capes socials no coneixen la Universitat: ignoren el que s'hi pot ensenyar. El nostre poble no ha tingut aquest desinterès per manca d'intel·ligència: tot el contrari. El que ha passat ha estat una manca d'organització que l'ha apartat.

Aquest és el retret que jo faig als intellectuals i que no han tingut mai contacte amb el poble. I estic segur que el que més anhelen els treballadors de Catalunya és que s'ells hi acostés la font dels coneixements per tal de poder aprendre el que els correspon.

Hem de procurar avui, si és possible, que la Universitat no s'giui un redós tancat: tots hem de collaborar en la tasca de la Universitat.

L'orador s'estén en explicacions sobre l'obra dels Ateneus populars que, —diu— avui substitueixen entre ells l'obra de la Universitat.

Si entre els que m'escolten —segueix— hi ha persones amb influència a la Universitat, jo els prego que prenguin nota dels desigs de la massa obrera, popularitzant i fent-li arribar la cultura universitària.

Hem de pensar que els obrers són l'única reserva humana en tots els ordres i que els seran la solució del demà; només amb el seu concurs és possible dur a terme les obres, i hem de pensar que en ells hi ha inèdita bona part de la seva intel·ligència.

A continuació parla de l'exemple de Rússia, on —diu— gairebé ha desaparegut l'analfabetisme i aquell poble ha augmentat intellectualment i materialment

Acabà la seva breu dissertació afirmant que si s'aconsegueix l'entrada de l'obrer a la Universitat, s'arribarà a la conquista de la Universitat de Catalunya.

Fou molt aplaudit.

Diumenge per la policia al Paral·lel i a Montjuic foren detinguts uns quants atracadors

En la ràtzia que féu la policia la nit de diumenge en diversos llocs del Paral·lel i Montjuic, foren detinguts deu individus. Entre aquests n'hi ha que són atracadors i estan reconeguts com a autors de diversos delictes contra la propietat a mà armada.

Tots ells estan afiliats a la F. A. I.

S'anomenen Eduard Silva Garaial, Doroteu, Eduard i Josep Arias Dijon, Víctor Calabuy i Valls, Jesús Expòsit Ni, Miquel López Ciruela, Nazari Calvete Lajusticia, Gregori Milanes Marín, Ezequiel Millan Chuera i Benet Ruiz Berlanga.

N'hi ha reclamats per l'autoritat militar en virtut de declaracions prestades pels altres detinguts, els quals els acusen com a autors d'atracaments.

Entre aquests estan reconeguts com a autors d'atracaments Valero i Milanes, que té molts antecedents i que és germà del que s'intentà segrestar, segons una denúncia presentada per la policia, en un Centre d'Esquerra del carrer de Viladomat, com a autor de l'atracament a la casa Ribes i Pradell i altres com també a l'Anís Morera en unió de Martorell.

Benet Ruiz Berlanza té infinitat d'antecedents per haver estat detingut i processat en anteriors dates per robatori a mà armada.

La detenció d'aquest fou efectuada a la plaça de Lesseps.

La policia ha citat a declarar diversos dels atracats darrerament, especialment els joves, perquè reconeguin els detinguts.

A darrera hora de la nit fou detingut un altre individu que estava treballant en un taller de litografia, anomenat Amali Martínez Garcia, sobre el qual recauen sospites per estar inculpat per un altre detingut, el qual ha dit que els acompanyava en els atracaments.

Sabotejadors de tramvies detinguts i reconeguts

Aquests dies les brigades socials i el rondí especial d'atracadors han detingut Primo de la Torre, Eustaqui Estrago Gonzalez, els quals foren reconeguts com a autors dels actes de sabotatge i crema de tramvies darrerament realitzats a la carretera de Badalona.

Degut a aquestes detencions es procedí després a detenir Josep Garcia Sicilia, el qual també fou reconegut, i es feren diverses diligències que donaren el resultat desitjat.

Els tres detinguts, amb les actes atxecades i les armes ocupades a dos d'ells, foren traslladats a l'Auditoria a disposició de l'autoritat militar.

S'espera la detenció d'altres.

ELS FETS DEL 6 D'OCTUBRE

El Consell de guerra d'ahir

Ahir al matí se celebrà un consell de guerra contra l'alcalde i alguns consellers de l'Ajuntament de Rubí, pels successos ocorreguts en aquell poble, on semblà que proclamaren l'Estat Català i posaren la bandera separatista.

El fiscal demanà per a l'ex-alcalde la pena de dos anys de presó, i per als altres la d'unany.

La sentència sembla que és absolutòria.

* * *

A les tres de la tarda se'n celebrà un altre contra Quintí Bou Nadal i cinc més, alcalde, secretari i consellers de l'Ajuntament de Sant Quintí de Mediona, els quals proclamaren l'Estat Català, s'incautaren d'alguns autos i guardaren l'ordre.

La pena sollicitada pel fiscal per a l'alcalde fou de dos anys de presó, i un any per als altres. La sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor.

El Consell acabà amb l'absolució dels processats per manca de proves.

La sentència no serà ferma fins que l'Auditor no hagi donat la seva conformitat.

Atracadors a la presó

Han estat reconeguts com a autors de l'atracament del carrer de Bailén

La policia ha detingut els autors dels atracaments darrerament comesos Gallego i Fontdevila. Arran d'aquestes detencions i amb les dades que tenia la policia es procedí a detenir-ne d'altres anomenats Josep Mariño Corbaleda, conegut també per "Gallego" i Crisant Valcàrcel Tornel (a) "El Microbio".

Tots dos estan convictes i confessos, per haver estat reconeguts com els que prengueren part en l'atracament de què foren víctimes els dependents de la casa "Nèta d'Andreu Galiarda", al carrer de Bailén.

Un d'aquests, el més petit, o sia "El Microbio", fou el que, al passatge de la Indústria, va llançar la bomba contra els guàrdies que el perseguien, i l'altre és el que va disparar, gairebé a tocar contra el guàrdia de seguretat que tractava de detenir-lo.

Al domicili d'aquest darrer fou detingut Joan Sánchez (a) "Buitre", que també està complicat en aquest fet.

Tots ells passaren a disposició de l'autoritat militar.

Per altra banda la policia seguia cercant els elements més destacats de la banda de Martorell. Tres dels més destacats tinents que dirigien bandes, tots a les ordres de Martorell, han caigut a poder de l'autoritat. Fallava el quart, el més perillós després de l'"Enemic públic número u". Ha caigut a mans de la policia. Es diu Juan Valero Pérez i és conegut entre la policia per l'"Enemic públic número u bis".

També foren detinguts Cefe-rino Pérez Andrade i Daniel Soria Benet, fitxats com a atracadors. A aquests els foren ocupades pistoles i municions.

Diumenge fou concedida al senyor Joan Casanoves la presó atenuada

Es trasllada al seu domicili

Diumenge a la tarda, el president del Parlament Català, senyor Joan Casanoves, que estava detingut a bord del "Uruguay" des del 7 d'octubre, fou autoritzat per a sortir del vaixell esmentat i traslladar-se al seu domicili, en presó atenuada.

Anaren a esperar-lo al molt de Sant Bertran molts amics seus, particulars i polítics. El senyor Casanoves es traslladà al seu domicili, on va quedar vigilat per uns guàrdies de seguretat.

Homenatge a les Escoles Franceses

A la professora senyoreta Marie Weslin

El diumenge passat a l'esplugas salò d'actes de les Escoles Franceses de Barcelona, tingué lloc una festa molt simpàtica. Organitzat per l'"Association des Anciens Eleves des Ecoles Françaises, se celebrà un homenatge a la que durant molts anys fou professora, Mademoiselle Marie Werlin.

L'acte va consistir en danses i cançons, interpretades pels mateixos alumnes de les dites Escoles en les quals demostraren una acurada preparació i un gust exquisit.

Abans de començar, el president de l'associació, senyor August Bou, en un bon parlament, va posar de relleu les dots de què feu sempre gala Mademoiselle Werlin, durant una carrera de més de 40 anys. Agraí la presència i la col·laboració de tots els assistents a l'acte i acabà oferint a l'homenatjada, en nom de l'Associació, una magnífica collecció de llibres.

Tot seguit, M. Touron, director de les Escoles, regraciá en nom de Mademoiselle Werlin, a la qual l'emoció va privar de fer-ho personalment, els organitzadors i tots els que prengueren part a la festa.

A continuació es desenbdellà el programa. Foren xardorosament aplaudits tots els infants per llur notable treball.

Entre les personalitats assistents a l'acte recordem Monsieur Bourquin, cònsol de França, en representació del cònsol general; M. Gomand, president del Comitè de les Escoles i gairebé tots els presidents de les societats franceses de la nostra ciutat.

Fa bo de veure la celebració d'actes d'aquesta mena, en els quals es posa de manifest l'afecte i la recordança per aquells que ensenyaren a ésser homes els que avui ja són entrats en la vida.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura conegudo

Carnet de política

LES COMISSIONS GESTORES

— Ahir al matí el senyor Pich i Pon va visitar al seu domicili el senyor Cambó. L'entrevista va durar aproximadament una hora.

No cal dir que en aquesta conversa es degué parlar de les Comissions gestores. Quan poques hores després el senyor Pich i Pon va parlar amb els periodistes no fan informació a la Generalitat, d'ell va dir que era molt fàcil que ens els facilités la llista.

Ara el mig·lio, dones, será resoldre aquesta important qüestió.

Les activitats de la F. H. A. S. A.

El diumenge passat tingué lloc en les explotacions hidroelèctriques que la F. H. A. S. A. porta a cap per terres andorranes, una reunió dels dirigents d'aquella Empresa per tal de mostrar a les personalitats financeres i premsa, la situació dels treballs que hi realitzant d'uns quants anys ençà en la petita i veïna República.

Tinguérem ocasió de parlar extensament amb el president de la Societat M. Henri Breand, conseller delegat senyor Miquel Mateu i Pla i caps tècnics dels treballs; per les explicacions que, sobre el terreny, ens feren, hom tragué la impressió que, les obres ja realitzades i les que estan en projecte, faran donar un tomb a la vida monòtona i tranquil·la d'aquelles valls.

La Societat Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S. A., que està finançada per un nucli francès i un de català, es concessionària de tres salts d'aigua el conjunt dels quals podrà donar una producció de 200 milions de K. H. per any. De moment, però, només n'hi ha un que rutila, amb una capacitat efectiva de 80 milions K. H. per any. Es aquest el que es troba situat prop Les Escaldes i que tinguerem la proporció de visitar amb tot detall. Els altres dos, la central dels quals es construiran a Arcabell i Siponey, aprofitant les aigües dels rius Valira d'Orient i Valira del Nord, respectivament, s'han de portar a terme en breu termini.

El d'Escaldes, el funcionament del qual data del mes d'agost darrer, és alimentat per les aigües que porta el Valira d'Orient, les quals són recollides per la presa de Ransol i canalitzades per un recorregut de dotze quilòmetres per desembocar al llac d'Engolasters, que s'utilitza com a cambra de càrrega. D'aci surt l'aigua per una conducció metàl·lica d'un metre i mig de diàmetre i d'un consum de deu metres cúbics per segon, que baixa per un pendent molt accentuat i d'un desnivell vertical de prop dels cinc cents metres, al final de la qual es troba la central de les Escaldes, en la qual hi ha installats dos grups de 16.000 K. V. A., que subministren el fluid a Adrall per a la Cooperativa de Fluid Electric, empresa que absorbeix tot el corrent que actualment es produeix.

Després de resseguir totes les instal·lacions, en les quals ens fou feta una amplia informació del seu funcionament i abast, i constatar la modernitat de l'utillatge emprat en totes les construccions, se servi, al mateix local de la Central elèctrica, un espléndit esmorzar. El senyor Breand aprofità el moment del brindis per tal de fer un breu parlament, i remarcà la importància de l'obra portada a terme gràcies a l'esforç demostrat pels tècnics i dirigents de l'Empresa, així com per la facilitat que trobaren en l'aspecte financer. El senyor Vidal i Quadres, en nom dels representants de la Banca, reconegué la importància de l'explotació i felicità així mateix els realitzadors materials de les obres dutes a cap.

La Societat pressuposà llur tasca de transformar l'energia hidràulica en elèctrica en els altres dos salts als quals ens havem referit anteriorment; per a dur a terme aquesta nova empresa, tenim entès que hom té la intenció de fer una nova emissió d'obligacions, la característica de la qual ens és desconeguda en aquests moments. No hi ha dubte que un cop acabats tots els treballs en perspectiva, s'haurà aconseguit un aprofitament de les forces naturals que, ultra el major moviment que produiran en les activitats afins, donarà una major vitalitat a la nació andorrana.

Entre els que assistiren a la visita recordem els senyors Boussac i Gómez Quintero, consellers de l'Empresa; Lugagne i Graells, del Banc Urquijo Català; Galvany, de la Banca Arnús; Batell i Vidal i Quadres, del Banc Hispano Colonial; Josep Garí, d'Arnús Garí; Garriga i Nogués i nebot; J. i R. Mas Sardà; Paris, de la Banca Marsans; Orzáez, de la B. O. i Gornia; Azcoitia, del Banc Espanyol de Crédit; Fornés i Ribes, banquers de la Seu; Peric, Vallmajor i Feliu, del M. Ll. de V., i d'altres.

Volem fer constar el nostre agraïment als senyors Martí, Würth i Montegut, aquests dos darrers enginyers dirigents de les obres, per les atencions rebudes en tot moment i que han facilitat sobremanera la nostra tasca d'informació.

A mitja tarda es reprengué la tornada a la capital, no sense tenir un bon record de les hores passades entre els pobladors d'aquelles valls tan simpàtiques com feréstegues.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÁ

Guariment radical del **dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs**, etc., etc.... Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels **intestins.**

Els Laboratoris Gummà ofereixen sempre al públic la màxima garantia de serietat, donant a conèixer els casos de guariment que reben diàriament amb la garantia de tots els detalls de llur procedència.

Ens és plaent de reproduir a continuació el certificat de guariment que ens ha tramès la senyora JOSEFA GOMIS AGULLÓ, de 30 ANYS D'EDAT, resident a ALCOI, carrer de FERMIN GALAN, 177, primer.

L'esmentada senyora va patir per espai de dos anys uns vòmits incoercibles, amb forts dolors, nàusees i totes les molèsties pròpies de la dita malaltia.

A començaments de l'any passat va iniciar el tractament amb el nostre producte SERVETINAL, i amb el seu ús ha obtingut els resultats més excellents. Amb aquest motiu ens ha tramès el present certificat de gratitud, amb [illegible] autorització per a publicar-ho a la Premsa.

Alcoi, 22 de novembre de 19[illegible]

Signatura del malalt guarit: JOSEFA GOMIS.

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

A LA VENDA: 5'80 PTES. (timbre inclòs) A TOTES LES FARMACIES

Les Lletres i les Arts

La tasca de les editorials catalanes: els "Quaderns Literaris"

per Martí de Riquer

Només pel fet de posar a l'abast de tot el públic tota mena de novelles, nacionals i estrangeres, escrites o traduïdes en la nostra llengua, la tasca dels "Quaderns literaris" ja és simpàtica. Però si a això afegim que aquestes publicacions són setmanals i que en un any sencer no han fallat mai, la lloança que és just fer-ne i la simpatia que s'atrauen esdevé la constatació d'una obra solida i popular. El fet de donar setmanalment al nostre públic una novella de valor literari indiscutible generalment i sovint compresa entre aquelles que s'ha volgut—o acordat—anomenar "obres mestres de la literatura universal" té un valor doble, car si per una banda manté constantment tot un públic fidel a la seva llengua, que altrament es lliuraria a lectures en castellà, per l'altra ja que aquest públic—i parlo, sobretot, de la gent de vida gairebé totalment extraliterària—es faci posseidor d'una cultura respectable i pugui arribar, sense cap esforç, al contrari, complaet-se a adquirir una certa formació.

Això pel que fa al caràcter de divulgació de "Quaderns literaris". Ultra tot això, però, ha fet interessants aportacions a la bibliografia catalana. Moltes obres originals catalanes o versions d'obres estrangeres publicades anys ha en col·leccions sia de caràcter popular o de caràcter més restringit eren totalment introbables. D'altra banda, moltes versions valuoses, fetes anys enrera, havien envellit gramaticalment, i fins i tot estilísticament. Els "Quaderns literaris" han ressuscitat algunes d'aquestes traduccions tot posant-les, gramaticalment, al dia. En aquest aspecte, el que més hem d'agrair són les versions de Carles Riba d'Edgar Poe, Gógol, de contes originals de López-Picó, i versions de E. Martínez Ferrando, C. A. Jordana, Ferran i Mayoral, M. de Montoliu, R. J. Slaby, etc. "Quaderns literaris" ha emprès, també, la reedició de les novelles catalanes actuals de més importància o més característiques des d'algun aspecte com *Les persones imaginàries*, de Pere Coromines, *Les coses benignes*, de Joaquim Ruyra, *El meravellós desembarcament dels grecs a Empúries*, de Manuel Brunet, *Dies verges*, de Joan Mínguez, *Ildaribal*, d'Alfons Maseres, *Laia*, de Salvador Espriu, *Quan mataven pels carrers*, de Joan Oller i Rabassa, *Lena*, de T. Roig i Llop, i contes de Miquel Llor.

On realment "Quaderns literaris" ha fet una tasca d'aportació i de primera mà és en la publicació d'obres i versions inèdites. Entre les obres escrites en català editades per primera vegada dintre els "Quaderns literaris" trobem *Miquel Angel i altres proses*, d'Agustí Esclasans, alguns contes de Miquel Llor i López-Picó, *Un patge de Maria Antonieta*, de mossèn Palomer, i el drama de Sebastià G. Arbó *La ciutat maleïda*, que marca una fita en la nostra literatura.

Quant a les versions, són les següents les inèdites abans d'ésser publicades pels "Quaderns literaris": *Don Joan*, de Pròsper Merimée, per Ferran i Mayoral; *Dr. Sekyll i Mr. Hyda*, de stevenson; *Boris Godunov*, de Puxquia, per S. J. Arbó; *El pare Sergi*, de Tolstoi; *Emelina*, de Musset, per Josep Geners i Oliver; *El rector de Tours*, de Balzac, per Lluís Palazón; *El capità Renaud*, d'Alfred de Vigny, per Josep Geners i Oliver; *El nas d'un notari*, d'About; *L'abadessa de Castro*, de Stendhal, per S. J. Arbó; *El disc de la mort*, de Mark Twain; *Silvia i Aurèlia*, de Gerard de Nerval, per Feliu Elies i Josep Geners; *Viatge a la lluna*, de Cyrano de Bergerac, per l'autor d'aquest article; *L'homenet*, de John Glaswarthy, per Alfons Maseres; *Viatge sentimental*, de Sterne; *El senglar de bronze*, d'Andersen, per M. Planes Bac; *El jardí de les roses*, de Saadi; *Les noces del cel i de l'infern*, de William Blake, per Agustí Esclasans, i *Lovel, el vidu*, de Thakeray, per Vicenç Garcia.

En total són vint volums de "Quaderns literaris" totalment inèdits, publicats en el transcurs d'un any. Cal confessar que poques empreses editorials catalanes poden gloriar-se aquests darrers anys d'una obra tan vasta dirigida al gran públic.

Dirigeix els "Quaderns literaris" el senyor Josep Geners i Oliver. Cal felicitar-lo per les seves iniciatives. El criteri seleccionador d'obres és excellent; la presentació dels volums acurada. Al mateix temps la col·lecció presenta un caràcter eminentment patriòtic i educador. En desitgem la continuació tal com al costat de les grans editorials a les quals ens hem referit — Fundació Bernat Metge, Fundació Bíblica Catalana, Editorial Proa, Editorial Barcino, Edicions de La Revista, etc., etc.—realitzi una tasca eficaç de divulgació literària en la nostra gloriosa llengua.

Els llibres nous

"El diàleg interior"

per CARLES CARDÓ, pbre.
[F. Camps Calmet - Tàrrega]

★

Fa pocs anys, un psicoleg eminent i profund — no hi ha fondaria en no hi ha eminència contigua — el P. Linworsky (director a Colònia del Laboratori de Psicologia Experimental), propugnava una vegada més, a partir d'unes experiències que s'havien realitzat recentment, l'eficàcia directiva i estrebadora que hom ha de concedir al *remugament interior* de les idees en tot allò que concerneix a la vida íntima de la voluntat. La voluntat — ve a dir — es mou essencialment pels valors que arrenca la reflexió a la pròpia pedrera interna. Les idees valor i fruit del pensament actiu i solitari són la força insubornable del nostre esperit. L'eix de tota la vida racional i moral. Doncs bé: el llibre que ara tinc al davant em fa pensar en la profunda teoria del P. Linworsky. "El diàleg interior" s'acosta *molt, indubtablement*, a una integració d'idees-valors que s'adrecen directament a la voluntat. El diàleg que s'estableix en cada capítol és com una conversa immanent entre la llibertat i la intel·ligència guiadora. Es per això que el llibre del doctor Cardó pot contribuir eficaçment a l'orientació individual i social de la vida intel·ligent i responsable. Arribar a la perfecta possessió d'aquest llibre és arribar també a la possessió perfecta de nosaltres mateixos en el propi desdoblament reflexiu del jo. En el petit prefaci que el justifica, el seu autor ha escrit aquests mots que m'assenyalen ben clarament tot l'abast: "El present recull voldria ésser, en bona part, un intent de fixació d'aquest diàleg interior." Es a dir, la conversa immanent entre la nostra voluntat i la nostra consciència.

A despit de la modèstia amb què ell mateix ens el presenta en el pròleg, fen el qual ens adverteix que la paternitat de les idees que ha congregat en els seus fulls pertanyen totes elles a altres autors), hi d'encarar la seva importància de llibre quasi excepcional en la visió pregona de l'home íntim, llunyà de fur. Adhuc els mots prenen la ressonància dels sons amagats i convits. La paraula interna té la vibració viva del cant, sense l'estridència externa del crit. L'ànima mateixa és la que parla íntimament, sinceràment.

He de constatar encara una altra impressió que m'ha produït la seva lectura. El pensament hi és aïllat sense perdre el contacte formal de les coses. És món és vist i mesurat en la concentració solitària amb una claredat que supera la visió directa i immediata. Hom diria, potser, que la intel·ligència, situada voluntàriament en un exili absolut, domina i abasta més fàcilment les realitats i els motius imprecisables. Heus aci, tal vegada, el mètode dels esperits escrutadors que investiguen l'eficàcia íntima de les idees. Cal purificar el pensament del contacte directe de les coses, i només així, segurament, ens podem encaminar a l'assolíment de la veritat amb el folgament que ens forneix l'alliberació.

"Diàleg interior" és, per tant, un llibre interessant i alliçonador, en el qual es comprenetren una actitud i un mètode: mirar endins, allunyar-se temporalment de la realitat, per tal de *copsar millor* la perspectiva de la seva importància interna. Abstracció desafectada a la recerca de valors morals consistents: no pas però, deshumanitzada o cruel. Es a dir: un pensament a la vegada humà i pur.

Aquest llibre ha estat adreçat segurament als catòlics confessionals. No és, però, precisament, un llibre de meditació o d'oració mental. El meu judici, completament imparcial en aquest comentari, m'induceix a fer-ne, però, una apologia independent. La qualitat del llibre és essencialment la d'ésser un recull profund i suggerent de moltes idees veritablement intimades.

MANUEL BLA

CRONICA ESCOLAR

Una conferència del senyor Madariaga i un banquet del Carnegie Club de Barcelona

El dissabte passat, el senyor Salvador de Madariaga donà a la Universitat la seva anunciada conferència sobre "Desarmament", la qual forma part del cicle organitzat per l'Associació Universitària Catalana pro S. de N. sobre l'organització de l'entitat de Ginebra.

L'aula on donà la seva conferència estava completament plena; entre els assistents hi veiérem els doctors Balcells, Pi i Sunyer, Sayé, Arias, Xirau, Estelrich, Bosch Gimpera, Garcia Banús; senyors Amadeu Hurtado, Carles Soldevila, Gabriel Alomar, Puig i Cadafalch i molts d'altres que sentim no recordar.

Una gran ovació acolli l'orador previes unes paraules del president de l'entitat organitzadora senyor Joan Estelrich.

L'orador començà la seva oració, preguntant-se per què s'ha de desarmar. La simple afirmació o negació no són posicions intel·ligents; cal el comentari. Si hi ha un esforç tan evident per procurar el desarmament, alguna raó hi haurà.

Donarem per sentat que el natural és que les col·lectivitats humanes donen, és saber per què s'ha de reduir o anul·lar aquest desarmament.

La primera objecció és el cost de l'armament. Fins a principi del segle XIX, l'armament no costava de sostenir, ja que aquells no s'havien perfeccionat en qualitat per a ésser costós. Avui l'armament és de gran complicació; són costosíssims i requereixen el pagament de drets d'invenció i duren poc, molt poc. Una canonada d'un cuirassat costa molts milers de pessetes.

Si les nacions acordessin fer donació del 5 % del que despenen en armament a la S. de N., aquesta tindria assegurada la vida fins a la fi de la història, i encara sobrarien diners per a assegurar el creixement del seu pressupost.

Això ve a demostrar la gran modestia del pressupost de la S. de N. i l'enormitat de despeses en armament.

Però hi ha un altre argument. A la Humanitat sempre desaparegut l'inútil i avui la guerra ha deixat d'ésser útil.

Avui la guerra no és més que un remei pitjor que la malaltia. N'hi ha prou amb recordar el que ha ocorregut desde la Gran Guerra fins al moment actual que sembla que tenim el perill d'una altra guerra.

¿Com s'expliquen, doncs, els lents progressos de les comissions de desarmament? Ah! és que la feina és més feixuga del que sembla.

L'escola pacifista afirma que la guerra es deu a les armes i l'escola tècnica o política, tot el contrari.

Si les armes produeixen la guerra, la solució consisteix a desarmar. El cert és que el fet que hi hagi armes demostra la certesa de la guerra.

L'armament és quelcom orgànic. No figuren en gran "stock" en parcs o ports, sinó un organisme al davant del qual hi ha un Estat Major, format per persones que tenen un gran amor i serveixen ben fidelment la seva pàtria.

No és pot dir que es prepari la guerra. Un Estat Major no prepara la guerra en abstracte, sinó que l'estudien com una hipòtesi concreta amb un adversari que no s'escull a la Lluna, sinó en aquell que per determinades condicions pot esdevenir adversari.

Hi ha una altra raó: les armes es compren als fabricants d'armes. Aquests senyors tenen grans activitats i concomitàncies internacionals. No vull entrar al seu fons dramàtic i àdhuc melodramàtic. Al món tots els productes tendeixen a produir dividends. Per a un tal resultat uns fan formatges i els altres fan armes.

Els fabricants d'armes solament volen fer diners, i per tal volen vendre tot el més possible. ¿Qui compra les armes? Els Estats. Per què? Doncs per fer la guerra. El fabricant d'armes que no procura fomentar la inquietud internacional, traïciona els seus accionistes i ignora el seu ofici.

El fet, però, que les nacions estiguin armades ja significa un perill de guerra. Si es va a la supressió de les armes mai es podrà afirmar que el desarmament sigui absolut; aleshores es va a la reducció d'armaments, però per a reduir, cal amidar abans. ¿I com s'amiden els armaments? Per que aquests no són conceptes absoluts, sino relatius; hi ha que entendre els factors geogràfics, i molts d'altres.

L'armament el constitueixen també la moral dels nacionals, les finances, el material i el personal.

A continuació l'orador examina aquests conceptes.

A una consulta sobre la necessitat del seu armament, que la S. de N. féu a les diverses nacions, la resposta fou que totes les nacions eren pacifistes, però "estaven rodejades de nacions bellicoses". No hi ha, per tant, solució.

L'escola tècnica afirma que és la guerra la que produeix les armes, puix si no hi hagués l'experiència passada i el temor a l'esdevenidor, les nacions no s'armarien. ¿Es vol desarmar? Doncs cal procurar que no hi hagi guerra.

Les causes d'aquesta es podrien reunir en una de comuna i la seva solució pot consistir en què en un lloc desinteressat es curin les tensions abans que es produeixin, o bé intervenint en tots els conflictes locals.

L'armament no l'hem de considerar en la quantitat, sinó en la qualitat del cervell que en mena, i aleshores el desarmament ja resulta quelcom de diferent, i és l'organització de la pau.

Durant molt temps s'ha amagat aquest concepte amb la seguretat, però, aquest és un concepte subjectiu i per tant no és útil per a la solució del problema.

Si un país té una política agressiva, el seu armament respondrà a aquesta política. Però deixem aquest concepte i ens pocem preguntar si el país en qüestió vol la cooperació internacional o bé la nega. La S. de N. pretengué iniciar-la, aquesta cooperació internacional, però no ho ha aconseguit de ple.

L'armament és internacional de facto, puix que modifica el dels seus veïns, ja que estan en constant relació. Quan un Estat canvia els seus armaments el moviment és internacional. En la pràctica, però, són nacionals.

El desarmament no consisteix a abolir les armes, sinó a sotmetre's al consell de la S. de N. L'abandonament del sistema nacional en la política estrangera, puix aleshores no pot demanar l'ajuda aliena. La cooperació en totes les activitats que tenen caràcter internacional, malgrat el seu caràcter no polític. Una altra condició, que es dedueix d'aquesta, consisteix a prendre les percaucions necessàries per evitar els conflictes, i tenir un cos d'exèrcit per a estar previnguts, és quelcom simplista. Es més senzill que a Ginebra es jutgin els conflictes i es resolguin.

Això implica una mena de govern universal, però això no és pas cap errada. Cal tenir en compte que gràcies als avenços moderns podem considerar com a reduida la superfície de la Terra, i si és així, com podem veure-la governada per seixanta governs? Tots els països tenen els mateixos problemes. El nacionalisme econòmic és una malaltia comuna a tots els pobles.

Les nacions no tenen avui tota la independència, puix estan lligades entre elles i depenent les unes de les altres. Els governs s'haurien de convertir en autònoms però dependents d'un que encarnés la sobirania universal.

La solidaritat objectiva s'ha produit intensament durant els darrers anys. Avui, però, predomina la subjectiva.. L'una nació lluita amb l'altra, es fa al a ella mateixa, però no se'n dóna compte. Es part d'un mateix cos, però encara no de la mateixa ànima.

No es pot dubtar, malgrat els seus fracassos dels gransavanços de la S. de N. Aquesta no en té prou de convencer els governs, sinó l'opinió pública que hi ha al seu darrera, i que es la que té de donar ànims i impuls i fe a la solidaditat objectiva.

No hi ha dubte que el món va evolucionant en el camí del resarmament.

El nostre país, ha tingut un paper important i fàcil en aquesta història. Es petita potencia per voluntat pròpia; Espanya és un constructor d'imperis retirat dels negocis. Aquesta situació li ha permès de sostenir sempre les seves tradicions a Ginebra. I si més no, permeteu-me d'acabar aquesta dissertació recordant que el nostre país pot enorgullir-se d'haver donat els dos internacionalistes màxims: el pare Vitoria que definí la *guerra justa* i el *pare* Suàrez que estudià la comunitat internacional.

Una formidable ovació acolli les paraules de l'illustre conferenciant.

EL BANQUET DEL CARNEGIE CLUB

A dos quarts de deu, a l'hotel Colon el Carnegie Club de Barcelona, recentment constituit, oferí un banquet al senyor Salvador de Madariaga. Entre els assistents hi veiérem els senyors Nicolau d'Olwer, Amadeu Hurtado, Pere Domingo, Antoni M. Sbert, Puig i Cadafalch, Pellicena; els professors doctor Bosch Gimpera, Josep Xirau, Josep Quero, Lluís Sayé, August Pi i Sunyer, Josep Tries de Bes, Mascaró, Joaquim Trias, els universitaris Massarenyes, Sorjús, Sugranyes, Solano, i molts altres persones que sentim minorecordar.

Al final de l'àpat, el president del Carnegie Club, senyor Joan Estelrich, oferí l'homenatge al senyor Madariaga, amb sentides paraules, glosant la significació humanística de Catalunya que sabé convertir la Mediterrània en un llac català.

Seguidament el senyor Madariaga agraí l'homenatge de que era objecte el qual—digué—, era immerescut.

Després entonà un cant a la llengua catalana i a la seva expressió llatina, que estengué el paisatge de Catalunya, afirmant que Mallorca era la regió que li era més plaent.

Així com Catalunya fou un temps, la marca hispànica podem dir que avui la marca europea d'Espanya o bé la la marca ibèrica d'Europa. Aquesta és la significació que en feiem els espanyols que anem pel món.

Acabà el se uparlament amb un vista a Catalunya.

EL RECTOR A MADRID

Ahir dilluns, sortí cap a Madrid el Rector accidental senyor Mur, per tal d'assistir a una reunió dels Rectors de les Universitats, que ha estat convocada pel ministre senyor Prieto Bances.

EXAMENS DE PREPARATORI DE MEDICINA

Per avui dimarts, dia 9, a les cinc de la tarda, a l'aula Química General de la Facultat de Ciències, han estat convocats els exàmens de conjunt dels alumnes del preparatori de Medicina.

LA CONFERENCIA DEL SENYOR SERRA I MORET

Ahir dilluns, a les set de la tarda el senyor Serra i Moret dnà la seva anunciada conferència sobre "Popularització de la Cultura Universitària".

SEMINARI DE PEDAGOGIA UNIVERSITAT DE BARCELONA

El professor Londsberg donarà una conferència de "Introducció filosòfica a les confessions de Sant Agustí", en francès, al Seminari de Pedagogia de la Universitat dimarts, dimecres i dijous vinents, a les sis de la tarda.

AGRUPACIO DE DOCTORS I LLICENCIATS EN CIENCIES I LLETRES PERTANYENTS AL COL·LEGI OFICIAL DEL DISTRICTE UNIVERSITARI DE BARCELONA

Aquesta Agrupació posa en coneixement de tots els doctors i llicenciats pertanyents al Col·legi Oficial que el vinent dia 10 inaugurarà els seus espléndids locals situats al carrer de les Corts Catalanes, 592 principal primera i segona, adquirits per tal de facilitar a tots els companys locals i instal·lacions apropiades perquè hom pugui realitzar amb tota eficàcia llurs tasques docents.

Posa també a disposició de les entitats i Centres i societats culturals el seu magnífic saló de conferències capaç per més de 200 persones. Per a informes al secretariat de 6 a 8.

EL RECTOR ACCIDENTAL A MADRID

Per a ahir a la nit el rector accidental de la Universitat, doctor Mur, havia anunciat el seu viatge a Madrid per tal d'assistir a la reunió de rectors convocada pel ministre d'Instrucció Pública.

Ahir al matí el doctor Mur rebé els periodistes, als quals manifestà que probablement seria a fora fins dissabte, i que ignorava el tema de la reunió. També afegí que durant la seva absència el substituirà el degà de la Facultat de Farmàcia, doctor Xavier Palomar.

¿HA DIMITIT EL COMISSARI D'ENSENYAMENT?

Ahir, a la Universitat, corregué insistentment el rumor que el comissari general d'Ensenyament de Catalunya, senyor Alvarez R. Villamil, havia presentat la dimissió del seu càrrec.

Donem la noticia únicament a títol de rumor.

FACULTAT DE MEDICINA I LLETRES I PEDAGOGIA

La inscripció per als Cursos de Geografia Física del professor Marcel Chevalier *queda prorrogada fins* al dia *15* del mes *corrent*. La inscripció es realitzarà a la Secretaria d'aquesta Facultat tots els dies, de deu a dotze del matí.

L'ACTE DE DEFENSA DE LA UNIVERSITAT AUTONOMA

Ha estat fixada definitivament per al dia 12 del mes que som, la data de celebració de l'acte de defensa de la Universitat autònoma que han organitzat diverses organitzacions escolars, i que per causes alienes a la voluntat dels organitzadors s'havia ajornat diverses vegades.

Oportunament anirem donant detalls del lloc, hora i oradors que hi prendran part.

CONFERENCIA DEL DR. JAUME PEYRI

Avui, dimarts, el doctor Jaume Peyri donarà la seva segona conferència "De matèria literaria i artística" corresponent al cicle "Conforlacions espirituals als aspirants a metge", organitzat per l'Agrupament Escolar de l'Academia i Laboratori de Ciències Mediques de Catalunya.

L'acte, al qual són convidats tots els estudiants, tindrà lloc al local de l'Agrupament, Via Laietana, 31, primer, a les set del vespre.

P. LANSBERG EXPLICA UN CURS SOBRE SANT AGUSTI

Ahir al Seminari de Pedagogia (Universitat), tingué lloc la primera lliçó del curs sobre "Introducció filosòfica a les confessions de Sant Agustí", que anà a càrrec del professor P. Landsberg.

Lansberg, ben coneegut ací pels seus dos llibres "L'Edat Mitjana i nosaltres" i "L'Acadèmia platonica", tractà en aquesta primera lliçó de restituir el sentit genuí de la confessió agustiniana. Avui dimarts, tindrà lloc la segona lliçó, i dijous la tercera i darrera d'aquest curset de l'eminent filòsof alemany.

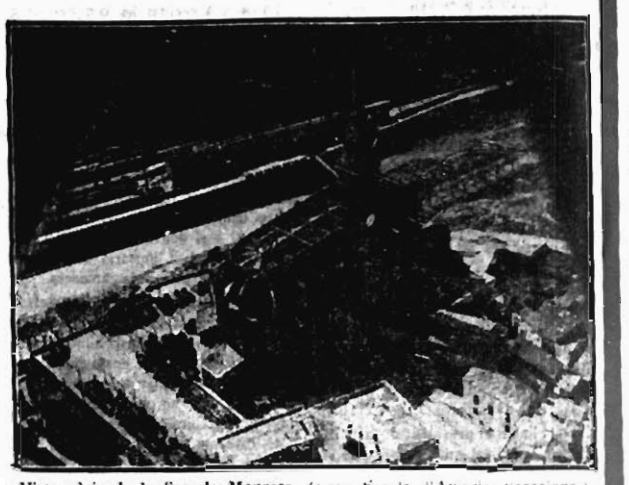
EL CORREU D'AVUI

L'ART I ELS ARTISTES

Exposició Hispano-Fotogràfica de la Catalunya actual. — A remarcar en aquest certamen la instal·lació de l'Arxiu Fotogràfic d'Igualada, riquíssim de documentació gràfica d'aquella comarca, particularment ric en reproduccions d'art antic, la majoria de les quals són quasi desconegudes dels barcelonins. Hi ha molt a aprendre en l'aportació de l'esmentat Arxiu a l'Exposició. L'exemple del Consell Municipal igualadí hauria d'ésser imitat per tots els altres municipis. En l'Exposició Històrico-Geogràfica de la Catalunya Actual l'Arxiu igualadí fa un paper important, de primer ordre.

TURISME

LA SEU DE MANRESA

Vista aèria de la Seu de Manresa. (Foto Escola d'Aviació Barcelona.)

El gran desconeixement que existeix de l'espléndida Seu de Manresa va fer que Viatges LA PUBLICITAT aprofités el suggeriment de Josep Gudiol encaminat a organitzar-hi una excursió que permetés d'assaborir el seu meravellós contingut artístic.

Catalunya té molta cosa designada a acomplir aquest trist paper que representa l'oblidat. Entre aquest gran estoc de material de primer ordre figura la Seu manresana com un dels exemples típics de l'abandonament. No hi ha cap raó que indueixi a fer de l'esmentat temple un monument de segona categoria; ben a l'inrevés, amb una nica de conexement del que es realitzà a la nostra terra durant el segle XIV cal situar la Seu de Manresa en un lloc importantissim dintre el nostre gòtic.

Demés figuren dintre ella elements de remarcable caràcter excepcional, algun dels quals transcrivim a continuació.

Restes del claustre romànic; portalada del segle XII; retaule contractat per Pere Serra en 1394, obra cabdal de la pintura catalana; retaule d'un autor anònim català del segle XIV; retaule de Sant Nicolau, obra de Jaume Cabrera (segle XV); retaule de la Trinitat, obra de Jaume Guàrdia (segle XV), i frontal brodat signat per Geri Lapi, obra florentina de la primera meitat del segle XIV, molt important.

L'excursió per al diumenge vinent acaba al monestir de Sant Benet de Bages, que és al seu torn un altre dels monuments no massa ben divulgats entre els que s'interessen per la vida pretèrita de Catalunya. Es un vell recinte cenobitic benedictí amb una església romàtica notabilissima i un claustre del segle XII que consta d'elements més primitius, encara.

Josep Gudiol, l'erudit arqueòleg, té al seu càrrec fer desfilar davant els excursionistes el formidable interès que tanquen les dues monumentals obres catalanes que són dignes d'una admiració més difusa per la seva legítima importància.

VIATGES LA PUBLICITAT

DIUMENGE, DIA 14

EXCURSIO EN AUTOCAR A MANRESA I SANT BENET DE BAGES, amb l'eminent arqueòleg-arquitecte Josep Gudiol

Visita de la Seu de Manresa i de l'antic Monestir de Sant Benet de Bages

Sortida de Barcelona a les 8'30 del matí
Retorn a les 8 del vespre

Preu: 13 pessetes

Condicions especials per als subscriptors de LA PUBLICITAT. - Demaneu detalls a **VIATGES LA PUBLICITAT, Corts Catalanes, 589, pral. Telèfon 11430.**

Del viatge a la U. R. S. S.

Hem de cridar l'atenció sobre tots els qui s'han anat interessant pel viatge a la U. R. S. S. amb motiu de les festes del primer de maig respecte a la necessitat de formalitzar la seva inscripció com més aviat millor. El motiu d'aquest prec no és altre que assegurar una perfecta organització, que seria difícil d'aconseguir en aquell cas tan repetit a casa nostra en què tothom espera la darrera hora per decidir la seva participació en el viatge.

Ultra aquesta qüestió n'existeix una altra de molta importància, i és la de les facilitats d'obtenir els documents per a penetrar en territori soviètic, que no cal repetir que necessiten un cert temps de tramitació, temps i formalitats que són impossibles d'ésser improvisats per les agències que portin a cap l'excursió.

Així el "Bureau" de turisme de LA PUBLICITAT i Viatges Catalònia pregunen als interessats a realitzar el viatge que es facin càrrec de les circumstàncies especials que representa l'anada a la U. R. S. S., i que per aquesta raó determinin amb la màxima rapidesa possible la seva participació.

Viatges "La Publicitat"

amb la col·laboració de

Viatges Catalònia

organitza un viatge a la U. R. S. S., amb motiu de les

FESTES DEL PRIMER DE MAIG

ITINERARI "A"

Primer de Maig a Moscou
Sortida de Barcelona el 23 d'abril
Visita de París, Varsòvia, Leningrad i Berlín
Estada a Moscou del 29 d'abril al 2 de maig
Tornada a Barcelona el 12 de maig

Preus, tot compresos:
Primera classe: Ptes. 2.775
Classe turista: Ptes. 1.955
Classe especial: Ptes. 1.335

ITINERARI "B"

Primer de Maig a Leningrad
Sortida de Barcelona el 23 d'abril
Visita de París, Varsòvia Moscou i Berlín
Estada a Leningrad del 29 d'abril al 2 de maig
Tornada a Barcelona el 12 de maig

Preus, tot compresos:
Primera classe: Ptes. 2.775
Classe turista: Ptes. 1.900
Classe especial: Ptes. 1.325

Demaneu detalls i inscriviu-vos a VIATGES LA PUBLICITAT Corts Catalanes, 589, pral. - Telèfon 11430

Excursió en autocar per a Pasqua

Viatges LA PUBLICITAT prepara per als dos dies de Pasqua una excursió per Catalunya que comprendrà la visita del Montseny, Banyoles i la Costa Brava.

Llegiu detalls d'aquest viatge a LA PUBLICITAT de dijous.

Aigua de Rocallaura

LA DEU MES NETA DEL MON

Si patiu d'ALBUMINÚRIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), HIPERQUITIS, PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICS us guarireu radicalment amb

Aigua de Rocallaura

Dipositaris generals: FORTUNY, 6 B

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

Senyals de reconciliació

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Ha estat celebrada la primera reunió de la Diputació Permanent de les Corts sense que els diputats de la CEDA hagin desplegat la seva ofensiva contra el Govern tal com va anunciar Gil Robles en la seva nota famosa. El mateix Gil Robles no ha anat a la reunió. Es veritat que la Diputació Permanent no havia de tractar avui una qüestió en la qual el Govern tingués un interès especial, però qualsevulla assumpte hauria pogut servir del pretext per a la manifestació d'hostilitat que Gil Robles considerava ja molt pocs dies indispensable de realitzar com a protesta per la formació del Govern minoritari.

Els representants de la CEDA a la Diputació Permanent han actuat avui de perfectes ministerials, la qual cosa pot considerar-se com a indici que les gestions realitzades per a refer el bloc governamental van per bon camí, tot i que Gil Robles insisteix en què la CEDA reanudarà la seva posició i àdhuc la sostindrà en termes més rotunds. L'únic diputat que s'ha permès de combatre el Govern ha estat el senyor Royo Villanova. El cert és que en aquesta primera reunió de la Diputació Permanent no han complert les amenaces de Gil Robles en contra de les manifestacions fetes pel cap de la CEDA. Precisament aquesta tarda, en sortir del despatx del president de la Cambra, el senyor Casanueva, que és una persona del mateix partit on representa la tendència més conservadora, ha declarat avui a un periodista que està demostrat que no hi va haver veto per a Gil Robles, i per tant la CEDA no té per què negar el seu suport parlamentari que representi el mateix que representava l'anterior.

¿Quines explicacions ha rebut la CEDA? Això no ho diu el senyor Casanueva, però sobre això hom parla d'una reunió celebrada ahir amb gran misteri i a la qual van assistir els caps parlamentaris de l'antiga majoria i elevades personalitats interessades en què s'arranji la qüestió. El senyor Casanueva afegeix que fóra prematur exaltar Gil Robles a la presidència del Consell, i considera que la CEDA encara està verda per a aqueixes empreses; i això és precisament el contrari d'allò que diu i pensa el seu cap polític.

Respecte de l'obra pacificadora que hom pugui esperar d'aquesta situació convé assenyalar l'acord de la Diputació Permanent de concedir el suplicatori per a processar el diputat socialista senyor Amador Fernández per un article periodístic ... va ésser considerat injuriós per al senyor Salazar Alonso. Segurament és el primer cas que és dóna al Parlament espanyol d'autoritzar el processament d'un diputat per un motiu semblant. Aquestes mateixes Corts han negat tots els suplicatoris sol·licitats per causes idèntiques, i en aquest fet extraordinari hom veu la indicació clara que les coses no han canviat.

La Ceda es disposa a rectificar la conducta

(Ve de la primera pàgina)

LA CEDA ESTA BEN DISPOSADA PER A LA COL·LABORACIÓ

Als passadissos del Parlament hom reflexiona avui sobre si la Ceda ha entrat dintre dels corrents d'harmonia per tal de reforçar el bloc governamental.

El senyor Aizpun parlant amb els informadors ha dit que l'actitud de la Ceda no era d'intransigència, sinó que es trobava en bona situació d'ànim. Nosaltres no tenim una dissolució de Corts, per tal com per a les eleccions tenim amb la nostra actuació una bandera immillorable. El tros que en aquesta situació avantatjosa no cal pas dir que la Ceda s'oposi a una avenència que, si més no, ha de consistir en un canvi total de l'orientació política que hom ve seguint. No és cert — ha afegit el senyor Aizpun — que la crisi s'hagi plantejat solament per determinats indults. Es plantejà també per questions d'orientació política que haviem mantingut en els Consells de ministres. Per a formar part d'aquest Govern o per a reforçar-lo cal que es garanteixi la Ceda que aquesta orientació política serà realitat. Aleshores nosaltres concedirem el nostre ajut a la formació d'un Govern que portés endavant aquestes orientacions.

El senyor Casanueva, que estava present, i el que manifestava el senyor Aizpun, ha dit que ell mentre així pau ja estava content.

El ex-comte de Rodezno, que estava present, ha dit en to humorístic que ell recordava la frase d'un diputat liberal que en un cas anàleg repetia: — Senyors, la millor solució es la conciliació.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR CASANUEVA

El vice-president del Consell Nacional de la Ceda, senyor Cándid Casanueva, preguntat si tornaria a formar el bloc governamental, ha contestat que per esser necessari ho creia indispensable, i d'acord amb aquesta creença, no sols ho desitjava, sinó que esperava que desapareixerien els motius que els havien apartat de la col·laboració. Constitueix que aquests motius no eren la participació proporcional directa en el Govern per raó del nombre de diputats, ni perquè el senyor Gil Robles reclamés per a ell la cartera de Guerra.

L'inconvenient naixia d'un suposat veto i demostrat com ho ha estat no existia veto polític per a la seva organització, pot existir el nostre suport ministerial i parlamentari a un Govern que representi allò mateix que l'anterior Ministeri. No ens importa que sigui director de la situació el senyor Alexandre Lerroux. Tant és així que ens dóna el senyor Lerroux com el senyor Gil Robles, això a part que estimem inoportuno que el nostre cap sigui exaltat a la Presidència del Consell. La nostra organització és encara moderna i es podria commoure amb una prematura direcció política del país. Quant als partits republicans firmants de la nota del *sis* d'octubre, mentre no rectifiquin públicament el que feren públic, la Ceda no tindrà res a veure amb ells.

¿RETIRARAN LA DIMISSIÓ ELS GESTORS CEDISTES DE L'AJUNTAMENT DE MADRID?

La dimissió dels gestors municipals de la CEDA no ha estat admesa encara, i el senyor Salazar Alonso gestiona que no ho siguin, segons ell mateix ha dit en les següents manifestacions:

—Vull fer constar que no hi ha hagut cap interrupció dels serveis municipals. Els senyors Morales i Ríos, gestors de la Confederació Espanyola de Dretes Autònomes dimissionaris, m'han visitat aquest matí i m'han ratificat llur permanència en les delegacions i les tinències d'Alcaldia, si bé indicant-me el seu desig que es resolgui aviat el relatiu a llurs dimissions. Tinc entès que encara no estan admeses, i no amago que tots els meus esforços han d'evitar que ho siguin.

He vist que alguns periòdics fan allusió a quan tornaren els agraris. El cas d'ara és distint. Però de totes maneres, els gestors agraris recuperaren llurs funcions amb tota dignitat. Un cop aclarits els motius purament interns que produiren llur activitat, tornaren a entera satisfacció de tots, ja que la seva labor fou i segueix essent meritòria. Quan jo invito els gestos d'Acció Popular a romandre en els seus llocs i faig gestions perquè l'autoritat del seu partit i les governatives així ho acordin, no demano a ningú rectificació de normes polítiques, sinó que mantinc la necessitat que no s'interrompi per problemes aliens a l'Ajuntament la continuitat en la labor administrativa. Qui com ells han demostrat llur capacitat i llur competència han de seguir en els seus llocs, ja que la situació exigiria llavors alguna preparació amb minxa de la solució. Es clar que enfoco aquesta qüestió prescindint de tota política i atenint-me únicament a l'interès de l'Ajuntament.

Pel que fa a la resta respecte al problema polític que amb aquestes dimissions ha tingut repercussió en l'Ajuntament, ja sabeu el que he dit en el meu discurs de Badajoz, i aquest segueix essent el meu criteri.

S'ha obert concurs per a proveir places de recaptador d'Hisenda a Barcelona

Madrid, 8. — La Direcció general del Tresor públic ha obert concurs per a proveir el càrrec de captador d'Hisenda a la zona segona de Barcelona (Drassanes), i ha fixat un termini de vint dies per a la presentació de les sol·licituds davant del delegat d'Hisenda o caps dels quals dependguin les sol·licituds. Es assignada a la zona un premi de cobrament del 70 per 100, i és exigida una fiança de 675.680 pessetes si té el caràcter de funcionari, i de 1.951.360 en cas contrari.

En les mateixes condicions és treta a concurs la zona setena (Sants, les Corts, Sarrià i Sant Gervasi), amb un premi de cobrament de 1,72 per 100. La fiança serà, respectivament, de 232.152 i de 464.304 pessetes.

En igual forma és treta a concurs l'azona vuitena (Gràcia i Horta), amb un premi de cobrament de l'1 per 100 i fiança de 532.825 i 1.047.650 pessetes.

Idem la zona sisena (Hostafrancs) amb un premi de cobrament de 6,67 per 100 i fiança respectivament de 1.023.156 i 2.046.313 pessetes.

Finalment és treta la zona cinquena (Universitat), amb un premi de cobrament de 0,68 per 100 i fiança de 990.795 i 1.981.590 pessetes.

El Sr. Besteiro fa declaracions polítiques

Es partidari del reingrés dels socialistes al Parlament. L'ofuscació de les dretes. La composició de l'actual Govern li fa creure que tindrà vida llarga. Els problemes econòmics. La discòrdia amb els elements afins

Madrid, 8. — El senyor Besteiro, interrogat per un periodista, ha fet les següents declaracions:

El periodista li ha preguntat sobre la seva opinió en relació a la tornada dels socialistes al Parlament, i ha contestat:

—Per mi estariem des del primer moment als nostres escons; no en actitud de col·laboració, això no; però sí per a defensar els interessos del nostre partit.

—¿Com jutgeu l'actitud de les dretes davant la concessió dels indults?

—Els elements de la dreta que constitueixen l'anterior Govern, i especialment la Ceda, s'han ofuscat i han mesurat malament el terreny. En primer lloc, quan passi algun temps, no crec que els més recalcitrants entre els seus mateixos correligionaris podran aprovar l'actitud d'intransigència en què es col·locà el partit davant la concessió dels indults.

—¿Quins efectes jutgeu vos que aquest pas de les dretes pugui produir per als republicans d'esquerra?

—Es natural que les faltes comeses pels partits de la dreta, i especialment per la Ceda, es tradueixin en perjudici considerable de la seva posició davant el Parlament i davant el país.

—¿Quina opinió us mereix l'actual Govern respecte a la seva permanència al Poder?

—Jo no m'atreveixo a pronosticar la durada que ha de tenir l'actual Govern; però sí que vull cridar l'atenció respecte de la seva composició, que no sembla respondre a una precisió de vida efímera. Fonamento aquest judici en la importància que tenen en aquest Ministeri, pel seu volum i per la seva reputació, els ministres que podrien dir que ostenten un caràcter tècnic. Em refereixo principalment als ministres d'Instrucció Pública, Agricultura, Finances, Guerra i Marina. Algun, sobretot, d'aquests ministres dot, a al Govern una significació especial que no podem deixar de percebre. Els titulars especialment de Guerra i Marina signifiquen per ells sols, i pel que han indicat en les seves declaracions recents, el propòsit de posar en marxa un pla costós de defensa nacional, que haurà de reflectir-se en la política que hagi de seguir-se al ministeri de Finances i contrastar extraordinàriament amb els propòsits d'economia, de temor a agreujar amb noves càrregues el contribuent i d'equilibri pressupostari, que s'han manifestat constantment per elements del Govern i pels representants dels diversos grups polítics a les Corts.

Si el pla de defensa ha de portar-se a la pràctica, la política d'economies, que ha estat el principal obstacle per a realitzar una labor profunda de lluita contra l'atur obrer, hauria d'esser completament abandonada. Per altra part, la nostra posició en la política internacional hauria de requerir decisions importants i hauria de trencar l'equilibri de la neutralitat, a tota costa maninguda duran llargs anys.

—¿Quina és la vostra posició davant aquesta política econòmica?

—Davant aquesta situació jo no vull avençar-me a adoptar posicions personals, però sí cridar l'atenció sobre la importància del problema i de la necessitat que els sectors de l'esquerra de la República adoptin posicions amb relació a ell. A mi, com a socialista, aquest problema em preocupa molt especialment. Altrament, no crec que pugui ésser tractat a la lleugera ni resolt amb fórmules vagues ni per cap iniciativa personal. Per la meva part, no m'he de negar, ni molt menys, a col·laborar al seu estudi i a compartir les responsabilitats de les resolucions que hagin d'adoptar-se. El que sí dic és que si s'ha de rompre amb la política econòmica de timidesa en les despeses i de temor al risc s'ha de recaptar la primacia per a la solució de misèria, de l'endarreriment i de la pobresa nacional. Cal actuar organitzadament, continuament i sistemàticament per tal de donar una solució al problema de l'atur, i cal fer tot això àdhuc com a una condició indispensable perquè el país, si la desgràcia ens hi portava, estigués en condicions d'atendre a la seva pròpia defensa. Un país pobre no pot crear ni mantenir un instrument bèl·lic eficient, i si el crea, aquest instrument bèl·lic pot ésser el perill més gros per al desenrotllament normal de la seva vida.

—¿Quin és el vostre criteri respecte a la situació de les masses obreres davant unes futures eleccions?

—Jo no sóc el cridat a assenyalar els rumbs que en les circumstàncies com les que vós m'assenyaleu ha de seguir la massa obrera organitzada. Encara que ho fos, no ho faria sense esgotar les possibilitats d'una consulta als organismes responsables i a les representacions més directes possibles de les masses. Però sí he de dir que sempre he estat tan enemic dels confusionismes com partidari de mantenir relacions de concòrdia i establir contactes per a una acció comuna per a elements afins.

ELS PROJECTES MINISTERIALS

Madrid, 8. — El ministre d'Instrucció Pública ha manifestat el següent:

—Per bé que no m'he ocupat encara—ha afegit—dels assumptes del ministeri, prometo que des d'avui treballaré intensament i resoldré amb rapidesa moltes qüestions que ja conec, puix que no hem d'oblidar que en ésser nomenat ministre es complia tres mesos de la data que vaig deixar d'ésser sots-secretari.

Per tal de desenrotllar la meva tasca, confio molt en la col·laboració que em presta el personal del Ministeri, que mentre vaig ésser sots-secretari m'ha servit amb una lleialtat i una estimació que no oblidaré mai.

Demà, dimarts, a les cinc de la tarda, al despatx del rector de la Universitat de Madrid, em reuniré amb els de totes les Universitats per tal de tractar de qüestions generals. Dijous faré el mateix amb els degans de les Facultats de Filosofia i Lletres per veure si, d'una vegada, es resol el plet que ve sostenint-se des de fa prop de dos anys.

LA CARTERA DE MARINA SERA MOLT FACIL PER AL VICE-ALMIRALL SALAS

El ministre de Marina, vice-almirall senyor Javier de Salas, interrogat per un periodista, ha dit el següent:

—Familiaritzat des de fa ja 50 anys amb l'administració de la Marina, en la qual he prestat serveis no sols com a oficial, embarcat durant molts anys en diversos vaixells, sinó en la part burocràtica, com a funcionari d'aquest Ministeri, en càrrecs que gradualment creixeren d'importància, no necessito feliçment cap entrenament ni període d'adaptació, puix que en realitat vinc a resoldre assumptes semblants a aquells molts d'altres que vaig preparar en diverses fases de la meva carrera.

Es, per tant—diu el senyor Salas—senzillíssima, al meu entendre, la meva tasca en l'ordre tècnic, i molt difícil en canvi en el polític, al qual mai no he entrat.

Feliçment el departament de Marina—afegeix—està totalment allunyat de tals influències, i solament quan, com a membre del Gabinet, participi en les deliberacions de política general, assumiré les responsabilitats que em corresponguin, guiant-me sempre per a formular un consell en els alts interessos de la Nació i del règim.

EL SR. MARRACO VOL APARTAR DEL SEU MINISTERI LES QUESTIONS DE CONTINGENTS

El ministre d'Indústria i Comerç, senyor Marraco, es proposa accentuar la política d'apartar del Ministeri tot el que es refereix a contingents. A tal fi, el senyor Marraco es proposa organitzar les Cambres de Comerç i entitats mercantils de manera que elles resolguin tots els enutjosos problemes del repartiment de contingent, i que, en tot cas, intervingui només l'Estat per a resoldre diferències.

El senyor Marraco també pensa recaptar del Govern que l'economia passi a dependre del Ministeri d'Indústria i Comerç i deixi de pertànyer a la presidència del Consell. Probablement s'activarà l'organització del Consell, ja sigui mantenint o bé retirant, per modificar-lo, el projecte de llei que des d'aquest estiu està a les Corts. Mentrestant es nomenarà probablement un Consell interí a fi d'atendre les necessitats urgents.

Interrogat el ministre sobre el projecte de l'atur que presentà la Ceda, ha dit que, en general, li sembla ben orientat, si bé està disconforme amb alguns estudis.

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS VOL PRESENTAR NOVES BASES DE REORGANITZACIO DELS SERVEIS DEL SEU RAM

El ministre de Comunicacions ha manifestat que està disposat a presentar a les Corts unes noves bases de reorganització dels serveis de comunicacions en un termini de tres mesos, que pràcticament expiren el dia 20 de l'actual.

Portaré al Congrés el projecte de llei on es recolliran les noves bases proposant l'estructuració futura dels serveis. Aquesta llei tindrà la flexibilitat suficient per a incorporar als reglaments orgànics tot allò que el progrés aconselli i la facilitat de podar tot allò que la vida moderna arreconi per insostenible. Imposar una organització del personal administratiu encaixant-lo, dins de sots-secretaria i l'oficialia major. Síntesi d'aquesta obra serà l'organització i recompte del material. Per al primer de maig s'hauran enganxat successivament més de quaranta grans unitats. Naturalment que el material no afecta sols la part mòbil de la ferroviària.

Ha de tenir-se en compte la unificació de millores de locals i motorització de serveis.

Encaixen en el meu projecte les aspiracions que afluèixin al Ministeri de Comunicacions els serveis de transports per carretera i l'explotació del tràfic, i assenyalament d'horaris als ferrocarrils que evitarien casos tan desagradables com el que les Províncies Bascongades no puguin virtualment comunicar a correu seguit amb el centre d'Espanya.

En un altre apartat recolliré tot el que afecti el ram de Correus i Telecomunicació. A Correus i Telègrafs cal tancar l'escalafó tècnic per alguns anys. Els dos escalafons de funcionaris tècnics sumen deu mil homes. En canvi cal organitzar de manera més racional i pràctica els cossos subalterns. A Telègrafs es presenta, per imperi dels progressos moderns, un nou programa: el dels serveis de radiocomunicació i radiodifusió, i queda a l'expectativa del que doni la televisió. S'intensificarà el nombre d'aparells teletipògrafs.

També s'emprendrà la qüestió dels serveis i servidors als petits nuclis de població. S'anirà adoptant un sistema de forces que permeti en molts llocs confiar els serveis indistintament a qualsevol de les dues branques. Això implicarà un'economia a l'Estat i la millora dels funcionaris.

També caldrà abordar el problema del personal rural, que des de la supressió de la famosa peça de cinc cèntims per repartiment a domicili ha estat víctima d'una tan dissortada organització que costant al Tresor molts milions té sotmès el personal en situació insostenible. Per a definir-la es computarà el seu recorregut en relació a les hores de servei.

Jo per als cossos de Correus i Telègrafs establiria una retribució per anys de serveis semblant a la que es proposava en el sistema quinquennal. Cal modificar les plantilles, perquè és absurd que funcionaris ingressats en 1904 cobrin igual que els ingressats en 1911.

A Telègrafs potser s'imposi alguna escala especialitzada.

La supressió de telefonemes crec que reportarà a l'Estat cinc milions de pessetes de benefici anual.

El Sr. Zabala es mostra optimista respecte als problemes de la Hisenda

Madrid, 8. — Al ministeri de Finances, ha manifestat el senyor Zabala el següent:

—Els problemes de la nostra Hisenda pública no són, al meu jui, més que la resultant obligada i inevitable de fets econòmics i socials aliens en gran part a la competència d'aquest ministeri. Solament una tasca conjunta de tots pot ir minvar o remeiar els efectes d'aquells fets. Els que tenen un origen polític-social, mitjançant les necessàries mesures de Govern, i els excessos de despeses mitjançant la cooperació decidida, que espero rebre, dels titulars dels altres departaments ministerials, per tal d'imposar aquelles normes de prudència en les despeses que la realitat pressupostària reclama. La situació de la nostra Hisenda és, sens dubte, motiu de preocupació i requereix una àrdua tasca de sanejament, però quan observem l'estat d'altres països i la situació financera en què es troben, no podem menys que sentir-nos encoratjats en emprendre aquella obra de sanejament. No es pot desconèixer, no obstant, que la crisi es deixa sentir àdhuc a Espanya amb caràcters tals que dificulten, almenys per ara, el modificar fonamentalment els tipus d'imposició de les principals contribucions directes, en les quals haurà d'esperar un millor resultat de productibilitat per al sanejament de les seves bases, que són les fonts de riquesa.

Cal, no obstant, fer excepció de la contribució general sobre la renda, susceptible d'una major desenrotllament que demanda sempre la justícia contributiva i l'equitat social, encara que l'assoliment del seu resultat no pugui ésser tan ràpid com es desitgés, per trobar-se encara en període d'organització.

Tinc la convicció ferma que Espanya es troba en condicions excepcionals per a dominar la depressió, perquè la seva economia peculiar l'alla en part dels efectes de la crisi econòmica universal, i ja he indicat la meva creença que la depressió és deguda a causes nacionals i pot ésser corregida per una eficaç acció de Govern.

En aquest sentit el ministre s'ha mostrat molt satisfet de les tranquil·litzadores manifestacions fetes pel seu company el de Governació en possessionar-se de la cartera, car repercutiran en les activitats nacionals. Igualment les declaracions del ministre d'Agricultura sobre la limitació de l'àrea de cultiu en què ha d'aplicar-se la Reforma Agrària, contribuiran, a juí del senyor Zabala, a reanimar l'activitat del camp, imprescindible per a la bona marxa de al Hisenda.

Ha acabat les seves manifestacions expressant la seva confiança en un esdeveniidor constructiu i afalagador, i ha anunciat que els sacrificis que s'hagin d'exigir es limitaran en la mesura del possible.

El Cap del Govern i el Sr. Portela s'han ocupat de les qüestions de Catalunya

El President de la República està indisposat

Madrid, 8. — A dos quarts de dues de la tarda en abandonar el cap del Govern el seu despatx de la Presidència, ha dit als periodistes que no tenia cap noticia política a comunicar-los i que durant el matí havia rebut algunes visites.

M'ha visitat —ha afegit— el senyor Porteia Vailadares, amb el qual es natural que estigui en relació freqüent sobre els aiers de Governació en general i de questions de Catalunya que s'estan enfilant.

També he parlat amb els ministres de la Guerra i Instrucció Pública sobre diversos assumptes que els foren encarregats en el darrer Consell.

Un periodista li ha preguntat si per Semana Santa aniria a Sevilla, i el senyor Lerroux ha respost que encara no sabia si hi aniria per Pasqua o durant les festes de la Fira, però que de totes maneres aniré a la capital andalusa perquè té moltes ganes de visitar-la.

El senyor Lerroux ha afegit que el President de la República està quelcom indisposat a consequències d'unes angines, que havia celebrat amb ell una conferència i que a la tarda aniria a casa seva per tal de sotmetre a la signatura de S. E. diversos decrets de personal dels ministeris d'Indústria i Obres Públiques.

Finalment, el senyor Lerroux ha pregat la publicació de la nota següent:

"El President del Consell de Ministres prega especialment als seus amics, i en general a tots aquells que vulguin parlar amb ell, que durant el mes corrent s'abstinguin d'intentar-ho per tal de deixar-lo lliurat a l'estudi de qüestions de govern i problemes de tota mena que afecten l'interès nacional i que han d'ésser sotmesos primerament a l'aprovació del Govern i després al de les Corts.

Per als assumptes urgents inajornables, la Secretaria del senyor President donarà dia i hora als sol·licitants. Els dijous, de cinc a sis de la tarda, rebrà els qui hagin anunciat prèviament la seva visita, i amb preferència els diputats per bé que no hagin demanat hora."

La causa contra el Govern de la Generalitat

El vocal senyor Pradera contra els advocats defensors

L'escrit dels senyors Ossorio, Asúa, Barcia i Ruiz Funes al Tribunal

Madrid, 8. — Els advocats defensors dels senyors Lluís Companys, Joan Lluhí, Martí Barrera, Martí Esteve, Ventura Gassol, Pere Mestres i Joan Comorera, han tramès el següent escrit a la Presidència del Tribunal de Garantits:

"Al Tribunal de Garantias Constitucionales. — Don Angel Ossorio, don Augusto Barcia, don Luis Jiménez de Asúa y don Mariano Fuiz Funes, defensores de los señores Presidente y consejeros de la Generalitat de Cataluña, respetuosamente exponemos: Que si hiciese falta todavía una demostración de que hay en este Tribunal algunos señores vocales absolutamente inhabilitados por su apasionamiento para ejercer sus altas funciones en este proceso, la generosidad del Excmo. Sr. Don Víctor Pradera habría venido a proporcionárnosla. Adjunto presentamos un ejemplar del periódico "A B C" correspondiente al 5 de los corrientes. Ahí podrá ver el Tribunal un artículo firmado por dicho señor vocal, donde, a cuenta de comentar el episodio de su recusación, nos dirige a los cuatro abogados una porción considerable de frases agresivas, de explosiones ingeniosas y de imputaciones desconsideradas.

Como no siempre llega la eficacia a donde aspira la intención, nosotros exageraríamos si dijéramos que estábamos ofendidos. De verdad, no lo estamos. Aquella actitud insólita, antes beneficia nuestra causa que la perjudica.

Pero lo excepcional del caso y la consideración de que la dignidad forense no es patrimonio individual de ningún letrado, sino común a todos, nos mueve a reiterar en contadas líneas indicaciones que ya hicimos oralmente en el acto de la vista. ¿Es admisible que los señores Magistrados de un Tribunal salgan por su cuenta a discutir en las columnas de los periódicos con los abogados defensores, que no se han movido del límite estricto de su derecho dentro de la ley? ¿Es tolerable que el Tribunal hable a los abogados, no por sus fallos, siempre respetables, sino por las voces airadas de algunos de sus miembros? ¿Se ha visto nunca que la relación forense entre letrados que piden y Tribunal que sentencia, se convierta en ataques virulentos de tales o cuales componentes del Tribunal? Van ya dos veces en que otros tantos señores vocales aspiran a injuriar o a mofarse de los letrados, escapando de su función estricta y del ámbito de sus actividades. ¿Podrá repetirse el caso indefinidamente? ¿Hasta cuándo deberemos soportarlo los atacados? ¿Cómo podría demostrarse la insolidaridad entre esos magistrados-periodistas y los demás señores del Tribunal que guardan el silencio impuesto por su alta función?

Los que dejan fluir su temperamento combativo por cauces tan irregulares, olvidan, entre otras muchas cosas, que por la elevadísima jerarquía de este Tribunal, no cabe acudir a pedir amparo en ningún otro. Si se tratara de un juez o de un magistrado de Audiencia, no faltarían jurisdicción ni remedio que invocar. Pero si los componentes del Tribunal de Garantías se dedican a labores tan extrañas como las que originan este comentario ¿a dónde podrán acudir los elegidos para blanco de su ira o desahogo de su humorismo?

No queremos decir nada más, porque nos hemos propuesto deste el primer día guardar al Tribunal toda la reverencia que merece. Si alguien falta a ella no seremos nosotros. Mas por aquella razón de que los fueros y las libertades de la defensa no son cosas que podemos desdeñar a nuestro antojo, queremos poner el tema, con la circunstancia debida, en las atribuciones de este Tribunal pleno, al cual

SUPLICAMOS se sirva amparar nuestro derecho de defensores frente a los ataques periodísticos de algunos señores vocales del mismo y marcamos la línea de nuestro derecho frente a agresiones personales como esta de que protestamos en el presente escrito.

Pedimos justicia en Madrid a 8 de abril de 1935."

Les Japs han fet públic un manifest d'adhesió al «jefe»

Sota la consigna de "presente y adelante" estan disposats a... concertar les aliances electorals que calguin

Madrid, 8. — El Consell Nacional de les Joventuts d'Acció Popular, ha fet públic el següent manifest dirigit als seus afiliats:

"Amb paraules tallants, extrotes —i això ens emplena d'orgull—, del programa de les J. A. P., el cap ha donat ja la consigna en telegrama històric. Present i endavant.

Després de llarg calvari de sacrificis, de lleialtats no correspostes, sofertes amb el pensament posat en Déu i en Espanya, la J. A. P. es retroba avui ella mateixa.

Moltes vegades el cap en aquests darrers anys, en defensar i salvar Espanya, ha salvat el règim. En la revolució d'octubre, mentre la J. A. P. es lliurava per complet a la defensa de l'ordre social establert, hipòcrites que avui es mouen i remouen i deixen sentir la seva veu a les altures, declaren la seva incompatibilitat amb les institucions en unes hores tràgiques en les quals el maximsme, el separatisme i la maçoneria es rebellen contra Espanya. Acció Popular és on sempre ha estat. Que ningú no es desorienti. Que ningú no parli d'exclusions de la legalitat, desig vehementíssim dels enemics d'Espanya quan exigeix que si el règim vigent és titula democràtic, interpreti el sentir del poble espanyol que proclamarà el 19 de novembre i que està disposat a deixar sentir novament la seva veu i a imposar la seva voluntat en forma contundent.

El cap arriba en la seva transigència al límit de l'impossible. S'ha carregat de raó i d'exercicis unilaterals de lleialtat. Una actitud seva prematura o impremeditada, un gest a destemps, davant un socialisme organitzat i disposat per a la revolució i unes esquerres que encara no havien tret solemnement la República, hauria donat pas franc al triomf de l'anti-Espanya.

El cap es plantà en el moment precís. Ni abans ni després no podia fer-ho. En defensar la dignitat d'Acció Popular defensa el decòrum d'Espanya, l'opinió nacional de la qual personalitzat. Com un nou Diògenes, a la fi Espanya ha trobat "un home de debò".

La sort està llançada. Les nostres mirades posades als ulls del cap. El seu gest és per a nosaltres un mandat. La consigna única: "Confiança plena en el cap". Obediència cega a la seva veu de comandament.

¡Els grups ciutadans de la J. A. P. en peu de mobilització! Els equips de propagandistes disposats a recórrer

Espanya en propaganda mai no superada en intensitat i grandesa. Posem al roig viu l'entusiasme del poble espanyol. Fem-lo vibrar amb la potència precisa per a impedir que ningú no jugui amb la seva voluntat, car sols ell és àrbrite dels seus destins.

En peu de marxa, preparats tots per a les pròximes eleccions, arribin quan arribin! El nostre doble crit de batalla atronarà Espanya: Una altra Constitució per a obrir els viaranys d'un Estat nou! El Poder tot per al cap!

Rígida disciplina de la J. A. P. a les organitzacions jeràrquiques de la Ceda. Coalicions electorals, les que els caps assenyalin. A nosaltres ens cal obeir, lliurar tot el nostre esforç, la nostra joventut, el nostre entusiasme, les nostres vides si calgués, per al triomf de l'ideal.

Avui més que mai, fe en Déu, en Espanya, en el cap, en els 19 punts del nostre programa. El triomf és pròxim. El triomf és segur, perquè està en nosaltres la història, i amb nosaltres està l'esdevenidor".

S'ha reunit la Diputació Permanent de les Corts

Madrid, 8. — A dos quarts de sis de la tarda s'ha reunit en una de les seccions del Congrés la Diputació Permanent de les Corts sota la presidència del senyor Santiago Alba. Han concorregut els senyors Casanueva, Royo Villanova, Bardají, Santaló i Salmón, i al final de la reunió han arribat els senyors Domínguez Arévalo i Gil Robles.

La reunió ha durat escassament un quart d'hora, i acabada la reunió, el President ha manifestat als periodistes que els acords de la Comissió de Suplicatoris havien estat aprovats tal com venien, és a dir, en sentit denegatori. Un dels dictàmens, favorable al processament del diputat socialista senyor Amador Fernández, per un article publicat al diari "Avance", d'Oviedo, per injúries al senyor Salazar Alonso, ha estat aprovat en aquest sentit favorable de concedir el suplicatori.

Quant al relatiu al diputat senyor Comes, no ha recaigut acord, encomanant-se l'estudi a una ponència formada pels senyors Carrascal i Bardají.

També ha manifestat el senyor Alba que en aquests darrers dies havia rebut una extensa relació de suplicatoris que havien passat a la Comissió perquè dictaminessin.

Per últim, ha dit el senyor Alba que el senyor Royo Villanova havia fet patent la seva protesta pel fet insòlit que en el Govern actual figuren vuit membles que no són diputats.

El senyor Alba li ha manifestat que no podia entaular-se cap debat sobre aquest assumpte, per no haver-hi en la Comissió cap representant del Govern.

Ha quedat pendent un escrit presentat pel senyor Jiménez de Asúa, defensor de l'ex-ministre senyor Largo Caballero. En aquest escrit, el senyor Jiménez de Asúa fa constar que el suplicatori que concedí la Cambra per procedir contra el senyor Largo Caballero, ho fou per delicte distint al que se li imputa en el procés, i pre això considera que s'ha de donar la llibertat al seu defensat, i en tot cas, la Cambra podria discutir la concessió del corresponent suplicatori pel delicte de qu; se l'acusa.

Les festes del 14 d'abril

Madrid, 8. — Estan ultimades les diverses festes que se celebraran el diumenge dia 14 amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República.

Al teatre de la Zarzuela se celebraran tres funcions d'òpera amb magnífic repartimment. Diumenge a la plaça de braus tindrà lloc una gran cursa goyesca.

La Junta municipal del partit radical ha organitzat diverses festes. També ha organitzat un àpat a honor dels tres veterans senyors Eugeni de la Sal, Julià Muñoz i Salvador Pérez.

la neutralitat, a tota costa mantinguda, durant llargs anys.

El mercat del Ram de Vic

El cap d'Estació de Vic, senyor Bernat Monzon de Mata, ens prega atentament la publicació d'aquestes línies:

Els dies 12, 13 i 14 d'aquest mes se celebra a Vic el Mercat del Ram, un dels més importants de Catalunya.

Amb aquest motiu, la companyia del Nord ha concedit l'expendició de billets a preu reduit amb destí a Vic i a totes les estacions de la línia de Sant Joan els dies 12, 13 i 14, ampliant aquesta concessió al tren ràpid del dia 13 que surt de Vic a les 15'37 cap a Ripoll i que aquest dia anirà fins a Sant Joan. De més a més es formarà un tren especial amb destí a aquesta última població que sortirà de Vic a les 5'10 de la tarda, a fi de facilitar el retorn dels viatgers, i es formaran en ambdues direccions tots els trens que calgui.

El ministre de Guerra, general Masquelet, fa declaracions

L'estat dels serveis del ministeri :: Problemes urgents i projectes :: La mecanització de l'exèrcit :: El general és ministre d'una República constitucionalment pacifista

Madrid, 8. — El ministre de la Guerra, general Masquelet, ha fet a un redactor de la "Hoja Oficial del Lunes" les següents declaracions:

—¿Podríeu donar-nos una impressió referent a l'estat en què trobeu els serveis dependents del ministeri de la Guerra?

—Si us referiu als que constitueixen el que podríem anomenar oficina ministerial, és difícil donar una contesta fonament da, car a penes h. pres possessió del càrrec; però si la pregunta abraça tots els serveis de Guerra, en la seva integra amplitud, les meves impressions d'avui són les mateixes d'ahir, quan en qualitat de cap de l'Estat Major Central la meva funció abraçava l'organització i preparació per a les seves finalitats particulars i de conjunt de totes les activitats de l'Exèrcit. Tant en aquest cas com en l'anterior, és idèntica la meva convicció que el personal està preparat moralment i intellectualment per a complir brillantment i honrosament la seva comes , i que les deficiències que pugui observar-se no són imputables ni a la preparació tècnica ni a l'entusiasme professional i patriòtic dels nostres militars. D'aquesta vàlua, que jo garanteixo al país, neix l'optim en l'esdevenidor militar d'Espanya, si les disponibilitats financeres permeten dotar l'Exèrcit del mínimum d'elements que exigeix la seva eficiència, ja que armes i màquines poden obtenir-se amb diners; però homes d'inteligència i cor, no, i d'aquests en té Espanya un magnífic cabal dintre de les seves institucions armades.

—¿Veieu plantejat algun problema que exigeixi solució paulatina o immediata?

—La urgència dels problemes militars té un aspecte absolut en re lació amb la seguretat general del país, derivada especialment de la seva situació i constitució geogràfiques en tota l'extensió d'aquest concepte, i un altre relatiu basat en les característiques del moment internacional. No us amagaré que al nostre país està tan lluny de resoldre's el primer, que no cal deixar la màxima sollicitud, en seguretat que a mesura que es guanyi en la seva solució es millorarà la capacitat nacional pe. a empendre amb serenitat aquests moments de crisi exterior que es van succeint amb ritme vertiginós des de començaments d'aquest segle, sense que sembli servir-los de res el record de la immensa tragèdia de 1914, amb els seus milions de morts i la pèrdua irreparable de tants béns materials i de no pocs valors morals.

—¿Teniu plans o projectes relacionats amb alguna reforma o organització dintre de l'Exèrcit?

—Crec que la multiplicitat de reorganitzacions en curt termini ha estat una de les causes retardatàries de la perfecció del nostre estat militar. Salvant els retocs de poca importància, si una organització s'ha establert sobre bases lògiques de caràcter nacional, és convenient consolidar-la i assajar-la abans de donar-li una successió, que tampoc passi apenes del paper, i d'un entrenou de personal, molest i onerós, sense fruit efectiu per al servei del país.

D'acord amb aquestes idees considero necessari, abans que tot, aquesta consolidació i assaig de l'actual, i podeu ben creure que ja és prou programa, puix que una obra d'aquesta envergadura enclou en ella mateixa un sens fi de problemes d'armament i material, encasernament, instruccions de conjunt i estudi d'utilització, en cada cas concret probable, dintre de les possibilitats de l'existent, capaç d'absorbir tota la capacitat del treball dels meus subordinats, i la meva de persuasió, per obtenir del meu company de Finances els mitjans indispensables en el mínimum de temps possible. Independentment d'aquesta labor d'afirmació de la nostra estructura orgànica present, tota la meva atenció ha de dedicar-se a la conversació d'aquestes precioses característiques morals dels nostres militars, de què ja us fet esment, amb sollicitud de companys, no cal dir-ho, però més encara per imperatiu patriòtic de la meva funció de governant.

—L'amenaça d'un conflicte internacional us suggereix la urgència d'adoptar prevencions quant a mobilitzacions o en ordre a la defensa del nostre territori?

—Comprendreu com és de difícil la contestació a la vostra pregunta, pel caràcter delicat de la matèria, respecte de la qual, àdhuc els països directament amenaçats per aquests conflictes, només deixen traslluir allò que materialment és impossible de revelar, com són els canvis de guarnició de les seves unitats i la concessió de crèdits extraordinaris molt voluminosos per a atencions militars. Ni aquest és el cas nostre, ni àdhuc quan s'arribessin a motivar en el si del Govern inquietuds respecte a això, les mesures que poguessin adoptar-se no sortirien a la superfície fins al crític moment que Espanya volgués donar fe a la seva voluntat de manteniment de l'actitud internacional que el país considera convenient elegir.

—¿Sou partidari d'internalitzar els serveis d'aviació i altres elements moderns que exigiria una futura guerra?

—Sense referir-me isoladament a l'Aviació, per tractar-se d'un element que avui depèn de Guerra, i abraçar-lo al maquinisme militar en el seu conjunt, crec que res del que representi tècnica militar no se sostrau a la seva influència.

Els actuals mètodes de guerra, de moment, són la conseqüència exclusiva de l'actuació als camps de batalla del 1914 de l'aviació de reconeixement i de les armes automàtiques d'Infanteria; altrament, en l'ordre tàctic i en l'aglomeració i perfeccionament de les altres Armes, derivo de les necessitats, o impossibilitats, creades per aquells elements, els quals continuen influint en els estudis i preparatius de la post-guerra, àdhuc en les modes en voga de canilització i motorització, que responen a la recerca de llibertat de moviments i invulnerabilitat contra el foc de metralladores: dos ideals difícils de realitzar davant el vigilant aeri, i davant la petita arma mortífera, gràcies a la qual ningú no ha arrabassat encara al soldat de peu el paper de primer actor en la batalla.

Amb aquests antecedents, comprendreu la importància que concedim els militars d'avui a aquests mitjans de lluita en tota la seva complicada i costosa escala de fonamentals i derivats, i la inclinació de la nostra voluntat envers l'obtenció d'aquest mínimum indispensable perquè un Exèrcit pugui actuar tornant cop per cop, i no servint de matèria de sacrifici gloriós, però inútil, davant un adversari armat a la moderna. Es clar que davant la impossibilitat d'assolir el total d'aquestes carissimes dotacions, proporcionat al d'homes que el país pugui facilitar, cal un estudi d'economies d'ús i adaptació a l'estructura del territori, que donin un caràcter nacional a l'organització de les unitats, al seu ús estratègic i a la seva actuació tàctica. Es un treball pel qual gairebé tots els nostres professionals senten una evident afició, per la seva repugnància intintiva a la cèpia de l'estranger, encara que en molts casos sigui inexcusable i utilissim l'aprofitament de la tècnica sobretot, de l'experiència alienes.

—En cas de guerra europea, ¿considereu procedent la neutralitat d'Espanya?

—Per la meva condició de ministre d'una República constitucional pacífica, ja podríeu sospitar quina és la meva opinió de principi, però és que a ella s'hi ajunta una altra d'idèntica com a militar i com a simple ciutadà espanyol. Els militars, per bé que certs esperits de petit abast creguin el contrari, no desitgem la guerra per al nostre país, car sabem de sobres el mal i les llàgrimes que costa. Al militar li ha d'agradar la guerra professionalment, però ha de tenir esclavitzada la seva afició per aquest exaltat amor a la Pàtria, que amb aquella, han de constituir les bases de la seva passió per la carrera de les armes.

Com a ciutadà espanyol únicament desitjo per a la meva Pàtria li lliure i absoluta disposició del seu destí, fent amb això un objectiu de la política internacional.

El senyor Benzo ratifica la seva adhesió al senyor Lerroux

nifestacions del senyor Eduard Benzo, president de la Junta Municipal del partit radical de Madrid:

"Al cap de pocs dies de cessar en la sots-secretaria de Governació—diu—em vaig trobar sorprès amb l'elecció de president del partit republicà radical de Madrid. Vaig acatar el mandat dels meus correligionaris. Sóc, encara, cap del partit de Santander, on he creat uns 90 Comitès locals.

Els partits republicans no tenen fins ara altra missió que la d'esborrar diferències, per tal de contribuir en un pla de cordialitat, a la consolidació del règim. Els ciutadans espanyols han de tenir la seguretat que tota evolució és possible sense recórrer a violències. Els enemics del règim són molt escassos; els que s'han acollit a Renovació Espanyola estan en evident minoria. A l'esquerra només estan els partits que es poden considerar fora de la llei, com el comunisme i el sindicalisme, puix que dintre del partit socialista hi ha una gran preponderància d'elements evolucionistes conformes amb la tàctica revolucionària.

En aquests moments em sento més identificat que mai amb el senyor Lerroux, i la meva adhesió es fa més infrangible si examino l'origen de l'actual estat de coses. El gest del senyor Lerroux indultant els 20 condemnats a mort és una conseqüència lògica de la seva trajectòria política.

El moment polític actual confeso que és d'una enòrme confusió. No obstant, m'obliga a ésser optimista saber que al cap del Govern hi ha un home de la gran visió política del senyor Alexandre."

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguts

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

Les vistes que estaven anunciades per a ahir foren suspeses.

★ A la Secció Segona va comparèixer Margarida Ortiz, la qual es conformà amb la pena de dos mesos i un dia que li fon aplicada per l'estafa d'una màquina de retratar.

★ A la Secció Tercera es veié la causa seguida contra Andreu Altafulla, el qual estava ressentit amb Carmel Plazas i l'agredí, causant-li ferides que trigaren a guarir trenta-vuit dies. La pena sollicitada pel Tribunal fou la de quatre mesos i un dia de presó, i la indemnització, de quatre-centes pessetes.

★ A la Secció Quarta es veieren dues causes contra Josep Garcés, una per un furt, comès a Sabadell, consistent en vint pessetes, i una temptativa de Robatori, a la Barceloneta.

El fiscal sollicità per al processat les penes de quatre anys de presó pel primer delicte, i tres mesos pel segon.

VARIA

Ha cessat en el càrrec de magistrat afecte a la secció tercera d'aquesta Audiència el senyor Bruyers, el qual demà segurament que prendrà possessió de jutge del Jutjat número set.

El senyor Bruyere és el jutge que fou nomenat pel Tribunal de la secció tercera per a entendre en el sumari instruit contra l'alcalde i regidors del nostre Ajuntament.

Hom ignora si, amb motiu de passar al Jutjat número set, li serà confirmat aquest nomenament o bé es nomenarà per a la instrucció del dit sumari un altre magistrat.

★ Al carrer de Marina, a la cruïlla de la línia férria de M. S. A., es llançà al pas d'un tren un home d'uns quaranta-cinc anys que fou destroçat pel comboi.

Vestia decentment, i portava una pesseta amb deu cèntims a les butxaques i un segell d'or en un dels dits de la mà esquerra, amb les inicials L. P.

El cadàver no fou identificat, i, per òrdre del jutge, fou traslladat al dipòsit judicial.

★ Han passat al Jutjat de guàrdia les diligències instruïdes a Badalona amb motiu de la detenció del súbdit italià Raymond Ginatta, el qual, com es digué, està reclamat per les autoritats del seu país. Ultra l'atemptat a la força pública, figura com a autor d'unes lesions produïdes per cops de culata d'una pistola que no ha estat trobada, a Guiseppe Atchery, al qual pretenia fer signar un document obligant-se a pagar una quantitat en metàl·lic. En negar-s'hi Giuseppe, el detingut li donà un cop al cap, del qual hagué d'ésser assistit al dispensari municipal.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Pobresa: R. Cecília contra D. Font.

Sala Segona. — Divorci: Casimir Coll contra Elvira Girbau. Menor quantia: Andreu Formiga contra Antoni Solana i Mas. Major quantia: Lluís Manana contra Francesca Franch i Jofre.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — No té assenyalaments.

Secció Segona. — Quatre orals, per estafa, lesions, furt i robatori, contra Joan Borrull, Josep Miquel Jiménez, Màxima Carrilo i Ricard Barba, respectivament.

Secció Tercera. — Un Jurat per rapte contra Joan Serra i Bas. Un oral, per contraban, contra Francesc Coll. Divorci: Maria Ginjoan contra Constantí Recober.

Secció Quarta. — Dos orals per lesions i estafa, contra Josep Cucurella i Albert Samer, respectivament. Divorci: Isabel Borja contra Frederic Fort.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del número nueve de esta Capital, en providencia de este dia dictada en el procedimiento sumario instado por don Arturo Romeu contra don José Mestanza; por el presente se saca a pública subasta de nuevo por primera vez término de veinte dias y por el precio de treinta y seis mil quinientas pesetas, la finca siguiente:

Toda aquella porción de terreno para edificar de figura irregular situada en esta Ciudad, barriada de San Gervasio de Casolas, de superficie 1952 metros 48 decímetros 40 centímetros cuadrados, equivalentes, salvo error u omisión, a 51.688 palmos; lindante al frente. Este parte con Don Juán y Doña Dorotea Sistachs y Mas y parte con la calle de Fernando Puig, antes Pasaje Galvany, y más antes de la Concepción, y parte con Don N. Marsans, antes de Don José Raventós; a la derecha entrando o Norte con dichos señores Sistachs y Don Luis Comis y de Portolá; a la izquierda Sur con el citado señor Marsans y con el Marqués de Santa Ana, y a la espalda Oeste con terrenos de Don Rafael Morató, antes propiedad del señor Mestanza.

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en el ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fermín Galán) el día ocho de mayo próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

1ª. — Que para tomar parte en la subasta deberán depositar los licitadores previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del precio de valoración, cuyas consignaciones serán devueltas a sus respectivos dueños acto seguido del remate, a excepción de la del mejor postor, que quedará subsistente como garantía de su obligación o en su caso como parte del precio del remate.

2ª. — Que no se admitirá postura alguna que no cubra la totalidad del precio de valoración.

3ª. — Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla 4ª, del artículo 131 de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en Secretaría; que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación y que las cargas o gravámenes anteriores al crédito del actor, si los hubiere, continuarán subsistentes entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción al precio del remate.

4ª. — Que los gastos de subasta, pago de derechos a la Hacienda y demás inherentes, irán a cargo del rematante.

Barcelona, seis de abril de mil novecientos treinticinco. — El Secretario Licdo. José Mª. Salvá.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez de primera Instancia del Juzgado número Nueve de esta Capital, en providencia de este dia, dictada en el expediente de suspensión de pagos de la SOCIEDAD ANONIMA PRODUCTOS PEDRO HOMET; por la presente se hace saber a los acreedores de dicha Sociedad que la Junta General convocada en dicho expediente, tendrá lugar en sustitución del dia señalado (veinticuatro del actual y hora de las dieciseis) el dia DIEZ DE MAYO PROXIMO E IGUAL HORA en la Sala Audiencia del Tribunal Industrial de esta Capital, sito en el ala derecha del Palacio de Justicia (Salón de Fermin Galán).

Barcelona, dos de abril de mil novecientos treinta y cinco. — El Secretario Licdº. José Mª. Salvá.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado numero nueve de esta Capital, en providencia de este dia dictada en los autos de juicio ejecutivo en via de apremio, seguidos por Don Enrique Remy Pasaplau, contra los ignorados herederos o herencia yacente de Don José Rogent; por la presente se saca a pública subasta por primera vez término de veinte dias y por el precio de valoración la finca siguiente:

Porcion de terreno sita en el término de Reus y partida Cuarteradas en la que existe una casa de campo compuesta de plan terreno con varias habitaciones y terrado y además contiene una balsa y un pozo, cuyo terreno que afecta la forma de un cuadrilátero mide de ancho 19 metros 75 centímetros y 12 metros 45 centímetros en sus respectivos lados de Oeste y Este y de largo 27 metros 10 centímetros, o sea una superficie de 11.475 palmos cuadrados. Linda al Norte con restante finca de Don Francisco Cros, mediante un camino que conduce a un puente, al Sud y Este con Juan Llopart y al Oeste con el barranco del Escorial.

VALORADA EN SEIS MIL QUINIENTAS PESETAS

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en el ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fermin Galán) el dia trece de mayo próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

1ª. — Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores depositar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del precio de valoración, cuyas consignaciones serán devueltas a sus respectivos dueños, acto seguido del remate, a excepción de la del mejor postor, que quedará subsistente como garantía de su obligación o en su caso como parte del precio del remate.

2ª. — Que no se admitirá postura alguna que no cubra las dos terceras partes del precio de valoración.

3ª. — Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla cuarta del artículo 131 de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en Secretaría: que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes si los hubiere al crédito del actor continuarán subsistentes entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción el precio del remate.

4ª. — Que los gastos de subasta, pago de derechos a la Hacienda y demás inherentes serán de cuenta del rematante.

Barcelona, cinco de abril de mil novecientos treinticinco. — El Secretario Licdº. José Mª. Salvá.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis, abans de les nou del vespre.

Comarques catalanes

GIRONA

Veïna de Tossa detinguda :-: Trasllat del president de l'Audiència provincial :-: Altres noves

Girona, 8. — La notícia del greu estat del senyor Pere Estartús donada ahir per la premsa ha produit en aquesta ciutat i comarques un fort sentiment.

El senyo rEstartús és molt conegut i apreciat a Girona, on visqué molts temps exercint d'advocat.

— Ha estat detinguda la veïna de Tossa de Mar Manuela Ribes, de seixanta-nou anys, vídua, per haver causat diverses ferides, considerades de pronòstic reservat, a la seva veïna Carme Balam, de setanta anys, també vídua, promovent un formidable escàndol a la via pública. Carme Salam afirma que les ferides li foren causades amb una forquilla; però l'altra diu que ho féu amb unes tisores. L'assumpte ha passat al Jutjat.

— Ha sortit cap a Barcelona, on va destinat al jutjat número setze, el president de l'Audiència provincial d'aquesta ciutat, senyor Joaquim Vilches. Ha estat acomiadat per tot el personal de l'esmentada dependència oficial. Ell està molt agraït del bon comportament de tots durant la seva estada en aquesta ciutat.

— El dia 5 del mes en curs fou nomenat mestre interí de l'escola nacional de Sant Joan de les Abadesses el senyor Josep Solduga i Colomar.

— Ahir a la nit es produí un petit incendi al pis d'una armeria del carrer de la Plateria, d'aquesta ciutat, propietat de la senyora Anna Carbó. La ràpida intervenció d'alguns veins evità que el foc s'estengués i que agafés en una quantitat de pólvora que es guardava a l'habitació on es declarà l'incendi.

MATARO

Detenció :-: Uniformes :-: Un monument a la llibertat que fa nosa

Mataró, 8. — El dissabte passat la guàrdia municipal va detenir un individu foraster per promoure un gran aldarull al Bar Canaletes. Estava completament embriac.

— En la sessió de la Comissió Gestora de l'Ajuntament es va acordar, entre altres assumptes, treure a concurs entre els sastres, la confecció d'uniformes i gorres per als porters de vara i els guardes rurals; els plecs s'hauran de lliurar tancats en el termini màxim de cinc dies després de publicat l'anunci.

— Es la nota del dit en totes les converses, el mal efecte que causa l'Obelisc de la plaça de la Llibertat. Per haver-lo posat uns quants metres més enfora hauria valgut la pena de canviar-lo per complet i posar-lo a l'entrada del Parc.

Aleshores, els Escolapis hauríen estat més contents.

SANT VICENÇ DE LLAVANERES

Gran fracàs del referèndum

Ahir, dia 7, se celebrà en aquest poble el referèndum proposat per la Comissió gestora del nostre Municipi per tal de canviar el nom de Sant Vicenç de Llavaneres pel de Sant Vicenç de Molt Alt. Com de costum en aquest poble, ens veiérem guardats per forces de la guàrdia civil. Naturalment, passà el que ens crèiem que passaria. Tots els partidaris del Centre Català Republicà (ara sense local degut a les circumstàncies polítiques) s'abstingueren de votar, i quasi tots els propietaris del poble votaren. El motiu és molt clar. L'Ajuntament encara no ens ha dit què pretén en canviar el nom del poble, i després que el poble ha protestat amb aquesta elecció perquè creu que les circumstàncies no són gens favorables. Tothom es pregunta: ¿què és estrany que vulguin celebrar eleccions en aquestes circumstàncies? Ara tothom creu que no deurà pas tirar endavant el canvi de nom, perquè el referèndum Jonà el següent resultat:

El cens es compon de 492 vots. Han votat a favor del canvi, 164 vots; en contra, 1 vot; sense votar, 327 vots.

Moral'ment els partidaris del canvi de nom han perdut el referèndum. Altres dimitirien, però ells sostindran el canvi de nom i no es mouran de l'Ajuntament.

LLEIDA

Vellcta morta pel tren. - Topada Altres noves

Lleida, 8. — A Cervera, en el pas a nivell del camí de l'esmentada ciutat a Tora, un tren lleuger, procedent de Barcelona, envestí la vellcta Dolors Vives, de 70 anys, i la deixà morta a l'acte.

— Al quilòmetre 23 de la carretera de Lleida a Tarragona, el camió 4475, carregat de verdures, va topar contra un pal de la línia telefònica i resultaren els tres ocupants del vehicle ferits, entre ells el xofer Josep Ballar.

— Prop del molt de Cervià, dos individus es presentaren, fingint-se policies, a Modest Ferrell Borràs; l'escorcollaren i li prengueren un rellotge i un anivell, amb el qual l'amenaçaren. Després fugiren.

— En tornar del treball els obres de construcció del camí de Solsona a Sant Llorenç, l'obrer Saturni Alvarez, un individu anomenat Pere Anglada li va tirar algunes pedres i aleshores aquest el va agredir amb un garrot i li produí diverses ferides al cap.

TORTOSA

Batalla a El Perelló :-: Fusió de partits :-: Agressió :-: Altres noves

Al poble del Perelló es barallaren ahir els veins Josep Brunet i Campreral, de vint anys, i Joan Pallarès (Noiet). El segon agredí el Brunet amb una destral i li produí ferides greus que li foren curades de primera intenció pel metge Antoni Solano. L'agressor fou detingut.

— Ha estat nomenat director de la sucursal de la Caixa de Pensions d'aquesta població el senyor Ramon Cors i Beltran.

— Per tal de tractar de la fusió del P. R. R. S. C amb un altre partit, el dijous, dia 11, se celebrarà una assemblea a l'estatge del nostre mateix nom.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.º Les d'esports, a Barbarà, 11

GRANDIOSA OCASIO

— A —

EL BARATO

Gèneres darrera novetat

Rebaixats de preu amb grans descomptes i àdhuc de franc

PALAU DEL CALÇAT

per mitjà del cèlebre BOMBO DE LA SORT tots els CALÇATS, sense excepció, tindran un descompte de 5, 10, 15, 25 i 50 per 100 i àdhuc COMPLETAMENT DE FRANC

ESTRANGER

Les eleccions a la Ciutat Lliure de Danzic

Els nazis obtenen el 60 per cent de la votació

Sembla que hi ha hagut nombroses coaccions

Danzic, 7. — Avui s'han celebrat a la Ciutat Lliure les eleccions legislatives.

Tota la ciutat està profusament engalanada amb els colors alemanys, i no es veien enlloc periodics, cartells ni emblemes de l'oposició.

La Societat concessionària de la collocació de cartells havia reservat tots els emplaçaments per als nacional-socialistes. Per altra part, els periòdics de l'oposició han estat confiscats.

Noticies d'origen nacional-socialista diuen que les eleccions transcorregueren en perfecte ordre a tot el territori de Danzic.

Des des primeres hores s'apilotaren els electors als collegis electorals de tal manera que a les primeres hores de la tarda ja havien emès el sufragi el 70 per 100 del cens. En tancar-se l'últim hom apotava que hauria votat almenys el 90 per 100 dels electors.

A moltes localitats rurals l'escrutini va poder tancar-se abans de l'hora oficial per haver votat la totalitat dels electors inscrits.

Els primers resultats coneguts foren dels districtes de Werder i Danziger Niederung. En ambdos llocs el partit nacional-socialista obtenia més del 80 per 100 dels vots i els restants se'ls repartien entre les altres sis llistes presentades.

Es declara que el secret del sufragi ha estat respectat escrupulosament a tots els collegis electorals en tingueren intervenció en les operacions de votació els interventors dels representants dels partits de l'oposició junt amb els interventors del partit nacional-socialista.

El nazis obtenen el 60 %

Danzic, 8. — Segons els resultats provisionals es veu que els nacional-socialistes han obtingut un 60 per 100 de la votació total, en lloc del 75 per 100 com asseguraven els rumors d'origen oficial.

Aquest resultat, pel que es veu, ha donat satisfet els nacional-socialistes, puix que als cercles polítics de Berlin, gracies a la propaganda portada a cap per les més relevants personalitats del partit, s'esperava que el resultat de les eleccions legislatives de Danzic podria equiparar-se al victoriat obtingut fa poc temps al Saar.

En la campanya electoral els nacional-socialistes han dit que serien votats per tots els alemanys de Danzic. El plantejament del problema de Danzic que ja es donava per descomptat, hauria d'haver ajornat el no haver obtingut les dues terceres parts de la votació total. — Fabra.

Els resultats oficials

Danzic, 8. — Els resultats oficials provisionals de les eleccions legislatives celebrades ahir són els següents:

Els nacional-socialistes han obtingut 139.043 vots, contra 41.729 obtinguts en les eleccions celebrades el mes de març de 1933. Els socialistes han obtingut 38.015 vots, contra 37.882. Els comunistes n'han obtingut 7.000. Els altres partits han tingut aproximadament els mateixos vots que en les eleccions anteriors.

El corresponsal de l'Agència Havas assenyala que el repartiment de llocs del Volksthay es el següent:

43 nazis.
12 socialistes.
9 catòlics del centre.
2 comunistes.
2 polonesos.
3 nacionals alemanys.

La votació a dues circumscripcions

Danzic, 8. — A la circumscripció de Danziger Hoche i a la de Koppat s'han celebrat simultàniament les eleccions per a la Dieta de Danzic i per als Ajuntaments respectius. Els candidats nacional-socialistes han obtingut una important majoria.

A la primera de les esmentades localitats els Ajuntaments estaran formats per 15 nazis, 2 socialistes, 3 partidaris de la Lista Pietsch i un polonès.

A Zoppat hi haurà 13 nacional-socialistes, 3 socialistes, 7 del centre, 2 del grup Pietsch i un polonès.

El comportament de les autoritats

Danzic, 8. — Les autoritats nazis prohibiren la publicació dels resultats de les eleccions quan l'escrutini demostrà que en alguns collegis només obtenien el cinquanta per cent dels sufragis.

Es donà el cas que la policia va interrompre l'escrutini a vint-i-nou collegis electorals.

Els resultats actualment anunciats donen als nazis un 60 per 100 de la votació.

Els nacional-socialistes han fet circular el rumor que el doctor Hermann Rauchnig havia sortit precipitadament de l'Estat per haver publicat dissabte una carta sorollosa on adjurava de la seva antiga filiació nacional-socialista i anunciava que votaria contra ells.

S'ha comprovat que l'ex-president del Senat doctor Rauchnig roman a Danzic, per bé que no viu al seu domicili habitual, segurament per no sentir-se en seguretat.

El Comissari general polonès ha protestat enèrgicament davant el Senat que dos funcionaris de la Comissaria polonesa que tenen categoria de diplomàtics fossin maltractats i ferits pels nazis. — Fabra.

Els nazis es fan illusions

Danzic, 8. — Segons els diaris nacional-socialistes, la candidatura hitleriana ha aconseguit les dues terceres parts dels llocs necessaris per a modificar la Constitució de la Ciutat Lliure.

L'augment de vots nacional-socialistes es d'uns 40.000. Hi han influit segurament els deu mil alemanys portats a Danzic de l'interior d'Alemanya i que aquesta vegada han pogut votar.

L'òrgan de la minoria polonesa fa una relació dels excessos comesos pels nacional-socialistes, i afirma que Polònia portarà l'assumpte davant la Societat de Nacions.

Decepció a Berlín

Berlin, 8. — Als cercles nacional-socialistes es manifesten decepcionats pel resultat de les eleccions de Danzic, tota vegada que l'esmentat partit no ha obtingut, com pretenia, les dues terceres parts dels mandats.

Es fa ressaltar que el triomf dels nazis hauria tingut com a resultat que la Ciutat Lliure passés a formar part del Reich, la qual cosa hauria complicat l'anul·lació de les clàusules del Tractat de Versalles, que consagraven l'Estatut de llibertat de l'esmentada ciutat, collocada sota el mandat de la Societat de Nacions.

Després del plebiscit del Saar, les eleccions de Danzic havien de demostrar davant del món la força conqueridora del nacional-socialisme, però això no solament no s'ha aconseguit sinó quepot considerar-se com un indici del que podria ocórrer en una consulta electoral al territori de Memel o a Austria, i aquesta consideració és la que ha causat més desillusió als cercles nacional-socialistes de Berlín.

Indiferència polonesa

Varsòvia, 8. — L'opinió polonesa ha acollit amb certa indiferència el resultat de les eleccions celebrades ahir a Danzic.

L'oficiosa "Gaseta Poska" es limita a dir que no han tingut èxit els plans dels nazis, que volien tenir de totes maneres les dues terceres parts dels vots.

Tota la premsa posa de relleu la desproporció que existeix entre els esforços realitzats pels nazis i el petit resultat que han obtingut, en comparació amb el de les eleccions de 1933.

Satisfacció a Viena

Viena, 8. — El resultat de les eleccions celebrades ahir al territori de Danzic ha estat acollit amb gran satisfacció per l'opinió austríaca, puix que aquests resultats demostren l'existència en aquell territori d'una forta oposició que serveix de contrapès al moviment nacional-socialista.

Encara que Austria no està interessada directament en allò que passi a Danzic, els cercles polítics austríacs es feliciten, no precisament pels resultats de les eleccions, sinó perquè es considera que marquen els límits de la potència hitleriana davant una resistència organitzada amb sagacitat. — Fabra.

Victòria de Battemberg a Fontainebleau

Fontainebleau, 8. — A les deu d'aquesta nit ha arribat a París, procedent de Londres, l'ex-reina d'Espanya, donya Victòria de Battemberg. — Fabra.

ELS TRUCS DELS NAZIS

Una agència clandestina per casar alemanys i francesos

París, 8. — La policia ha descobert una agència clandestina l'objecte de la qual era casar estrangers, sobretot alemays, amb francesos, a l'objecte que aquells no haguessin d'abandonar França, d'acord amb les noves lleis de treball dels estrangers.

Els contraents francesos eren generalment asilats en establiments públics, que mitjançant una petita quantitat acceptaven el paper, nominal, de contraents. Hi ha algunes detencions. — Fabra.

El govern alemany jutjarà Jacob

Berlin, 7. — En la seva contestació al Govern suis sobre l'afer del periodista Jacob, el Govern alemany manté la tesi que el dit periodista es va trasllladar intencionadament a Alemanya.

La premsa diu que a Estutgard nan estat detingudes algunes persones amb les quals s'havia d'entrevistar Jacob. Als cercles ben informats s'assegura que Jacob serà jutjat per un Tribunal alemany, després que s'hagi solucionat l'incident diplomàtic a què ha donat lloc la seva detenció. — Fabra.

Autoritzacions al President dels EE. UU. en cas de guerra

Washington, 7. — Durant la discussió del projecte Swain, que restringeix els beneficis en temps de guerra, la Cambra de Representants ha aprovat per unanimitat una esmena en virtut de la qual s'autoritza el president a mobilitzar en temps de guerra tots els recursos financers i monetaris del país.

També queda autoritzat el president a decretar el servei militar obligatori, però els homes que s'incorporin a files en adoptar-se aquesta mesura rebran un sou almenys equivalent al dels obrers no especialitzats.

El president també podrà sotmetre totes les indústries a un règim de llicències, excepte els periòdics, els llibres, etc., a fi de garantir la llibertat de premsa.

Derrota dels comunistes xinesos

Londres, 8.—Segons el periòdic "The Times", en les darreres topades entre les tropes roges i les forces del mariscal Xang-Kai-Xek, aquestes darreres han obtingut considerables avantatges.

Al mateix temps assenyala que aquestes victòries han desmoralitzat sensiblement la moral de les forces roges, puix que l'èxit en els darrers atacs ha estat nul.

Continuen els combats al voltant de Siziking, en els mateixos llocs on durant aquests darrers dies s'han descabdellat les més sagnants topades.

Les regates Oxford - Cambridge

Aquest any ha guanyat Cambridge

Londres, 8. — Davant enorme concurrència i enmig de l'entusiasme ja tradicional, s'ha celebrat al Támesis la regata entre els equips de les Universitats d'Oxford i Cambridge, que ha estat disputada sobre una distancia de sis quilómetres vuit-cents metres.

Després d'un lluita molt aferrissada, l'equip de Cambridge ha aconseguit avançar, gairebé al final de la regata, i ha arribat a la meta amb quatre llargs i mig d'avantatge sobre el seu contrincant.

El trajecte ha estat cobert per l'equip vencedor en 19 minuts i 48 segons.

Blomberg justifica el servei militar

Berlin, 8.—A l'"Europaische Revue" el general Blomberg s'esforça a justificar el restabliment del servei militar a Alemanya.

"Alemanya — diu — no té fronteres naturals, i la seva història demostra que el seu territori servi moltes vegades de camp de batalla dels altres països."

"El restabliment del servei militar obligatori no modifica en res les nostres intencions. Estem disposats a concloure qualsevol acord que tingui en compte la igualtat i el dret practic."

Acaba dient que mirant els exèrcits d'altres potències es veu clarament que la disposició del 16 de març no constitueix un acte agressiu. — Fabra.

PREPARATIUS PER A LA CONFERÈNCIA DE STRESA

Les proposicions d'Itàlia i la posició anglesa

MacDonald presidirà la delegació anglesa

Londres, 8. — Als cercles polítics londinencs es diu que l'actitud de la Gran Bretanya a la Conferència de Stresa podria ésser la següent:

Primer: La política general en el quadre de la Societat de Nacions, seria la que Londres es proposaria seguir, interessantse vivament per les informacions procedents de París sobre l'augment d'eficàcia de l'article 16 del pacte de la Societat de Nacions.

Segon: No participar sota cap forma particular en el Pacte de l'Est.

Tercer: Anglaterra no posaria cap objecció formal a la conclusio d'un Pacte d'assistència mutua entre França, la U. R. S. S. i Txecoslovàquia, amb la condició que romangui obert a Polònia i Alemanya i que estigui situat dintre del quadre de la Societat de Nacions.

Quart: Quant a la qüestió d'Austria, Anglaterra no estaria disposada a superar les promeses fetes en intentar-se portar a terme la conferència de Stresa.

Cinquè: Reafirmació del Locarno. — Fabra.

La posició italiana

Roma, 8. — En el seu retir de Rocca delle Caminate, el senyor Mussolini prepara la tesi que es disposa sostenir a la conferència de Stresa. La darrera audiència política que tingué abans de la seva sortida de Roma fou amb el senyor Chambrun. El senyor Mussolini es traslladarà en avió a Stresa, acompanyat del comte Gallezzo Ciano, sots-secretari d'Estat de la premsa, i també del senyor Suvich, sots-secretari d'Afers Estrangers.

Si bé es coneixen els punts determinats de l'actitud italiana, res no permet suposar si el Duce presentarà o no un nou pla pròpiament dit. Tot el que s'ha dit fins ara sobre l'assumpte a l'estranger, ha estat immediatament desmentit.

Ha circulat el rumor que en el cas que no puguin acabar-se a Stresa uns acords formals, Itàlia proposaria un acord que afectés les potències europees que tenen davant seu el perill alemany i iguals interessos que Itàlia. A Roma existeix la impressió que l'actitud enèrgica d'Itàlia troba l'aprovació dels dels Estats de la Petita Entesa i dels països balcànics, la qual cosa ha establert una aproximació entre Roma i les capitals danubianes. — Fabra.

Inquietud italiana per la posició anglesa

Roma, 8. — La premsa italiana es manifesta sorpresa i inquieta per l'actitud vacillant de l'opinió anglesa davant l'actual situació europea.

Ocupant-se de l'assumpte "Il Lavoro Fascista" diu, entre altres coses, que si el Pacte de Locarno garanteix la frontera del Rin, no garantitza en canvi la conca danubiana ni la frontera de l'Est, i des del moment en què la pressió alemanya s'exerceix principalment en aqueixes dues direccions, el fet que algun país es negui a intervenir en aqueixos punts, significa que vol deixar la porta oberta a possibles complicacions.

Acaba dient que Anglaterra hauria de reflexionar que un conflicte a Europa, en qualsevol sector que es produís, l'obligaria a intervenir immediatament. — Fabra.

Eden, malalt. Simon el visita

Londres, 7. — S'anuncia oficialment aquesta tarda que el senyor Eden pateix fatiga del cor, a consequencia del seu viatge aeri, que resulta molt penós, entre Praga i Colònia.

El metge que l'ha visitat, li ha ordenat que se sotmeti a un descans absolut durant quatre o sis setmanes.

Anit passada Sir John Simon visità el Lord del Segell Privat Sir Eden. Aquest no pot abandonar el llit, almenys durant alguns dies; no assistirà avui a la reunió dels ministres durant la qual havia de donar a conèixer l'informe de les seves converses a Moscou, Varsòvia i Praga.

Com sigui que ja havia estat redactat un extens memoràndum sobre aquestes converses, els ministres discutiran la qüestió a base del seu text. — Fabra.

L'informe a discussió

Tenint el senyor John Simon al seu poder l'informe dels viatges efectuats pel senyor Eden, s'ha reunit aquest matí el Gabinet per a examinar la delicada situació europea.

En aquesta reunió s'ha decidit també la línia política a seguir per la Gran Bretanpa i al mateix temps s'han designat els membres que hauran de formar la Delegació Britànica a la Conferència de Stresa.

Els noms dels dits membres seran donats a conèixer aquesta nit pel senyor John Simon, el qual, naturalment, haurà de formar part de la delegació.

MacDonald anirà a Stresa

Londres, 8. — A la Cambra dels Comuns el senyor MacDonald ha dit que ell i Sir John Simon representaran Anglaterra a la Conferència d'Stresa.

El senyor MacDonald lamenta que el senyor Eden no els pugui acompanyar.

Interès a París

París, 8. — En vista del comunicat rebut de Londres, segons el qual el senyor MacDonald participarà a la Conferència de Stresa, als cercles autoritzats s'assegura que en el Consell de ministres que se celebrarà demà es decidirà, probablement, que el senyor Flandin participi també en els treballs de la dita Conferència. — Fabra.

Reunió del ministeri anglès

Londres, 8. — El Consell de Gabinet s'ha reunit aquesta tarda a les quatre, a fi d'aprovar la declaració que el senyor John Simon ha de fer demà davant la Cambra.

El senyor MacDonald ha presidit l'esmentat Consell. — Fabra.

Els Estats Units no hi enviaran observador

Nova York, 8. — El secretari d'Estat senyor Cordell Hull ha declarat que els Estats Units no pensen enviar cap observador a la Conferència que ha de celebrar-se a Stresa, ja que compten a l'ambaixada com a font d'informació. — Fabra.

Els projectes del govern Van Zeeland

Bruselles, 8. — En acabar el Consell de ministres, una personalitat oficial ha declarat que el Govern anava a crear una Oficina de ressorgiment econòmic, que el primer ministre havia fet preveure ja en la seva declaració ministerial.

Aquesta oficina serà destinada a coordinar totes les activitats econòmiques del país, per tal de reorganitzar-les i adaptar-les a les necessitats modernes de la nació.

A aquest organisme s'uniran tots els organismes secundaris, la necessitat dels quals vagi posant-se de manifest en l'avenir.

El primer ministre, senyor Van Zeeland, ja va fixar en la seva declaració davant les Cambres alguns d'aquests organismes, entre ells l'Oficina de Comptes i garantia, l'Institut central hipotecari i la Comissió nacional de Treball.

Pot comparar-se aquesta creació, totalment nova a Bèlgica, amb la National Recovery Act, constituïda pel senyor Roosevelt, sense que existeixi entre ambdues Institucions un parallelisme absolut, car la constitució econòmica de Bèlgica i dels Estats Units són molt diferents, però a despit d'això la inspiració del senyor Roosevelt en el nou organisme belga no és menys visible.

Moviment de capitals

Brusselles, 8. — En acabar el Consell de ministres, el Govern s'ha declarat satisfet de la millora que es nota en el moviment de capitals en general.

En un termini de quinze dies han ingressat a la Caixa d'Estalvis més de 50 milions.

La qüestió més important que ha estat examinada avui pel Govern és l'abandonament de la clàusula or en els contractes privats. La decisió del Govern no serà coneguda fins demà, però es creu que serà favorable a l'abandonament en la major part dels casos.

No obstant, els tenidors de títols de l'empréstit belga-americà estampillat continuaran pagant sobre la base or durant un any. — Fabra.

CIENCIES

El centenari d'un astrònom

Els diaris italians s'han fet resso no fa gaires dies dels actes celebrats a Itàlia amb motiu del centenari de l'astrònom Schiaparelli, el primer que va veure a la topografia del planeta Mart els famosos "canals" que tant varen donar a parlar amb motiu de llur descobriment i que tantes discussions portaran encara, fins que s'arribi a precisar llur veritable naturalesa.

El planeta Mart, que precisament ara es veu cap a mitja nit en posició molt enlairada sobre el nostre cel, destacant-se pel seu tamany i per la llum rogenca que ens envia, és, després de la Lluna, l'astre millor collocat per a permetre excelents observacions sobre la Naturalesa de la superficie d'aquell món. Per això s'explica l'atenció amb

G. Schiaparelli, astrònom italià, descobridor dels canals de Mart. Nasqué a Savigliano en 1835

què el gros públic ha seguit sempre les noticies que els astrònoms han donat. A més l'observació del planeta Mart, fins amb instruments no massa extraordinaris per a llurs dimensions, deixa veure sempre detalls diversos a la superficie de l'astre, que han permès formar cartes geogràfiques i mapes-mundi, com si es tractés d'una carta geogràfica terrestre.

L'observació del desplaçament d'aquests detalls han permès també conèixer amb tota precisió, la durada del dia martià: aquesta durada és de 24 hores, 37 minuts i 23 segons dels nostres rellotges. El dia martià te donc, sensiblement la mateixa durada que el dia terrestre. En canvi, la durada de la revolució de Mart al voltant del Sol es quasi el doble que la nostra; prenent per unitat el temps corresponent a l'any terrestre, la de l'any martià és de 1,88, co que vol dir que un any de Mart equival a 687 dies de la Terra.

Per a acabar la semblança hem de fer notar que la inclinació de l'eix de rotació d'aquell planeta sobre el pla de la seva òrbita, ocasiona a la superficie de l'astre unes estacions climatològiques iguals que los nostres, i de les quals les observacions telescopiques permeten constatar llurs diferències. Com a consequència d'aquella inclinació, hi ha a Mart, com a la Terra, diferències de climes, i els dos pols del planeta Mart estan recoberts per unes grans taques blanques, formades per gel, tal com ho estan a la Terra. A més, es comprova perfectament que quan és l'estiu a l'hemisferi nord del planeta Mart la taca blanca que envolta el pol disminueix d'extensió, mentre que, al contrari, augmenta la que es troba al pol sud i viceversa.

La transparència de l'atmosfera martiana es molt més gran que la nostra i no s'hi formen tants núvols, però, de totes maneres hi existeix vapor d'aigua, com ho demostra l'anàlisi espectral, i fins algunes taques o punts blancs de la superficie del planeta es revelen, junt amb les taques polars, com a precipitacions de neu o gel.

Schiaparelli, astrònom italià, va assenyalar per primera vegada, l'any 1879, unes linies llargueres quasi rectes que havia observat sobre la superficie de Mart. Aquestes linies, molt fugitives durant les observacions a causa de llur finura, es reunien en número variable, en certs punts comuns de la superficie del planeta, formant com una mena de places, algunes de les quals tenien una forma vagament circular. Les linies esmentades van ésser anomenades "canals", per l'astrònom italià, i als punts d'unió o convergència d'aquests els va donar el nom de "llacs" i de "fonts". La longitud dels canals és extraordinària, perquè a vegades poden assolir de 4.000 a 5.000 quilómetres.

Tot seguit que Schiaparelli va comunicar al món científic el seu descobriment, tots els observatoris oficials i particulars de la Terra van dedicar-se a l'observació de Mart i tot seguit es van descobrir nous canals. Se n'arribaren a descobrir tants, que el director de l'observatori de Lió, llavors ho era M. André, va fer notar que, donat el diàmetre mínim que els canals haurien de tenir per a ésser visibles des de la Terra, el producte d'aquest diàmetre per llur longitud era superior a la superficie total del planeta!

Mentrestant, la qüestió dels canals de Mart es va anar complicant. No solament es veien canals i més canals, sinó que el mateix Shiaparelli, l'any 1888, va notificar que es "desdoblaven" de tant en tant, és dir que en certs moments es veien com dues linies paralleles orientades en la mateixa direcció, com les vies d'una immensa i amplíssima linia de ferrocarril; la distància que separava els dos canals, entre ells, era considerable, i de l'ordre de 200 a 300 quilómetres.

Aquest nou descobriment de Schiaparelli va acabar de donar el cop de gràcia al públic intrigat per les sensacionals noticies i molt aviat ja ningú va dubtar de l'enginy dels habitants de Mart. Els canals dobles no podien ésser més que gegantines obres públiques que feren gran honor a la ciència del cos d'enginyers del planeta veí. Llavors van elaborar-se diversos projectes per a poder comunicar amb els habitants de Mart, i com que encara no es coneixia la ràdio, es va proposar la construcció, a les grans planúries de Sibèria, d'immensos senyals formats per figures geomètriques senzilles, que serien visibles per als astrònoms martians; perquè si la ciència dels enginyers era tan portentosa per a haver construit els formidables canals del planeta no hi havia dubte, els observatoris de Mart devien posseir uns telescopis formidables. Llavors va arribar des d'América la noticia que els martians acabaven d'enviar-nos senyals lluminosos; i l'emoció del públic va arribar a ésser tan gran, que una rica dama francesa, sota la influència d'una generosa excitació, va fundar a l'Acadèmia de Ciències un premi destinat a recompensar els treballs fets per a aconseguir la comunicació amb els habitants dels altres planetes, excepte Mart, perquè, quant a aquest, la cosa era ja massa fàcil!

No gens menys, a mesura que es van anar estudiant amb precisió i amb els majors instruments dels observatoris els detalls dels célebres canals de Mart, es va anar moderant també l'entusiasme primitiu. Els grans telescopis van demostrar molt aviat que els canals no eren de forma geomètrica, sinó més aviat constituits per petites taques fosques, més o menys irregularment arrenglerades que en els instruments de poca potència donaven la impressió de ratlles contínues.

Percival Lowell, astrònom americà va poder obtenir fotografies bastant netes del planeta Mart, on són visibles els canals i per tant llur existència està perfectament demostrada; però diverses observacions han confirmat que també es prolonguen a través de les taques fosques del planeta, que els astrònoms suposaven abans constituïdes exclusivament pels oceans.

Sembla, doncs, probable que no totes les taques fosques de Mart representen aigues, puix moltes d'elles tenen una estructura complexa, formada per una série de detalls de coloracions i intensitats variables. El conjunt experimenta modificacions segons les èpoques de l'any i diversos astrònoms molt coneguts, com Flammarion, l'ilustre divulgador científic, Antoniadi, director del gran Observatori de Meudon, i Comes Solà de l'Observatori de la nostra ciutat, les han confirmades repetides vegades. Del conjunt de les observacions es dedueix que els aspectes de les diverses zones fosques de Mart, així com els célebres canals, serien regions més o menys pantanoses, recobertes de vegetació, que es manifesta per les variacions molt netes de coloració en relació amb les estacions climatològiques del planeta, i tant els canals com llurs punts d'encreuament, és dir, els llacs, fonts i oasis semblen participar igualment d'aquestes fluctuacions periòdiques.

Aquestes són les darreres hipòtesis que les observacions astronòmiques de precisió han aportat sobre la Naturalesa del planeta Mart. De totes maneres, just és retre tribut a l'astrònom Schiaparelli que per primera vegada va observar els meravellosos detalls del planeta veí i que han portat quan menys, a la revelació de l'existència d'una vida vegetal, en el moment actual dels nostres coneixements. Això ja és notabilíssim, i si encara no podem parlar de la comunicació interplanetària com a cosa séria, entre els habitants de la Terra i els dels altres móns de l'espai, no es pot ja negar la possibilitat de l'existència d'éssers vius i també racionals, en els altres planetes de l'Univers.

Enric CALVET

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

els volums de que es compon un exemplar del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Bailliere - Riera)

Datos del Comercio, Industria, Profesiones, etc. d'Espanya i Possessions

Unes 8.800 pàgines
Més de 3.500.000 de dades
Mapes Geogràfics - Indexs

Secció Extrangera
o petit Directori Universal

Preu d'un exemplar complert,
CENT PESSETES
(franc de port a tota Espanya)

¡Si vol anunciar eficaçment, anunciï en aquest Anuari!

Anuarios Bailly-Bailliere y Riera Hermanos, S. A.
Cortes Catalanes, 587 y 589 — BARCELONA

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

TEATRE

POLIORAMA

«Víctor Daura», comèdia en tres actes de J. Navarro Costabella

Navarro Costabella, amb "Víctor Daura", s'ha proposat de dibuixar un caràcter que fos tot el contrari del protagonista de "Samuel", la seva primera obra dramàtica. Samuel era un personatge morbós de tan apagat i tímid. Víctor Daura és, en canvi, dominador, impulsiu, exuberant. Un gran caràcter realment i, sobretot, un caràcter ben traçat amb detalls que li presten un gran relleu, una gran força. Pintar aquest caràcter ha estat sens dubte l'objectiu essencial de l'autor. Tot ho ha subordinat a aquest caràcter principal. Tot ho ha organitzat de manera que prengués força i viger. L'anècdota, però, de la qual es val per a pintar-lo, no deixa d'esser interessant i bonica en ella mateixa. Es una anècdota, de més a més, d'aquestes que poden ésser qualificades de viscudes. Anys enrera hom atribuïa un cas igual a un general famós, i també, com el protagonista de Navarro, dominador i impulsiu, encara que per altres detalls no s'hi assemblí gaire.

El cas és el següent: Contra el que Víctor Daura es pensava el seu fill, Carles, no és feliç en el seu matrimoni, un matrimoni que ell, Víctor Daura, havia imposat. La felicitat, que no troba en el matrimoni l'ha cercada per altres camins. Carles estima una altra dona, Magda, amb la qual ha tingut un fill. Un dia Víctor Daura descobreix tot això. El seu trontoll moral, serà enorme. Però el que més el trasbalsarà serà que Carles tingui un fill, un fill que no pot dur, sense produir escàndol, el seu nom. En el seu trasbals proposa a Carles el divorci. Entre la muller estèril i la mare, Víctor Daura tria, coratjosament, la mare. Però la seva solució és rebutjada. La por de l'escàndol i el sentiment religiós la fan inacceptable. Què fer? Víctor Daura és home de recursos. Serà ell qui es casi amb l'amant del seu fill. Després de casat emprendrà sol un llarg viatge. El seu nét podrà ésser així, legitimament, sense escàndol, un Daura.

Ben escatit, potser en aquesta anècdota hi ha alguna reminiscència de la dramàtica d'Echegaray. Es la preocupació del nom, sobretot, el que fa actuar el protagonista. Però hi ha també, i això ho ennobleix, un gran sentiment de tendresa de Víctor Daura envers la seva descendència.

Si la figura de Víctor Daura es destaca amb un gran relleu, les altres queden al seu costat singularment empetitides; totes tenen poc caràcter. L'autor, que sembla haver fet un esforç per fer amb Víctor Daura la contrapartida de Samuel, ha creat paral·lelament, i potser per la preocupació de fer molt vigorosa aquesta figura, tot de petits Samuels al voltant del protagonista. El fill Carles n'és, a estones, amb la seva inconsistència, una reminiscència; la mateixa muller és vacillant i no té l'envergadura que caldria, i el Pare jesuïta que ha de representar els prejudicis i la moral que vol oposar-se a solucions vitals, és tou i d'una dialèctica poc brillant.

En realitat, la manca de consistència dels personatges secundaris prové d'haver fet l'obra massa esquemàtica. L'autor s'ha preocupat molt dels sentiments i de les relacions dels altres personatges. Si se n'hagués preocupat més, si hagués aprofundit més en aquests aspectes secundaris, s'hauria vist obligat a fer una obra més plena, més completa i tots els caràcters haurien quedat més explicats i hi haurien pres, naturalment, més força.

De totes maneres, amb "Víctor Daura", Navarro Costabella ha creat un caràcter i ha explicat amb naturalitat i senzillesa una anècdota interessant. Representa, altrament, un gran avenç sobre la seva producció anterior. A la seva sobrietat i condensació s'hi afegeix ara una traça gens corrent a saber construir l'obra i a donar-li una estructura teatral molt ben trobada.

La interpretació ha estat feta per la companyia de l'Estudi d'Art Dramàtica, de Molins de Rei, que, com és sabut, és una de les companyies d'aficionats més brillants de Catalunya. El seu director, senyor Josep Carileu, ha sabut infondre al moviment de l'obra un ritme molt viu i ha encarnat ell mateix un Víctor Daura magnífic. Els altres actors que prenen part a l'obra la interpreten amb un conjunt excel·lent.

DOMENEC GUANSE

ROMEA

Telèfon 22026

AVUI: Tarda, a les 5'30: **Comiat de la Companyia**; butaques a 2 ptes.: **CISNEROS**, de Peman, creació de **Ricard Calvo**. Demà: **Reaparició de la Companyia titular**. Nit, a les 10'15: **Estreno** de la comèdia en un judici oral i 3 actes, de **Quintero i Guillén, MORERA CLARA**, amb assistència dels autors. Protagonistes: **Antònia Herrero i Rafel Barden**. Decorat exprés **Burmann**.

★ Aquesta és la darrera setmana d'actuació de la companyia Vila-Davi al Palace. Les funcions de tarda seran a preus populars, a base de les obres estrenades últimament. Així, per exemple, avui es representarà "El jutge està malalt", de Fages de Climent. A les nits, si no hi ha contratemps, tornarà a representar-se "Miss Thery".

★ Han començat al Poliorama els assaigs de la comèdia *Fanny*, de Marcel Pagnol. Diuen que Melcior Font ha fet una traducció meravellosa. Diuen també que Laura Bové serà "Fanny"; Elvira Fremont, "Honorine"; Ramon Martori, "Cèsar"; Enric Lluelles, "Panisse"; Aveli Galceran, "Escartefigue", i el jove Estivill, "Marius".

TEATRE NOVETATS

AVUI: Tarda, a les 4: **LA RONDA DE LAS BRUJAS**. Nit, a les 10: **LAS CHIRIMOYAS** i la revista en 2 actes i 20 quadres de Blanco i Lapena, música del mestre Luna

LOS INSEPARABLES

creació de la supervedette **Celia Gámez**

Altres principals figures del repartiment: Castrito, Corita Gámez, Mercè Garcia, Rosa, Miquel Arteaga, Pepita Arroyo, Paquita Martino, Maria Estrada, Carme Tudela, Olga Peiró, Rebull, Flora Rubio, Barrancos, Torró, Muñoz, etc. Els **10 boys**, estupendíssims ballarins. **40 xamosíssimes vicetiples**. Meravellosa presentació. Mestre de coreografia, el gran Manolo Tito. Decorats dels reputats escenògrafs Castells i López i J. Muste. Espléndid vestuari dels acreditats modistes H. Cornejo, de Madrid, i M. de Cuadras i Manolita Capistrós, de Barcelona. Demà, a la nit: L'èxit grandiós **LOS INSEPARABLES**, la revista de l'alegria, de la llum i del color. Un veritable devessall d'art i bon gust. Es despatxa a Contadoria

★ El Dissabte de Glòria començarà al Coliseu Pompeia, de Gràcia, una curta actuació de teatre català. Primera actriu, Assumpció Casals. Primera actriu! En escriure o pronunciar aquestes dues paraules, hom, de vegades, queda satisfet del tot!...

★ L'empresari del Liceu, senyor Mestres, ingressarà avui a la clínica del Pilar, per tal de sofrir una petita operació. Fem vots sincers perquè en surti bé i pugui reprendre al més aviat millor la seva vida normal.

★ "El Nostre Teatre" publicarà en el seu número que ve la farsa "El jutge està malalt", de Fages de Climent.

★ La darrera comèdia que ha enllestit, per ara, Lluís Elies, es titula "Apassionata". Comèdia sentimental, blanca." —ha confessat ell. No hem volgut retardar la publicació d'aquesta nova per por que demà "Apassionata" hagi passat ja a ésser la penúltima de les obres escrites pel seu fecundíssim autor.

POLIORAMA

COMPANYIA CATALANA

AVUI: Tarda, 5'15, i nit, a les 10: L'èxit sorollós de Josep M. de Segarra **LA RAMBLA DE LES FLORISTES**

★ Tal com vam anunciar, l'actor Ernest Vilches arribà en el vaixell *Juan Sebastián Elcano*. Però no diumenge, sinó ahir, a les set del matí; el vaixell portava retard. Sembla que Vilches ve més disposat a fer cinema que a representar comèdies... Ja ens ho farà saber.

★ Es troba a Barcelona el mestre Perran Obradors. Ple d'entusiasme com sempre, ens ha manifestat que pensa ocupar-se de fer estrenar així unes operetes estrangeres i anar més tard a reposar uns quants dies a Sitges. Una de les operetes que Obradors porta a la maleta és del compositor Paul Abraham, llibre d'Alfred Savoir, tret de la comèdia *La grande duchesse et le garçon d'étage*.

TEATRE CATALÀ PRINCIPAL PALACE

Telèfon 11882

COMPANYIA VILA - DAVI

AVUI: Tarda, a les 5'15. **Preus populars**. Butaques a 3 ptes.: **LA SALA ES PLENA** i l'èxit sorollós

MISS-THERY

Nit, a les 10'15: **LA SALA ES PLENA** i **MISS-THERY**. Demà, tarda: **LA SALA ES PLENA** i **MISS-THERY**. Nit: Funció d'honor a l'Agrupació Artística del Casal del Metge: **MISS-THERY** i **LA SALA ES PLENA**

★ "Heu sofert un petit error" —ens comunica un amic—. "Tània, l'anomenada actriu de tango, no és filla de València, sinó de Toledo." Perfectament. Consignem la rectificació. A València el que sigui de València; a Toledo el que sigui de Toledo. Per això, no renyirem.

La Música

NOTICIARI

SUSPENSIO DEL RECITAL EUGENIA DOMENECH

Per malaltia de la concertista Eugènia Domènech, ha hagut d'esser ajornat el recital de violí que amb Pere Vallribera al pia, havia de donar aquesta excel·lent artista, dissabte passat, a la Sala Mozart.

Oportunament serà anunciada la data en la qual se celebrarà.

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

■ **Barcelona.** — Tarda i nit: "Los pelirizos".
■ **Còmic.** — "Mucho cuidado con Lola".
■ **Espanyol.** — Tarda: "De la terra del gaire" i "Els hereus del tio Pere". Nit: "L'home de les tres cares".
■ **Novetats.** — Tarda: "La ronda de las brujas". Nit: "Los inseparables".
■ **Poliorama.** — Tarda i nit: "La Rambla de les floristes".
■ **Principal Palace.** — Tarda: "El jutge està malalt". Nit: "Miss-Thery".
■ **Romea.** — "Cisneros".
■ **Victòria.** — Tarda: "Marina" i "Sol de llibertat".

CINEMES

■ **Actualitats.** — Dibuixos.
America. — "Los desaparecidos", "La novia de la suerte", dibuixos i "La bellmana San Silpicio".
Arenes. — "Una de nosotras". "El último rodeo", sinfonies del coraçon, en espanyol; Revista i Dibuixos.
■ **Arnau.** — "Dos veces hijo", "Por el mar viene la ilusión". Dibuixos i "La isla del tesoro".
Astoria. — Noticiari, Dibuixos, "La señorita de los cuentos de Holm", "El club de media noche".
Avinguda. — "Nellgwyn", "El club de media noche"; a més a la tarda: "Su único pecado".
Barcelona. — "La espia número 13", "Una semana de felicidad" i "Alma de bailarina".
Bohème. — "Huésped desconocido", "Salvad a las mujeres", "Romanza húngara". Dibuixos i "Los miserables" segona jornada.
Bonanova. — "El crucero Emden", "Asesinato en la terraza", "El abuelo de la criatura" i Revista.
Bosch — Noticiari, Dibuixos. "Madame Dubarry" i "El enemigo número 1".
Broadway. — "El ídolo de las mujeres", "Porque te quiero" i "Y ahora qué?"
■ **Catalunya.** — "Vidas rotas", en espanyol.
■ **Capitol.** — "Matando a la sombra" i "El guapo".
Cervantes. — "Tumbuctú" i "Amores en Hollywood" i "Vuelan mis canciones".
Comèdia. — Noticiari, Documental, "El terror de los vandidos" i "Reta el amor".
■ **Coliseum.** — "Una fiesta en Hollywood".
Comtal. — "La diosa de la selva", "El defensor", "El signo de la muerte".
Diana. — "El relicario", "Noche de duendes", "El trio fantàstico", "Dos amigos serviciales" i "Sinfonia celestial".
■ **Excelsior.** — "El beso de la muerte" (últimament tarda:, "El rey de la suerte" i "Toda una mujer".
■ **Espluga.** — "En los valles del Tirol", "Federica", "La portera de la fábrica" i "Musica y mujeres".
■ **FFaFantasio.** — "El rey de reyes".
■ **Fèmina.** — "El encanto de una noche".
Frègoli. — "El rosario", "Odios de buzo", "Moral y amor" i Dibuixos.
Florida. — "Dos veces hijo", "Por el mar viene la ilusión", Dibuixos i "La isla del tesoro".
Foc Nou. — "El buque de los misterios", Dibuixos, "El presidio" i "Cham el campeón".
Goya. — "Música y mujeres", "Amor sublime", "Una noche en el cairo", Revista i Dibuixos.
Iris. — "Música y mujeres", "El hijo de Kong", "El potro indomable", Revista i Dibuixos.
Intim. — "Primavera en Otoño", "Paso a la juventud", "Alma de bailarina", "Buenos días", "Guerra de valses" i "La reina Cristina de Suecia".
Kursaal. — "Hoy o nunca". Documental. Dibuixos i "Mademoiselle Doctor".
Laletana. — "El diablo se divierte", "La chic ade las montañas", "La hora del cocktail", Revista i Dibuixos.
■ **Maryland.** — "Lo que los dioses destruyen".
Marina. — "Qué semana", "Deslices", "El misterio del acuárium". Revista Paramount.
■ **Metropol.** — "El campeón del regimiento" i "Bunca Nemo".
Miria. — "Noviazgo por los aires" (unicament tarda), "Una mujer como ninguna" i "El signo de la muerte".
Mistral. — Dibuixos. Còmica. "Policíaca", "Hacia las alturas", "La portera de la fábrica".
Monumental. — "Perdón y olvido", "Noche tras noche", "A mí me gusta así".
Mundial. — "Campeones olímpicos", "Humanidad", Revista i Dibuixos.
Núria. — "La calle 42", "Soy un fugitivo", "Erase una vez un vals", "El hombre y el monstruo", "Fra Diavolo" i "Sombras blancas".
■ **París.** — "Un secuestro sensacional", "El fugitivo de Chicago".
■ **Pathé Palace.** — "El mundo es mío", "¡Qué calamidad!" i "Toda una mujer".
Pedró. — "El crucero Emden", "Asesinato en la terraza", "El abuelo de la criatura" i Revista.
■ **Publi Cinema.** — Reportatges d'actualitat".
Principal. — Noticiari, Dibuixos, "Madame Dubarry", "El enemigo publicó número 1".
■ **Rambles.** — "La consentida" i "La dama de las camelias".
Royal. — "Sed de justicia", "Nuvalles estafador", i "A mí me gusta así".
Select. — Noticiari, Dibuixos, "La codicia del oro" i "Ilusiones de gran dama".
Smart. — "Maria Luisa de Austria", "Campeón narices", Revista i Documental.
Talia. — "La portera de la fábrica", en espanyol; "El 96 de caballeria", "Hombres en blanco", en espanyol.
Tetuan. — "Carolina", "Al llegar la primavera", "Así ama la mujer", Revista i Dibuixos.
Trianon. — "El rosario", "Odios de buzo", "Moral y amor" i Dibuixos.
Triomf. — "Qué semana!", "Deslices", "El misterio del acuárium". Revista Paramount.
■ **Tívoli.** — "Apostando a Cupido" i "Música en el aire".
■ **Urquinaona.** — "El burlador de Florencia".
Volga. — "El infierno en vida" (únicament tarda), Dibuixos, "La espia número 13" i "Busco un millonario".
■ **Walkyria.** — "La isla del tesoro" en espanyol; "Salvad a las mujeres" "La casa seria", "Fueros humanos" en espanyol, i "La cenicienta".
Xile. — "Salto i sobresalto", "Al llegar la primavera", "Toda una mujer" en espanyol.

MUSIC-HALLS

Bombay. — Varietats i Carmelita del Rio.
Excelsior. — Varietats i Inesita Pena
Apollo. — Varietats i Mercedes Fin
Ba-Ta-Clan. — Varietats i Emilia Domingo i Celeste Ortiz
Stambul. — Varietats i Betor-s Band i Chamonos Orquestra.
Wonder Bar. — Varietats i Lili Jackson

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, the dansant.
Granja Royal. — Tes i sortida de vedettes.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, the dansant.

CINEMA

CINEMA AMATEUR

PRIMERA SESSIÓ DEL CONCURS DE LA F. C. C. A.

El dijous passat, al local social de la Federació Catalana de Cinema Amateur, que és la Sala Studium, es projectaren els primers films corresponents a les sessions organitzades per fallar el concurs nacional de la Federació Catalana de Cinema Amateur.

Alguns dels films projectats en aquesta sessió no ens eren desconeguts i àdhuc ja ens hem ocupat d'ells oportunament, la qual cosa ens estalvia avui de fer-ho de nou.

El mecanisme del concurs ens dóna una explicació concreta de la importància d'aquest. La F. C. C. A. organitza un concurs nacional al qual trameten obres les entitats federades. La selecció de les obres que representen cada entitat, s'ha fet prèviament, de manera que es completessin el major nombre de temes i en els dos formats de pellícula, 9'5 i 16 mm., puix que cada un d'ells té la seva puntuació independent. Es per això, doncs, que d'algun dels films projectats, ja n'hem parlat, puix que la majoria dels que pertanyen a l'Associació de Cinema Amateur —no considerem indiscret fer aquesta revelació, que tothom coneix— ja s'han projectat públicament.

L'obra magna sonoritzada de CECIL B. DE MILLE, al llenç

Ahir triomfà el grandiós espectacle al Cinema

FANTASIO

VEGEU-LA AVUI!

Distribuida per RADIO FILMS, S. A. E.

Heus ací que ens estalviarem de parlar de "Turistes a Mallorca", un bon reportatge malnèsicament; "La pesca del nero", un reportatge molt millor; "L'home que jo he mort", una divertida farsa intranscendent; entre els films de 9'5 mm. "Acrobatisme Aeri", un reportatge ben fet, però sense pena ni glòria, i "X-4", un argument també ben fet, però amb més pena i menys glòria que l'anterior, entre els films de 16 mm.

Entre les novetats hi ha: "Dintre el bosc", que és una ilustració cinematogràfica de la coneguda sardana del mateix títol. Aquesta mena de films, d'èxit fàcil, exigeix potser més que cap altre tema, una correcció fotogràfica uniforme, puix que en bona part l'èxit en depèn. I en aquest aspecte no està reeixit del tot. La intenció és bona i àdhuc la música d'aquella sardana està plena de possibilitats que indiscutiblement el seu autor ha copsat. Però la realització irregular treu valor a algunes preses de vistes ben intencionades.

DISSABTE DE GLORIA

PARAMOUNT PRESENTA

El film cim de 1935

"El corazón del Pirineo aragonés", una excursió a través dels millors paratges del Pirineu i de la magnífica Vall d'Ordesa. Fotogràficament és perfecte a estones escasses. Cinematogràficament està mancat de tot valor. Unicament el final una demostració eloqüent de muntatge perfecte, ens contradiu. Dubtem, però, que aquest castell de foca tan espectacular que és el final, sigui obra del mateix que ha fet la presa de vistes, tal és el bon sentit cinematogràfic d'aquest acabament que és un coroHari perfecte, una visió completa i rapidíssima d'una excursió que sempre ha estat tractada inversament, o sia amb una lentitud exasperant. La innocència de la presa de vistes en diverses ocasions ens fa sospitar l'obra d'un principiant, bon coneixedor, però, de la fotografia. Res més divertit que la difícil ascensió d'aquell minyó mostrant-nos l'alçada d'un escarpat per tornar a descendir tot seguit.

Per últim es tancà la sessió amb el film "Concert Costa". No hi ha dubte que aquest film, pel seu contingut artístic, no podia ésser fet de cap més manera que ben fet. La realització és acurada i perfecta en tots els seus aspectes. Tècnicament irreprotxable.

La idea, i no se n'amaga el seu autor, està inspirada en la mateixa que féu un dels exits més grans del cinema sonor, el film "Volen les meves cançons". Aprofitant l'ocasió d'un concert Costa a l'Associació d'Amics de les Arts, de Terrassa, ens presenta les escenes preliminars del concert: repartiment de cartells, invitacions, etc., i entrada del públic a la sala, estan molt ben recollides. Entremig hi ha el personatge que va al concert, fumant, i que durant aquest, s'adorm; l'autor ha volgut crear amb aquest un contrast que el film no necessita per res i que més aviat el perjudica. La ilustració cinematogràfica a la música no és cap novetat, segueix les mateixes petjades de Willy Forst en el film professional esmentat. Aquest és, per a nosaltres, el defecte més gran de la cinta. No n'hi ha prou que aquesta sigui bella, perfecta i ben realitzada, li manca l'essencial, la presència del realitzador, el segell personal de l'autor que en aquest cas queda ben pobre. En aquest aspecte és, doncs, ben desgraciada la visió cinematogràfica de la música de Schubert, desgraciada des del començament en el qual a través d'un fons impecablement ben fet, llegim la llegenda de: "Vuelan mis canciones", inexplicablement en castellà. Allò altre, com hem dit, és un plagi d'aquella obra. Es aquesta manca d'imaginació, d'originalitat, el defecte del film. La posició de l'autor és ben còmoda; l'èxit del film és indiscutible, si més no, per la seva bellesa, però tornarem a dir que per nosaltres no té cap valor, perquè tot allò que n'hi podria donar no hi és. No volem ésser severs i ens agrada deixar les coses al seu lloc. Es per això que repetim, doncs, que, tècnicament és una meravella, un filigrana, etc., però... d'allò altre, ja n'hem parlat prou.

MANUEL MORAGUES

Guillermo Tell

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Entre els pocs països en els quals es notava encara quelcom del "boicot internacional" tan sorollosament anunciat contra el film alemany, figurava fins ara Suècia, no molt hostil a Alemanya, per cert. La campanya contra el film alemany sorgí a Suècia de l'"Organització regional de les Societats professionals", dels Sindicats, per conseqüent, i fou continuada amb mesures de terror pels sindicalistes.

Després del comentadíssim discurs que pronuncià a Goteburg el ministre d'Estat suec, declarant-se obertament contra el boicot i lamentant que existís una possibilitat de prohibició, prén la paraula en aquest assumpte la senyora Annika Bjorklund, entusiasta i, en certa manera, adherida al moviment obrer, i diu:

"Segurament és la primera vegada que en el moviment obrer suec un grup polític decideix boicotejar el món espiritual. No és difícil comprendre com ha estdevingut això. No fou segurament pel propòsit d'infligir dany o de paralitzar la vida espiritual, sinó per a acudir ràpidament i eficaç en auxili dels companys de partit als quals es creia perseguits a Alemanya.

El declarà el boicot contra totes les mercaderies alemanyes i entre elles estava també el film alemany. En la precipitació no s'havia pensat que en el film entraven la creació ideal de l'autor del manuscrit, l'art escènic, la música, l'art fotogràfic, en una paraula, valors que no s'amiden amb una vara ni es pesen amb una balança.

Per als que treballen en la indústria cinematogràfica, tècnics del film, realitzadors, actors, etc., el boicot fou una sorpresa que els sumí en meditacions i despertà en ells sentiments oposats davant els futurs esdeveniments.

Si es tractés d'un film que fes directament la propaganda d'una idea política, podria comprendre's que acudissin al boicot els que pensen d'una altra manera, encara que el film fos una obra d'art. Però boicotejar films completament apolítics per la senzilla raó d'esser alemanys, francesos, nord-americans o russos, és una mesura i un odi de raça que fa pensar.

No pot negar-se que a Alemanya, com als restants països de producció cinematogràfica, pot haver-hi algun film de qualitat inferior. Però això no autoritza la conclusió que tota la producció és així, conclusió insensata per dir-ho en termes suaus.

I, sobretot, no volem ésser presoners en el medieval camp de concentració espiritual dels senyors sindicalistes."

Des que la senyora Bjorklund pronuncià aquestes paraules rotundes, començaren les negociacions de l'Associació de propietaris de cinemes amb els Sindicats, a conseqüència de les quals es posarà aviat fi al boicot, tota vegada que els Sindicats es declararen conformes amb això. Almenys el diari d'Estocolm "Aftenbladet" dóna com a segur el prompte acabament del boicot realitzat pels elements dels sindicats suecs.

Al cinema

MARYLAND

degut a l'èxit obtingut amb el documental (Ufilms)

"UNA VISION DE LAS BALEARES"

la projecció d'aquesta pellícula es prorrogarà tota la present setmana. Nota: Aquest film, junt amb

"LO QUE LOS DIOSES DESTRUYEN"

(Cifesa), es passarà en totes les sessions, àdhuc a les 7'30.

TIVOLI

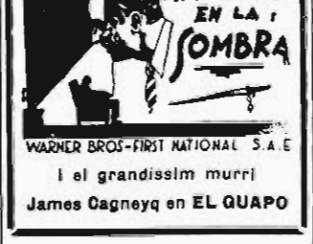
AVUI, ESTRENA: Una producció Erio Pommer

Les més belles cançons... La història més divertida

CAPITOL

Un programa formidable

i el grandíssim murri James Cagneyq en EL GUAPO

Vegeu com es diverteixen les estels

VEGEU avui el més gran esdeveniment de l'any

LA DOLOROSA

Joia musical del mestre Serrano

ESCENARIS

Avui acaba la seva actuació al Romea la companyia de Ricardo Calvo. Les obres del senyor Peman, aquesta vegada no han fet gaire soroll. Millor dit: no n'han fet gens. ¡*Las Cortes de Cádiz* i *Cisneros*! El públic de Barcelona no està per històries!

TEATRE BARCELONA

COMPANYIA MORA-ESPANTALEON-BARROSO

AVUI, dimecres: Tarda, a les 5'15. Nit, a les 10'15: **La suggestiva comèdia de Torrado i Navarro**

LOS PELLIZCOS

Demà, dimecres, tarda: **LOS PELLIZCOS**. Nit: **Estrena** de la comèdia de gran broma de Capella i Lucio

LA VIUDITA SE QUIERE CASAR

★ S'ha organitzat un homenatge a Josep M.ª de Segarra, amb motiu de l'èxit de "La Rambla de les Floristes". Aquest homenatge tindrà lloc divendres. A migdia se celebrarà un banquet. Al vespre, a primera hora, i des del micròfon de Radio Associació de Catalunya, faran l'elogi de l'homenatjat i de la seva comèdia el mestre Fabra el contista Roig i Llop, el crític Domènec Guansé i el dramaturg Josep Pous i Pagès; en aquesta mateixa sessió radiofònica, la florista més antiga de la Rambla llegirà unes paraules a honor d'En Segarra i Mercè Nicolau recitarà un fragment de "La Rambla de les Floristes". Després, al Poliorama, hi haurà una representació de gala.

TEATRE CÒMIC

PALAU DE LA REVISTA

Tarda, 5'15. Nit, 10'15. **MUCHO CUIDADO CON LOLA, "Fi de Festa"**, per P. Greco, Murillo. Nit: Actuacions de la formidable dansarina Gerga **Lassnen**, procedent dels millors teatres d'Europa. Demà, tarda: **LA PIPA DE ORO**. Cada nit: **MUCHO CUIDADO CON LOLA**

★ Estrenes en porta: dues per a demà. Al Barcelona, la de la comèdia *La viudita se quiere casar*, de Capella i Lucio, per la companyia Mora-Espantaleón-Barroso, i al Romea la de la ja famosa comèdia de Quintero i Guillén *Moreno clara*, per a la reaparició de la companyia titular, Herrero-Bardem.

★ Demà, també, funció a benefici de l'actor Antoni Murillo, al Còmic. Programa extraordinari: *Mucho cuidado con Lola*, naturalment, i tangos i danses a discreció. Del capítol de les danses cal esmentar la ballarina alemanya Gerda Lassner.

★ Una altra estrena, encara: la de *La malquerida*, sarsuela, al Victòria. Tindrà lloc divendres, dia 12. La música, com és sabut, és del mestre Penella. Cantaran aquesta sarsuela, l'estrena de la qual ha desvetllat molta expectació, la tiple Matilde Martín i el barítono Pau Gorgé, acompanyats per artistes de la vàlua de Teresa Moreno, Enriqueta Conti, C. Sanz, Rodolf Blanca, Pepín Fernández, Castelló (tenor nou a Barcelona), Leonci Martín i d'altres. El mateix divendres, benefici de la simpàtica Sara Guasch al Còmic.

TEATRE VICTORIA

GRAN COMPANYIA LIRICA

Tarda, 4'30: Actes 1er i 3er de **MARINA**; l'èxit dels èxits **BOL DE LIBERTAD**. Nit: No hi ha funció per assaig de **LA MALQUERIDA**, de Renovente i mestre **Penella**, que s'estrenarà a Espanya el divendres vinent

★ En Segarra ha abandonat ja el seu propòsit de donar a la comèdia que escriu per a la companyia Vila-Davi, un títol diferent del que va decidir en un principi. L'aludida comèdia seguirà titulant-se, doncs, "Reina". Felicitem l'amic Segarra i felicitem el grup de senyoretes que anà a fer-li avinent que "Reina" és un títol més bonic que "El crit de la mar".

★ Un lector ens escriu: "La conversió dels teatres Principal Palace i Espanyol en cinemes, que és tant com dir llur tancament, provocarà que es vegin llançades al carrer ben bé cent famílies. Si això fos produit pel tancament d'una fàbrica, les autoritats hi intervindrien tot seguit. ¿Què han fet, què pensen fer davant el cas dels dos teatres esmentats? No han fet res. Segurament, no faran res. Així no ens hem volgut adonar encara que el teatre és, també, una indústria."

★ El teatre Nou no va obrir ahir les portes; pel que es veu, *La Camagüeyana n.º* ha estat, ni de bon tros, l'èxit que s'esperava. Dissabte, però, tornarà a funcionar. Glòria Alcaraz i Hipòlit Lázaro hi cantaran *Doña Francisquita*, en una vetllada organitzada per a commemorar el quart aniversari de la segona República espanyola.

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

El mercat d'especulació, en les primeres sessions d'aquesta setmana, presenta un aspecte més favorable que no en el curs de la precedent, si no pel que es refereix a l'activitat desplegada, que en general fou només que de regular importància, pel sosteniment que hom constata en les diverses cotitzacions, amb tendència més aviat de represa.

En la reunió de Borsa tots els rotlles es veieren freqüentats per una nodrida concurrència, la qual seguia amb atenció el moviment dels diversos valors que s'hi operaven. D'aquests és de remarcar la fermesa palesada per les Filipines, Ford, Explosius, Transversal i així mateix les Chades, les quals, tot i quedar per sota el darrer canvi del divendres passat, queden a un nivell força elevat.

Veurem si aquesta petita normalitat que s'aconsegueix ahir és l'inici d'una recuperació general o una de tantes oscil·lacions a què estem avesats en aquests darrers temps.

Taxa del Mercat Lliure de Valors:

	BORSA Dia 8	Dif. t. ant.	BORSA Dia 8	Dif. t. ant.
Nords	52'75	+0'35	52'75	+0'50
Alacants	39'00	+0'40	38'95	+0'35
Filipines	353'00	+1'00	359'00	+9'00
Ford	209'50	+2'50	213'00	+5'00
Chades	414'00	+13'00	420'00	+7'00
Colonial	41'50	+0'25	—	—
Explosius	108'05	+1'00	109'50	+2'00
M. Roi	58'25	+0'50	58'25	+0'55
Agues	171'25	+0'50	171'25	—0'25
Transv.	19'85	+0'85	20'75	+1'50
Felgueres	37'00	—	—	—
Flates	—	—	18'15	—0'35
Asland	—	—	58'50	+0'50
Petrolis	—	—	5'25	+0'05

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles de comptat, sense millorar el volum realitzat en jornades precedents, presenten bona orientació, i en general domina lleugera tendència de represa en els diversos agrupaments.

Els Deutes de l'Estat, tot i no presentar aquesta tònica en totes les sèries operades, la major part d'elles aconsegueixen avanços d'un quart d'enter. Semblantment els valors Municipals es mostren força animats dintre una regular contractació. Obligacions Tresoreria i Generalitat cotitzen al mateix canvi, 1'00. Les Diputacions defensen canvis, i crèdits assenyalen petites millories, sense però, desplegar gaire efectivitat.

El rotlle carriler realitza un volum d'operacions força més elevat que no en sessions anteriors, sense constatar-se una fluctuació remarcable en canvis. El grup de tramvies i naviler, molt ensopits.

Les obligacions d'indústries diverses, migrades en activitat, no defalleixen, i si alguna tendència s'imposa, és més aviat de lleugera reacció. De les accions és de notar el canvi de les Cros, 144'00 (+1'00), i Telefòniques Preferents 7 per 100, 111'25 (+1'25).

BORSA DE PARIS

El mercat parisenc, sense desplegar gran activitat en la contractació, presenta un relatiu sosteniment en tots els sectors, a excepció de l'especulatiu, el qual no aconseguí absorbir l'oferta de paper disponible, i es registraren algunes pèrdues.

	Dia 8	Precedent
Renda francesa 3 %	77'20	76.95
" 1917 amb 4 %	82.30	82.00
" 1918 4 %	81.15	81.00
" 1920 4 %	113.40	112.90
" a 4 1/2 %	88.40	88.10
Crèdit Lionès	1750	1750
Banc de França	19050	19080
Rio Tinto	1230	1238
Royal Dutch	15100	15.300
Canal de Suez	19385	19500
Kuhlmans	544	547
Wagons-lits	51.25	51
M. S. A. 1ª sèrie	500	502
C. I. Marroc 1910 5 %	805	820
Barcelona T. 5 1/2 %	—	867
Nords primera sèrie	—	—
Filipines	3750	3690

ASSOCIACIO PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

CURSET DE CATALA

Tal com ha estat anunciat, avui, dimarts, començarà un curs mitjà de català a càrrec del professor senyor Jaume Aimà i Maiol.

El curset continuarà tots els dimarts i dijous, de vuit a nou del vespre. Els que desitgin assistir-hi, poden formalitzar llur inscripció a les oficines de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, carrer dels Arcs, 1, pral.

El preu de la matrícula son dotze pessetes; els socis de la Protectora hauran de satisfer només la meitat.

F. C. METROPOLITA DE BARCELONA, S. A.

(TRANSVERSAL)

Havent se inaugurat el pont d'enllaç de les barriades COLLBLANC, TORRASSA i SANTA EULALIA-COTXERES, els veïns d'elles poden, en pocs minuts, traslladar-se al centre de BARCELONA i a la barriada de SANT MARTI

Tarifa única:

15 cèntims

Primera secció de línies: De Bordeta-Cotxeres 5'22 / De Marina . . . . 5'36

Darrera secció de línies: De Bordeta-Cotxeres 22'13 / [illegible] . . . 22'30

Utilitzeu el Metropolità Transversal i obtindreu

ECONOMIA, RAPIDESA i COMODITAT

Cursos - Conferències

L'ACADEMIA DE JURISPRUDENCIA I LEGISLACIO DE CATALUNYA DAVANT L'ANUNCI D'UNA POSSIBLE REFORMA CONSTITUCIONAL

Avui, a les set de la tarda, a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Catalunya (Notariat, 4), tindrà lloc la primera sessió de la sèrie que ha organitzat l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya per discutir els temes de Dret públic que planteja l'anunci d'una possible reforma constitucional. Aquesta primera sessió serà destinada al tema I: Si es pot justificar amb alguna raó de Dret polític que els Estatuts d'Autonomia, promulgats i vigents d'acord amb la Constitució, poden ésser modificats o suspesos per una llei de les Corts fora del procediment i de les garanties que els propis Estatuts estableixen. Les sessions seran públiques, però solament podran prendre part en la discussió els senyors acadèmics.

NO HO DUBTEU: Els millors llibres de cuina catalana són els d'IGNASI DOMENECH

APATS, rústica 6 ptes., tela 10 ptes.

LA TECA, rústica 3 ptes., tela 5 ptes.

Demaneu-los als millors llibreters o bé a l'autor, Balmes, 122, pral. 2.ª - Barcelona

NOTICIARI

— Avui, a dos quarts de nou de la vetlla, a la Societat Naturista de Barcelona (Tallers, 22, 2.on, 2.na), Enric Cortezón continuarà el seu curset sobre Psicologia Experimental Aplicada, parlarà de "La clau del domini propi, de la personalitat i de la salut" (Estudi de les lleis psicològiques), amb demostracions pràctiques adequades a les particulars necessitats de cadascú.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Les festes de Primavera

El concurs d'espectacles

Notes de la cavalcada

Ha estat designat el Jurat que ha d'entendre en l'adjudicació dels premis als millors programes que ofereixen les empreses de teatres i cinemes amb motiu de la Revetlla de l'Espectacle, que se celebrarà el dia 13 del corrent amb motiu de la commemoració del IV aniversari de la proclamació de la República. Integraran aquest Jurat els crítics teatrals senyor Alfred Romea i Srta. Maria de la Llum Morales, l'artista senyor Oleguer Junyent, el senyor P. B. Tarragó, en representació de l'Alcaldia, el senyor Miquel Font, pels empresaris de teatre, el senyor Jacint Cases, pels empresaris de cinema, i el cap de Cerimonial, senyor Riber, en funcions de secretari. Les empreses que participin en el concurs han de trametre per tot el dia 12 a l'oficina de Cerimonial nota de la cartellera, com a nota d'inscripció i per a l'orientació del Jurat.

* El director artístic de la cavalcada que se celebrarà la nit del dia 15, senyor Junyent, ha presentat l'ordre i distribució d'aquesta, que ha merescut l'aprovació del senyor Pich i Pon.

* Avança rapidament la construcció de les carrosses que han de figurar a la cavalcada. Entre elles hi ha la que presentaran les companyies de serveis públics (Aigua, Gas i Electricitat), en la qual aquests elements estaran representats d'una manera molt nova i suggestiva.

* Aniran també a la cavalcada les típiques colles de Sant Medir, les quals han promès concorrer-hi. Desfilaran en magnífics breaks espléndidament guarnits, amb tota l'animació i l'alegria de la festa popular.

* S'ha acabat ja la confecció dels vestits per als comparses que representaran amb tota riquesa de detalls els pobles d'Espanya. 50 parelles ricament abillades i amb tota propietat representaran les diferents comarques i portaran riques banderes regionals.

També han quedat ultimades altres comparses, entre elles les dels gremis de rellotgers, pescadors i arts del llibre, així com les de caçadors, segadors, etc. Tenen cura de l'abillament i organització d'aquestes comparses artistes tan coneguts com Bosch Roger, Gual, d'Ivori, Camps Ribera, entre altres.

* Figuraran en la desfilada de la cavalcada onze bandes de música i cinc esquadretes de trompetes i timbals.

EROTYL

Especifico de l'

ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)

(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eiaculació prematura (pèrdues seminals), de la Feblesa i molt eficàs per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions

Es el més polivant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulassa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos

No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL.

Prospectes gratis

Laboratoris Farmacologics de W. DUTREM

Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 1863?

Preu 21'75 ptes.

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

PERMUTA D'OBLIGACIONS AJUNTAMENT DE BARCELONA 6 PER 100 EMISSIÓ 1934

Participem als nostres clients que, havent de procedir-se a la permuta de les carpetes provisionals de l'esmentada emissió, ens oferim per a efectuar el canvi pels títols nous.

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

9 D'ABRIL DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m. 796 Kc.

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: "La Paraula", emissió de les dues de la tarda, informació de Barcelona, i actualitats teatrals i musicals. 14'30: Butlletí oficial de la Generalitat; "El fet del dia", per Joan Alavedra: borsa del treball, i secció radiobenèfica. 18: Senyals horaris, i recital de violoncel, per Ferran Pérez Prior, pianista Rosaura Coma. 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils, etc. 19'30: "Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual. 19'45: Cotitzacions de monedes. 20'30: "Resum de premsa", noticiari comentat per J. Navarro Costabella. 20'45: Noticiari de la Redacció de LA PUBLICITAT. 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris, i emissió des de Madrid. 22'15: Concert extraordinari a càrrec de l'orquestra de Ràdio Barcelona.

Ràdio Associació, 293,5 m. 1.022 Kc.

12: Senyals horaris pel carillò, i emissió dedicada a la dona. 12'20: Temes útils per a la llar, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta i noticiari Philips. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de Llengua Catalana, a càrrec del professor Emili Vallès i Vidal, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. 20: Orquestra de Ràdio Associació de Catalunya. 20'30: Canvis de valors de mercaderies. 21: Senyals horaris pel carillò. 21'5: Orquestra. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 22'10: Radioteatre: audició de "Els vells", drama en tres actes d'Ignasi Iglésies (direcció Carles Capdevila).

Ràdio Badalona

12: Audició de discos regionals. 13'30: Música de jazz. 14: Música selecta. 19: Música simfònica. 21: Notícies locals.

ESTRANGER

Estrasburg, 349'2 m., 859 kc. — 18'30: Concert: obres de Scassola, Tschaikowski i Berlioz.

Bruxelles francesa, 283'9 metres, 620 kc. — 20: Festival francès: Chabrier, Lalo i Vincent d'Indy.

Poste Parisien, 312'8 metres, 959 kc. — 20'20: Concert Colonne.

Suissa italiana, 259 m., 1.171 kc. 20'30: Concert simfònic popular.

Ràdio París, 1.648'3 metres, 182 kc. — 20'45: Obres de Bellini.

Luxemburg, 1.304 m., 230 kc. — 22: Concert thelpa.

Hamburg, 331'9 m., 904 kc. — 23: Concert d'orquestra.

Francfort, 251'5 m., 1.195 kc. — 24: Obres de Haendel.

Llegiu cada diumenge la pàgina de RADIODIFUSIÓ de LA PUBLICITAT

La radiodifusió internacional

L'òpera "Carmen" des de l'Scala de Milà

Tal com s'ha vingut anunciant, dijous, dia 11, tots els radioients de la xarxa d'emissores de Catalunya, xarxa italiana i xarxa d'Unió Ràdio, ultra Ràdio Barcelona E.A.J.-1, podran escoltar, des de dos quarts de vuit del vespre fins a les onze de la nit, l'audició integral de l'òpera en quatre actes "Carmen", del mestre Bizet.

Aquesta obra serà representada al teatre "Scala di Milano" pels artistes Granna Federzini, Mafalda Favero, Francesco Merli i Ettore Nava. Els artistes Pederzini i Merli que representaran els papers de "Carmen" i "Don José", respectivament, són considerats com els artistes de més fama que enguany han passat per l'escenari de l'"Scala di Milano".

El "Corriere della Sera", prestigiós diari italià, diu que aquesta audició de "Carmen" que donen aquests artistes és de les retransmissions més reeixides que hagi pogut oferir l'organització artística del primer teatre d'Itàlia.

Amb aquests antecedents, doncs, podem assegurar que la retransmissió de dijous serà quelcom d'extraordinari que enlairarà una vegada més el nom de la radiodifusió de Catalunya.

URINARIES

EL MES EFICAÇ, COMODE, RAPID, RESERVAT I ECONOMIC

(AMBDOS SEXES)

Sense lavatges injeccions ni altres molèsties, i sense que ningú no se n'assabenti, guarireu rapidament de la blenorràgia gonocrea (gota militar), cistitis, prostatitis, leucorrees (fluixos blancs en les senyores) i altres malalties de les vies urinàries en ambdós sexes, per antigues i rebels que siguin, prenent durant unes quantes setmanes quatre o cinc Cateis Collazo per dia. Calmen els dolors al moment i eviten complicacions i recaigudes. Demaneu opuscles gratis a Farmacia Collazo, Hortaleza, 2. Madrid. Preus: 12 pessetes.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 8 d'abril del 1935

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
MERCAT LLIURE DE VALORS FI DE MES		
SORTS MATS		
SORTS		
BORSA OFICIAL COMPTAT DEUTES ESTAT		
DIVERSOS		
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
FERROCARRILS		
TRAMVIES		
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
INDUSTRIES DIVERSES		
ACCIONS		
NAVALS		

NOTA — Els valors nevralgics es figuren a la cotització oficial.

Cotitzacions oficials de la Delegació Oficial de Catalunya, 101

MONEDES ESTRANGERES	LONDRES	PARIS
Londres		7390
N. York	18315	10169
Holanda	71625	
França	7398	
Bèlgica	9850	25700
Italia	5810	12500
Alemanya	1100	
Suissa	1593	49062
Espanya	3334	20725
Dinamarca	23400	
Suècia	19399	
Noruega	19003	
Lisboa	11000	
Praga	11547	
Austria	2755	
Argentina	1882	
Rio Janeiro	303	
Montevideo	1930	
Buenos Aires		
sobre L.	1885	

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ — Dia 8 d'abril del 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca. anterior		5.73	5.76	6.12	6.04	5.76	5.75
Obertura					6.06	5.80	5.77
Segon telegrama				6.13	6.06	5.80	5.77
Tanca		5.76	5.76	6.11	6.03	5.79	5.76
Alça		3			3	1	1
Baixa				1			

NOVA YORK							
Tanca anterior	11.20	10.68	10.44	10.90	10.98	10.54	10.61
Obertura			10.64				
Segon telegrama		10.58	10.62	10.89	10.93	10.55	10.59
Tanca	11.98	10.68	10.72	10.90	10.97	10.59	10.65
Alça		8	8	2		5	4
Baixa					1		

LIV. - BAKEL							
Tanca anterior		7.80	7.88	8.01	7.96	7.90	
Obertura				8.05	8.00	7.94	
Segon telegrama				8.02	7.97	7.90	
Tanca		7.80	7.88	8.02	7.97	7.91	
Alça		2		1	1	1	
Baixa							

Café N. Y.-C. "A"	Disp.	Març	Maig	Juliol	Set.	Dbre.
Tanca anterior	5.60	5.35	5.11	5.15	5.20	5.30
Obertura				5.15	5.15	5.25
Tanca	5.7	5.30	5.0	5.07	5.1	5.20

Suara Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Set.	Dbre.
Tanca anterior	2.30		2.31	2.37	2.42	2.40
Obertura			2.34	2.38	2.44	2.38
Tanca	2.3		2.34	2.38	2.39	2.44

Cacau Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Set.	Dbre.
Tanca anterior	5.03	5.15	4.60	4.76	4.85	5.00
Obertura	5.05	5.17	4.65	4.78	4.89	5.01
Tanca	5.07	5.17	4.60	4.78	4.89	5.03

CEREALS	BLAT XICAGO Maig	BLAT XICAGO Juliol	BLAT XICAGO Set.	MORESC XICAGO Maig	MORESC XICAGO Juliol	MORESC XICAGO Set.
Tanca anterior	95 3/4	94 1/2	92 1/2	85 3/8	78 3/4	73 3/4
Obertura	95	94 3/4	93 3/4	85	78	73
Tanca	94 3/4	94 1/4	93 1/4	84 7/8	77 7/8	73 1/4

Cautxo Londres	Abril - Juny	Juny - Setembre	Octubre - Dbre.
Tanca anterior	—/5.7/8	— 0	—/6.3/16
Obertura	—/5.13/16	— 0	—/6.1/8
Tanca			

MERCAT DE LLOTJA — Dia 8 d'abril del 1935

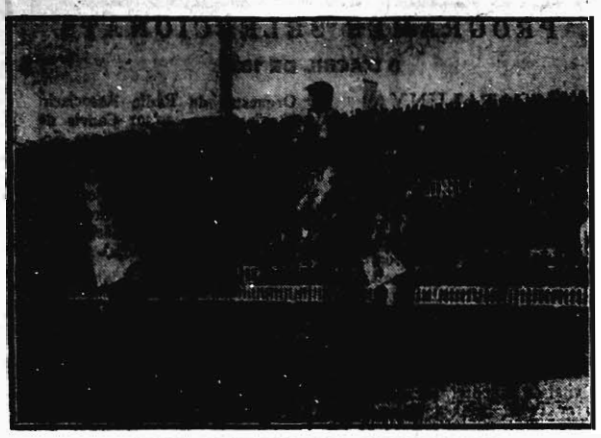
CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLATS		FARINES		DESPULLES	
Aragó segons classe	44'50 a 45'50	Forga	80 a 100	Número 3	38 a 39
Navarra id. id.	" 50	Extra local	70 a 78	Número 4	37 a 38
Castella id. id.	" 50	Corrent local	63'5 a 66	Segons	32'5 a 43
Manxa	" 50	Extra Castella	70 a 72	Tercers	20'5 a 21
Extremadura cruixos	" 50	Corrent Castella	65 a 66	Quarts	16'5 a 20
Extremadura corrent	" 50	Aragó segons classe	68 a 70		
Urgell	" 50	Baqué id. id.	65 a 67	(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac descompte carro Barcelona)	
Pensells i comarca	" 50				
(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac descompte carro origen)		(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac descompte carro Barcelona)			
MORESC, ORDI I CIVADA		DESPULLES			
Moresc Plata disponible	45 a 45'5	Número 3	38 a 39		
Ordi Urgell i comarca	37 a 38'5	Número 4	37 a 38		
Civada Extremadura	34 a 34'5	Segons	32'5 a 43		
Civada Manxa	34 a 34'5	Tercers	20'5 a 21		
Resclosa Andalusia	84 a 87	Quarts	16'5 a 20		
ARRÒS		(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac descompte carro Barcelona)			
Bomba Calasparra	145 a 150				
Bomba	118 a 121				
Ordinari	65 a 70				
Quilla	82 a 84				
Morer	64 a 67				
Sollana	64 a 67				
Montsià segons classe	66 a 67				
Bonflor 0	67 a 69				
Tamarit	70 a 71				
Fonts d'Ebre	70 a 71				

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

FAVES, VECES, ERS I LLENTIES			
Faves Mahonesos		Andalusia 5/16	74 a 75
Faves Extrem. i Andalusia	46 a 48	id. 3/16	64 a 65
Faves Mallorca		id. 2/16	54 a 56
Faves Extremeny i Andalusia	44 a 45	id. 00/65	55 a 56
Faves Andalusia	40 a 40'5	Pelons	60 a 62
Faves Extremeny	38'5 a 39	(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac descompte carro Barcelona)	
Ers Pals	42 a 43'5		
Ers Extremeny	43 a 43'5		
Guixos	42 a 44		
Pinsós Extremeny	90 a 95		
Llenties Salamanca	115 a 130		
Llenties Andalusia	90 a 100		
MONGETES		GARROFES	
Castella selectes	120 a 122	Negres Tauresa	33 a 33'5
Castella corrents	105 a 110	Negres Castella	33 a 33'5
Extremeny segons classe	90 a 105	Negres Manxa	31'5 a 32
Mallorca	63 a 68	Rojes	30 a 30'5
Valencia segons classe	85 a 100	Ervines	28 a 28'5
Pruna	95 a 100	Mallorca	28 a 29
		(Preus en cèntims els 40 quilos sense sac descompte carro Barcelona)	
CIBORS		Allbà primera	8 a 8
Castella segons classe	70 a 104	Allbà segona	8 a 8
Mallorca segons classe	110 a 160	Palla d'Urgell	9'5 a 9
Mallorca segons classe	80 a 81	Palla corrent	9'5 a 9
Andalusia 64/68 id. 68/70		(Preus en pessetes els 40 quilos descompte carro Barcelona)	

ELS ESPORTS

Un bell moment del partit Barcelona-Sevilla
(Foto Centelles.)

ESPORTS DE NEU

Diumenge a Núria

Manuel Duvini, del C. E. de Catalunya, guanyador de la IV Cursa Internacional de Descens Nou Creus-Núria

El Campionat de Catalunya de «slalom» l'ha de decidir la Federació a causa de diverses reclamacions presentades

IMPRESSIO

La jornada d'esports de neu, celebrada el diumenge passat a Núria, va ésser una de les més completes d'aquesta temporada. Al matí tingué lloc la IV cursa internacional de descens Nou Creus-Núria, organitzada pel Centre Excursionista Rafel Casanova, i a la tarda se celebrà la prova de "slalom" corresponent al campionat de Catalunya d'enguany.

Un programa com aquest ens féu comprendre per què la formosa vall de Núria presentava l'aspecte d'un dia de gran solemnitat i també per què durant el camí d'anada i tornada haguérem de suportar les molèsties que reporta la presència d'un gran contingent d'esquiadors.

El tren especial del matí va pujar completament ple, i a Ribes calgué organitzar tres trens cremalleres, ja que els dos habituals de cada festa foren insuficients per encabir tots els viatgers. Un cop a Núria, un magnífic sol de primavera va fer oblidar als esquiadors que l'esport de l'esquí és un esport que s'ha de practicar amb els màxims abrigalls; hom va poder veure la clàssica samarreta, la virolada brusetta de seda i alguna que altra indumentària femenina més pròpia d'una platja de moda que no pas d'un lloc on la temperatura es compta per graus sota zero. Deixant a part aquests extrems, podem afirmar que la magnífica temperatura de la Vall va arrodonir encara més l'èxit de la jornada. Esportivament també vàrem restar-ne satisfets. En la cursa de descens, de la quarantena d'inscrits solament sis deixaren de presentar-se, i en les altres, malgrat la varietat de la neu, ja que en alguns llocs era glaç i en altres neu tosa, varen assolir-se bones marques. De tots ells es destacà com a vencedor Manuel Duvini, la nova adquisició del Centre Excursionista de Catalunya i un complet esquiador. La prova del Campionat de Catalunya de "Slalom" va ésser disputada entre els vint primers de la prova de descens, i la lluita en els cinc primers llocs fou molt igualada. Fou força difícil la seva classificació per la igualtat dels temps emprats i per haver-se presentat diverses reclamacions. Ja de retorn, en cada cara cremada pel sol hom hi endevinava una íntima satisfacció i una rectificació del pròposit que es feren en sortir de casa. Aquell diumenge encara no seria el del comiat de la neu. El bon estat d'aquesta i el bon dia passat feia concebre altres plans, almenys per tot aquest mes d'abril.

Antoni TRIGO

* * *

LES PROVES

CURSA DE DESCENS
NOU CREUS - NURIA

Prop de les deu del matí els inscrits a la IV Cursa internacional de descens Nou Creus-Núria (la qual va deixar d'ésser internacional perquè no va participar-hi cap equip estranger) van començar la pujada a Nou Creus, a fi d'alinear-se a la sortida. Cal remarcar a honor dels participants, i com a nota que diu prou bé el que són els esports de neu, que cada corredor va haver de fer una pujada de dues hores i mitja per efectuar després la prova, la durada màxima de la qual és de deu minuts. Als volts de les dotze va ésser donada la sortida al primer concursant, i trenta segons després al segon, i així successivament fins a una trentena.

De la cursa poc es pot dir; malgrat el llarg recorregut, és una prova de velocitat, però amb les dificultats de no poder-la seguir. Situats al mig, remarcarem el bon estil de baixada i la precisió d'escollir la ruta del descens de Mullor, Guerrero, Canals, Rigat i Duvini. A l'arribada, els cronòmetres donaren com a guanyador Manuel Duvini, del Centre Excursionista de Catalunya, amb un avantatge de vint-i-cinc segons sobre el segon classificat, Lluís Pedrerol, del mateix club.

La classificació general va ésser així:

1. Manuel Duvini, 3 m. 45 s. 2-5, C. E. C.
2. Lluís Pedrerol, 4 m. 10 s. 3-5, C. E. C.
3. Oriol Canals, 4 m. 11 s., C. E. C.
4. Jordi Monjo, 4 m. 11 s. 2-5, C. E. C.
5. Roef Moneusse, 4 m. 16 s., C. A. N.
6. Ernest Mullor, 4 m. 17 s., C. E. C.
7. Angel Guerrero, 4 m. 20 s., C. A. N.
8. Carles Bertrand, 4 m. 21 s. 2-5, C. E. C.
9. Lluis Rigat, 4 m. 30 s. 1-5, C. E. C.
10. Lluís Ibarz, 4 m. 33 s. 2-5, C. A. N.
11. Andreu Figueres, C. E. C.
12. Joan Bultó, C. E. C.
13. Joan Torres, C. A. N.
14. Guillem Carandini, C. E. C.
15. Manuel Argueta, C. A. N.

Segueixen fins a 39 classificats.

Classificació per entitats:

1. Esquí Club Català (C. E. C.).
2. Club Alpí Núria.
3. C. E. Rafel Casanova.
4. C. E. Montserrat, de Manresa.
5. C. E. de Vic.

EL CAMPIONAT DE "SLALOM"

A la tarda se celebrà la prova de "Slalom", corresponent al Campionat de Catalunya. El lloc escollit va ésser una "pala" del primer quilòmetre de Nou Creus, i hi participaren divuit dels vint primers classificats de la prova de descens, pel mateix ordre d'arribada. Així, doncs, Carandini, del Centre Excursionista, va ésser qui va haver de marcar el circuit i va ésser víctima d'aquesta tasca; darrera d'ell efectuaren la prova els altres disset participants, sobresortint en la primera volta Carles Bertrand, que va emprar 48 segons, seguit de Monjo i Argueta, en 51 segons, i l'actuació de Canals, Mullor, Moneusse i Carin.

En la segona volta, l'estat de la neu i el camí completament traçat va permetre a la majoria dels participants de millorar el temps de la primera. Canals i Rigat, que en la primera volta empraren temps superiors a un minut, en la segona empraren 45 i 41 segons, respectivament, i fou aquest darrer el millor temps de la prova. Cal remarcar també en aquesta segona volta Monjo, Moneusse i Ibars.

Un cop finalitzada la prova es presentaren diverses reclamacions sobre l'actuació d'alguns participants, i això va ésser causa que la Federació no pogués establir la classificació definitiva, per haver-les de fallar reglamentàriament.

De totes maneres, creiem que el guanyador ha de sortir d'entre Monjo i Bertrand, del Centre Excursionista, i Moneusse, del Club Alpí Núria.

Actuà de cronometrador el senyor Vilaseca.

El Torneig de Lliga de futbol

El Barcelona, l'Espanyol i el Sabadell resultaren batuts

En el primer partit del Campionat d'Espanya, el Granollers i el Júpiter bateren, respectivament, l'Esport La Plana i el Güecho

NOTES CURTES

S'ha perdut el primer partit a les Corts. Fins ara s'anava trampejant la situació i fins es feia un bon paper en la classificació general. Ara l'orgull de restar imbatuts al propi camp ja no el pot tenir el Barcelona.

* * *

La derrota, en si, ni ens alarma ni ens sorprèn. La situació del campió de Catalunya es presta a contratemps com el de diumenge perquè, a part dels motius que hem anat fent remarcar altres dies, s'ha de tenir present que tres suplents ocupaven els llocs compromesos de porter i defenses.

* * *

I nosaltres entenem que el partit es va perdre per la inseguretat d'aquests tres elements. Una altra cosa hauria fet la defensa titular i Noguers en el primer gol i fins en el segon. El tercer ja era força incomprensible de per si.

* * *

Arbitrava un senyor andalús. I no comprenem com es tolera que un partit jugat contra el Sevilla l'arbitri un col·legiat d'aquella regió. Aquí no es mira massa prim, però francament, resulta absurd que es confiessin els dos punts en litigi a la direcció d'una persona que, animada i tot del millor propòsit d'imparcialitat, la simpatia li traspuava sempre a favor dels sevillans.

* * *

¿Qui havia d'impedir la direcció del col·legiat andalús? ¿A qui cap la responsabilitat d'uns fulls emesos per l'àrbitre que perjudicaven sempre el Barcelona? Això només es comprèn que succeeixi en un camp on el públic català ha estat titllat de ferotge pels sevillans del Betis.

* * *

La victòria de Bilbao havia fet esperançar una gran actuació blau-grana. Ja ho van tenir, però a la segona part els sevillans van imposar-se molt, i els van superar en joc i en facultats físiques. El primer quart de la primera part fa confiar molt en què el Barcelona a la vinent temporada pot fer el que esperem.

* * *

Vantolrà i Berkessy, els millors. L'un, el millor de la davantera i, tot i ésser el més vell, el més valent. Berkessy, no solament va aguantar tota la primera part ell sol la davantera del Betis, sinó que els dos gols van procedir de jugades seves. Va quedar tan esgotat, que abans d'acabar-se el partit el van retirar a pes de braços els seus companys d'equip.

El Sevilla ens ha produït una gratíssima impressió. Juga més bé, pel que hem pogut veure, que el Betis. Tot i que la seva classificació no és massa brillant, la reacció que va fer ahir, amb dos gols en contra i en camp contrari, indica que són capaços de qualsevol èxit.

* * *

Eizaguirre, Pede i Campanal, els tres internacionals del Sevilla, van fer honor a la seva categoria, més el primer que els altres, puix que algunes de les parades que va fer les podia signar el Zamora dels millors temps.

* * *

A mans dels andalusos vam deixar ahir quatre punts. Mentre el Barcelona perdia a les Corts amb el Sevilla, el Betis en feia cinc a casa a l'Espanyol. Igual que a la primera volta, gol més, gol menys.

* * *

Unicament fóra lamentable que el perdre a casa allunyés dels camps de joc la gentada que torna a assistir normalment als partits de futbol. Aquesta concurrència nombrosa ha estat el primer símptoma de la reacció del Barcelona sobre les actuacions dels darrers anys.

S. O. S.

El partit Barcelona-Sevilla fini amb un resultat normal

El públic de Barcelona no es desanima pas pels migrats resultats assolits pels clubs catalans en el Campionat de Lliga que s'està acabant. Acut al camp a encoratjar els jugadors i amb la natural esperança de veure millorar les posicions per als llocs de segon ordre, ja que no com abans per a presenciar com conservàvem la supremàcia.

I aquest nombrós públic, en el partit de diumenge, tingué una decepció i aquesta fou per partida doble. Eixí del camp amb el cap cot, amb el dolor d'una derrota quan moments abans se li havia posat la mel als llavis d'un possible i brillant triomf. Aquella bala, aquella pilota de pell cromada, tantost havia estat posada en joc per les ordres de l'andalús Balaguer, després d'un petit tanteig, anava de l'un peu a l'altre dels jugadors blau-grana a l'impuls d'un joc assenyat i d'una tàctica que feia preveure un merescut triomf. Aquell onze de l'entusiasme que s'havia imposat a l'Atlètic de Bilbao el diumenge passat, se'ns mostrava també, en aquell començament, un equip amb pasta de campió que no es ressentia pas de la manca d'algun titular.

Poca feina a la defensiva, els mitjos poden emprar-se en servir pilotes als davanters i aquests posen setge a la porta del Sevilla i Eizaguirre té ocasió de posar de manifest la seva classe. I amb aquest franc domini, el Barcelona s'adjudicà els dos gols quan no havien transcorregut més de vint minuts de joc.

¿Que havia fet el Sevilla en tot aquest temps i també podríem dir en tota la primera part? Defensar-se com podia i aprofitar alguna escapada, que també en tingué ocasió i perde dues oportunitats magnífiques de marcar amb lluiment quan l'extrem Sànchez, després de burlar Rafa, arrencà sol tirant a quic i acabant amb un xut alt la segona vegada. En canvi el primer gol l'obtingué d'una manera poc brillant, sense el porter al seu lloc i passant la pilota per entre les cames del mig-centre.

Aquest gol insignificant en aparença encara que amb la mateixa validesa que els altres en el marcador, tingué una grossa importància en la moral dels jugadors, puix que ben aviat canvià per complet l'aspecte de la lluita i posà un interrogant al resultat final, ben contràriament al que podia suposar-se moments abans.

Al segon temps anotàrem al nostre carnet menys jugades brillants que durant el transcurs de la primera part. Els primers quinze minuts de joc foren d'un pim, pam, pum insubstancial que denotaven la baixa qualitat del joc que s'emprava, especialment pel bàndol local, i així l'entusiasme dels jugadors sevillans acabà per imposar-se i dominaren accentuadament als seus contraris i la seva tècnica, sense ésser d'alta qualitat, fou d'una eficàcia extraordinària que els valgué el merescut triomf i per una diferència que, per ésser la mínima, esqueia perfectament al que havia estat el partit.

COM FOREN ACONSEGUITS ELS GOLS

Al bo i millor de l'actuació barcelonina, una pilota passada per Cabanes, la centrà Escolà i d'una capcinada magnífica Vantolrà la introduí a la xarxa, burlant la sortida d'Eizaguirre. Feia quinze minuts que es jugava i no n'havien pas transcorregut dos més quan, producte d'una jugada de Berkessy a l'ala esquerra, Escolà s'emparà de la pilota i després d'esquivar mestrívolament Euskalduna, va batre la porta sevillana malgrat l'esforç de defensa que en féu inútilment el seu porter. Ningú no s'hauria atrevit a la vista d'aquesta actuació a afirmar que aquest era el darrer gol que el Barcelona marcaria aquella tarda, però la realitat va ésser aquesta.

Hem consignat ja que el primer punt que s'adjudicà el Sevilla havia estat de poc relleu i fou degut a un *hatibull* que produí davant la porta local una centrada de l'extrem López, que provocà la sortida de Francàs, aprofitant Corton per a crear un xut fluix que passà a la xarxa per entre les cames de Berkessy.

Transcorreguts vint-i-cinc minuts de la segona part el Sevilla aconseguia el gol de l'empat. El millor dels que marcà, i ho féu Campanal esmunyint-se per entre dos jugadors i enviant la pilota amb un xut esbiaixat a l'angle inferior de la porta barcelonina. Quan mancaven vuit minuts per acabar el partit, els sevillans veieren premiat el seu esforç en saber-se aprofitar de la desmoralització que dominava els contraris. L'interior Corton recollí una passada de López, i regatejant la pilota a Alcoriza la rematà a la xarxa.

Pocs moments després, en tirar-se un còrner, Berkessy rebé la topada de dos jugadors i hagué d'ésser retirat del camp fortament lesionat.

COM ACTUAREN ELS JUGADORS

El Sevilla, quan el Barcelona decaigué, donà la impressió d'un bon joc de conjunt, però incapaç de realitzar cap proesa. Individualment, Eizaguirre demostrà que no és pas immerescut el seu lloc d'internacional, com així mateix el seu company Fede, on més evidencià la seva bona classe fou en l'encertada col·locació en què es trobà durant l'encontre, que salvà l'eficàcia de la línia dels mitjos. A la davantera, Corton i l'altre interior, Torrontegui, excelliren dels seus companys.

De l'equip blau-grana fallaren els interiors, però a l'hora de la desmoralització tots en patiren les conseqüències. Berkessy on més es distingí va ésser en la col·locació als còrners, i no podem passar per alt la bona actuació d'Escolà i Vantolrà, que foren els més eficaços i treballadors de la línia d'atac.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE

Els jugadors s'arrengleraren d'aquesta manera:

Barcelona: Francàs, Rafa, Alcoriza, Pedrol, Berkessy, Lecuona, Vantolra, Raich, Escolà, Ramon i Cabanes.

Sevilla: Eizaguirre, Euskalduna, Deva, Alcàzar, Segura, Fede, López, Torrentegui, Campanal, Cortón i Sánchez.

Tingué cura de l'arbitratge el col·legiat senyor Balaguer. Aquest exercí la seva comesa de la manera habitual en ell, cercantse més maldecaps que els que normalment comporta per al director de camp la direcció dels partits, i això féu una vegada més que a algun error que sofrí s'hi afegís l'especial manera d'apreciar les faltes, i així aconseguí desplaure al públic. Sentirem alguns partidaris del nostre club plànyer-se del fet d'haver estat designat un àrbitre andalús per a un partit on intervenia el Sevilla. Tenen raó, però la nostra sinceritat ens porta a manifestar que en l'actuació d'ahir no hi veiérem la parcialitat, que ocasió tingué per haver-la servida. Tocà alguns fauts pel cantó sevillà d'aquells que en lloc d'afavorir perjudiquen.

Ens plau molt més que de l'àrbitre, plànyer-nos que els jugadors del Barcelona no haguessin sabut mantenir el joc del començament, que llavors sí que no hauria tingut cap importància aquesta sospita.

BLANC

Resultats de diumenge

Torneig de Lliga

PRIMERA DIVISIO

Barcelona, 2-Sevilla, 3.
Betis, 5-Espanyol, 0.
Madrid, 3-R. Santander, 2.
València, 2-At. Madrid, 0.
Donòstia, 3-Oviedo, 5.
Arenas, 0-Ath. Bilbao, 1.

La puntuació

Betis	19	14	2	3	36	17	30
Madrid	19	14	1	4	52	28	29
Oviedo	19	11	1	7	52	39	23
Ath. Bilbao	19	9	2	8	51	35	20
Barcelona	19	7	5	7	46	41	19
A. Madrid	19	7	5	7	32	36	19
Sevilla	19	9	1	9	40	34	19
València	19	9	0	10	35	41	18
Espanyol	19	7	2	10	38	51	16
Racing	19	6	3	10	34	38	15
Donòstia	19	5	1	13	25	52	11
Arenas	19	3	3	13	16	45	9

SEGONA DIVISIO

Celta, 6-Sabadell, 1.
Hércules, 3- Osasuna, 0.
Valladolid, 4-Múrcia, 2.

La puntuació

Hércules	7	4	2	1	18	7	10
Celta	7	5	0	2	16	13	10
Osasuna	7	4	1	2	11	9	9
Múrcia	7	3	1	3	9	10	7
Sabadell	7	2	0	5	7	16	4
Valladolid	7	1	0	6	9	15	2

Campionat d'Espanya

PRIMERES ELIMINATORIES
(partits d'anada)

Corunya, 1-U. Vigo, 0.
Júpiter, 4-Guecho, 0.
La Plana, 0-Granollers, 4.
Rec, Granada, 1-S. Jerez, 1.
R. Ferrol-U. E. Ferroviària (suspès).

Campionat de Catalunya

TORNEIG PREMOCIONAL

Tàrrega, 1-Terrassa, 2.
Calella, 3-Iluro, 0.
Horta, 1-Sants, 2.
Sant Andreu, 1-Martinenc, 1.

La puntuació

Sants	17	11	1	5	40	22	23
Granollers	16	10	1	5	44	29	21
Terrassa	17	10	1	6	34	29	21
Sant Andreu	17	7	5	5	34	36	19
Horta	17	8	2	7	37	34	18
Calella	17	7	4	6	37	33	18
Martinenc	17	6	3	8	29	35	15
Europa	16	5	1	10	20	31	11
Iluro	17	4	3	10	21	36	11
Tàrrega	17	5	1	11	27	43	11

Dijous ha de jugar-se el partit Granollers-Europa.

El Betis guanya l'Espanyol per cinc gols a cap

Sevilla, 8. — Al camp del Patronat hi concorregué molt de públic per tal de presenciar el partit Betis - Espanyol.

L'equip barceloní va tenir una tarda dolentíssima, a causa dels suplents, per una part, i de la poca compenetració per l'altra.

Això fou motiu perquè ja des del primer moment els andalusos s'imposessin netament. Van ésser els amos de la situació constantment, i es pot ben dir que la lluita quedà reduïda a un duel entre l'avantguarda blanc-verda i el porter català. Aquest actuà d'una manera imponderable, i a ell és degut que el resultat no hagi estat més catastròfic per a l'Espanyol. Vila es comportà amb valentia en totes les seves intervencions. Malgrat la tasca feixuga que va tenir, actuà d'una manera eficient.

Al cap de deu minuts, el Betis va marcar el seu primer gol, i va ésser degut al jugador Unamuno, el qual va disputar valentament la bala als defenses espanyolistes. La pilota havia estat centrada per Timimi. En aquesta primera part fou l'únic gol que hom va marcar.

A la segona meitat, Unamuno va ésser molt ben secundat pels interiors del seu equip, diferentment del primer temps que no van estar gaire afortunats.

El segon gol fou obra de Timimi, al cap de sis minuts, quan aprofità una excellent ocasió preparada per Rancel, el qual fou l'autor del tercer, en recollir una passada, i el quart el va fer Adolfo de resultes d'una rematada a un servei d'Unamuno. El gol número cinc fou degut a Rancel, que recollí una bala que havia topat al pal de resultes d'un fort tret d'Unamuno.

L'Espanyol va fer unes quantes modificacions en l'ordre d'arrenglerament de les seves línies, en aquesta segona part. Els dos extrems van passar a l'interior, i les ales foren ocupades per Quesada i Edelmiro II. Això va donar el mateix resultat negatiu que l'arrenglerament del primer temps.

Per l'equip del Betis es van destacar els defenses, els mitjos i Unamuno.

De l'Espanyol, ultra el porter, Soler i Pérez. Quesada malgrat que s'esforçà molt no va estar gaire encertat.

El partit fou arbitrat pel madrileny Iglesias, i els equips s'arrengleraren com segueix:

Betis. — Epinosa, Areso, Acdo, Peral, Gómez, Lecue, Timimi, Adolfo, Unamuno, Rancel i Saro.

Espanyol. — Vila, Portavella, Pérez, Espada, Soler, Bosch, Prat, Quesada, Iriondo, Edelmiro II i Manolín.

El Júpiter vença amplament el C. D. Güecho

La manca de dates és un problema que cada any s'agreuja més en els torneigs de futbol. Els clubs — naturalment, els modestos — es queixen d'aquesta qüestió, perquè se'ls obliga a jugar els partits en les mateixes dates que els clubs més importants celebren els seus partits de competició. Això representa per a ells un problema de vida o mort, car aquesta simultaneïtat repercuteix en el seu actiu d'una manera ben sensible.

Diumenge, per aquests motius, va començar de disputar-se les primeres eliminatòries de la Copa d'Espanya, al mateix temps que el llargíssim Torneig de Lligues entrava en la seva darrera fase. A la nostra ciutat, el C. D. Júpiter es disputava el dret a seguir una etapa més d'aquesta competició amb el C. D. Guecho, classificat en primer lloc de la primera categoria biscaïna. El C. D. Guecho és un equip de curt, però brillant historial. Els seus elements són gent jove — cal remarcar a honor d'ells que figuren com a amateurs — i el seu joc, segons la tàctica nordenya, és exempt de complicacions. Joc de passades senzilles que se sostenen a base de la seva rapidesa.

El Júpiter, els components del qual no han d'envejar res de preparació tècnica als nostres primers equips, es va trobar amb un adversari l'especialitat del qual era fàcil de batre per la modalitat del joc del Júpiter. I d'aquesta manera, la superioritat del Júpiter fou demostrada en el transcurs del partit. Al començament, el Júpiter va dominar lleugerament. És veritat que els seus avançaments foren més continuats que els dels biscains; però aquests, en alguna ocasió, cal reconèixer que feren entrar en joc el tercet defensiu blanc-verd, especialment Solà.

Al cap de tres minuts de lluita, una centrada de Morales sobre porta, que Garcia va rematar, es convertí en el primer gol del Júpiter. Aquest punt, aconseguit amb tanta de rapidesa i d'una manera ben innocent, va desmoralitzar els jugadors forasters, els quals, a més, es ressentiren de la manca del seu mig-centre i exterior esquerre, als quals les seves ocupacions privaren de desplaçarse. La impressió que va produir el Güecho fou d'un equip jove que, mancat del seu ambient habitual, i tenint de bon principi un resultat advers, es va desinflar ràpidament. D'altra manera no comprenem els elogis i l'esperança que la premsa bilbaïna depositava en el jove equip representatiu de Biscaia.

I, com era de preveure, a la segona part el Júpiter fou l'iniciador de totes les jugades que es plasmaven sobre el terreny de joc. Al cap de cinc minuts, Perpinyà, d'una passada de Morales, va marcar el segon gol; vint minuts després, Diego va lliurar una bala avançada a Garcia, el qual, d'una bella jugada, va marcar el tercer gol. I dos minuts abans d'acabar, Diego va marcar de penalty el quart gol.

Del Güecho, els millors foren Irezabal i Larrazabal. Del Júpiter, Bayo, Bardina i Garcia els més regulars.

C. D. Güecho. — Ortega, Zalbidea, Irezabal, Echeverria, Aguirre, Echeverria II, Maguregui, Rufo, Larrazabal, Bergareche i Eguia.

Júpiter. — Solà, Daniel, Bayo, Font, Rosalenc, Bardina, Diego, Perpinyà, Garcia, Legàs i Morales.

Àrbitre: senyor Elizario.

JOM

La sortida de la cursa del campionat infantil
(Foto Centelles.)

El Sabadell és batut pel Celta per sis gols a un

Vigo, 8. — Ahir, al cap de Balaide va jugar-se el partit de Lliga entre el Celta i el Sabadell. Aquest darrer equip va donar la sensació de jugar a perdre, puix que tots els jugadors, a excepció de Macip, actuaren amb molta desgana.

Això vol dir que ja de bon començament el Celta es mostrà molt superior als catalans, la qual cosa li permeté d'acabar la primera part amb quatre gols al seu favor per cap en contra.

El primer gol el marcà Nolete; el segon, Gonzalo; el tercer, Pirello, i el quart, Nolete. A la segona part, al cap de deu minuts, Calvet aprofità una falllada de Valcárcel per a marcar l'únic gol dels catalans. El cinquè gol del Celta el féu Miguel, en rematar un cop franc tret per Gonzalo, i el mateix Miguel obtingué el sisè, també en un altre cop franc tret per Gonzalo.

Sota l'arbitratge del senyor Simon, els equips s'arrengleraren així:

Sabadell: Macip, Morral, Blanch, Gràcia, Castillo, Galvany, Sanguesa, Calvet, Perera II, Diaz i Perera I.

Celta: Lilo, Montes, Valcárcel, Hermanelo, Vega, Pifeiro, Miguel Gonzalo, Nolete, Pirello i Polo.

El Granollers, a Castelló, bateix l'Esport La Plana per quatre gols a cap

Castelló, 8 — Al Sequiol, ahir es jugà el primer partit eliminatori per al campionat d'Espanya entre el Granollers i l'Esport La Plana, partit que no oferí pas l'interès del públic, puix que aquest fou molt escàs.

Els primers trenta minuts foren els més anivellats del matx, car si bé el Granollers dominà lleugerament, ni l'un equip ni l'altre aconseguiren marcar. Al cap de trenta minuts de joc, Rubies, després d'una jugada brillant de la davantera del Granollers, marcà el primer punt. El gol enardí els visitants, els quals es llançaren a l'atac, i abans d'acabar el primer temps Garreta, en rematar amb el cap dues centrades de Guix, posà el marcador a 3 a 0 a favor seu.

A la segona part el Granollers afluixà un xic l'empenta, i el partit tou igualat. Hi contribuí la circumstància que el Granollers jugà amb deu jugadors per lesió de Torres. La defensiva llur atmà els atacs de la davantera del Castelló, en la qual Moya es mostrà molt perillós. En finalitzar, el Granollers tornà a la càrrega, i Garreta, driblant mig equip, féu el quart gol de minuts abans d'acabar.

Va arbitrar el senyor Duce, i els equips eren:

La Plana: Martí, Estrada, Alba, Montanyes, Martín II, Lono, Arromiz, Bellip, Moya, Peñarroya i Martínez.

Granollers: Casanoves, Lledó, Vails, Rovira, Sala, Torres, Lluch, Gari, Garreta, Rubies i Guix.

Escòcia vencé Anglaterra per dos gols a cap

Londres, 7. — Ahir a la tarda se celebrà un interessant partit a Glasgow entre els equips representatius d'Escòcia i Anglaterra.

La curiositat despertada pel dit encontre fou enorme. Milers d'espectadors no pogueren trobar lloc al gran estadi, i als seus voltants es produïren diversos incidents. Durant unes càrregues efectuades per la policia, 350 persones resultaren lesionades.

El partit resultà en extrem renyit. Al final el triomf correspongué a l'equip escocès per dos gols contra zero.

ATLETISME

Guerau García torna a la palestra proclamant-se gran campió peninsular

Millora el rècord de la prova, després d'una gran actuació

El F. C. Barcelona vencedor per equips

Els que crèiem que Guerau García, amb la seva senalla plena de títols i de rècords, havia passat a les pàgines més brillants de la nostra història esportiva, vàrem quedar amb un pam de nas en veure com el diumenge passat repetia la gesta a la qual anys enrera ens havia acostumat: participar en una prova i vèncer. Cosa molt aviat dita, però reservada solament als qui de l'esport n'han fet una mena de sacerdoci, on per a fruir el goig de la victòria cal destinar hores i dies a efectuar un entrenament més o menys metòdic.

I Guerau García és un d'aquests.

La seva decisió ha deixat agradosament sorprès tothom.

La prova que es va disputar el diumenge passat era el VII Campionat Peninsular de Marxa, i en ella, ultra Guerau García, prengueren la sortida Castelltort i Julià Aquest darrer, amb intenció de desmoralitzar García, com va demostrar palesament en la col·locació destalonadora al seu costat. Però no va aconseguir-ho. Abans de Sant Vicenç dels Horts, després d'ésser amonestat per la seva marxa defectuosa, Julià va abandonar.

Tota la cursa va ésser un cos a cos entre Castelltort i García. No esmentem Julià perquè la seva marxa i la seva actuació era de "pa riure", per anomenar-la benèvolament.

La lluita entre aquells dos corredors va esser emocionant de debò. Una rivalitat esportiva que es discutia en l'únic terreny on mai no s'hauria de moure: en el terreny esportiu.

Fou per la barriada de Can Tunis on Guerau García, adonant-se del desallument que donava mostres el seu immediat competidor, va augmentar el seu tren i l'avantatge va anar també en un augment progressiu, fins a la ratlla d'arribada, que era al Parc de la Ciutadella, on fou rebuda la victòria del veterà campió amb grans aplaudiments.

El recorregut d'aquest campionat fou el següent:

Dues voltes pel Parc, fins a sortir a l'Arc del Triomf, Passeig de Fernando Galán, Avinguda del 14 d'Abril, Pedralbes, Esplugues, Sant Feliu, Molí de Rei, Sant Vicenç dels Horts, Sant Boi de Llobregat, Cornellà, l'Hospitalet, la Bordeta, plaça Espanya, Corts Catalanes, Passeig Arcícola, Can Tunis, carretera del Mirador, Passeig de Colom i arribada a Parc, davant el monument a Prim, on hi havia situada la meta.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Guerau García, senior, F. C. Barcelona, 4 h. 52 m. 16 s. Rècord peninsular. Marca anterior (Guerau García), 4 h. 55 m. 30 s.
2. Romà Castelltort, senior, F. C. Barcelona, 4 h. 55 m. 49 s. 4-5.
3. Jaume Freixes, senior, 5 h. 24 m. 30 s. 2-5
4. Francesc Puig, Escoltistes, 5 h. 27 m. 32 s. 3-5.
5. Pere Jimeno, 5 h. 28 m. 58 s.
6. Aurelià Pellin, senior, F. C. Barcelona, 5 h. 34 m. 48 s. 4-5.
7. Joaquim Colin, Escoltistes, neòfit, 5 h. 44 m. 43 s. 4-5.
8. Manuel Badal, independent, neòfit, 5 h. 48 m. 6 s. 1-5.
9. Joaquim Purset, C. O. A., neòfit, 5 h. 49 m. 45 s. 3-5.
10. Enric Pasqual, Escoltistes, junior, 5 h. 51 m. 25 s. 2-5.
11. Felip Tubenya, C. O. A., junior, 5 h. 54 m. 16 s.
12. Josep Mouner, C. O. A., neòfit, 5 h. 54 m. 30 s. 4-5.
13. Jaume Perarnau, Mont Negre, neòfit.

CLASSIFICACIO PER CLUBS

1. F. C. Barcelona, 1-2-3, igual a 6 punts.
2. Escoltistes, 4-5-7, igual a 16 punts.
3. Centre Obrer Aragonès, 6-8-9, igual a 23 punts.

Les 4 hores, 52 minuts i 16 segons en què quilòmetres de Guerau García són veritablement internacionals. Recordem el temps esmerçat per Dan Ohlsen en fer el segon lloc en els Jocs Olímpics dels Angels amb 4 h. 57 m. 10 s., i el temps de Schwab, també assolit en els Campionats d'Europa, celebrats a Torí el setembre darrer, amb 4 h. 53 m. 8 s.

Donem la més cordial benvinguda a Guerau García en tornar a la palestra esportiva, i esperonem-lo a actuar sovint per tal d'animar una mica la marxa atlética de Catalunya.

EL MANRESA PELAI SERCH GUANYA EL III TROFEU ROSSEND CALVET

Organitzat per Acció Atlética, va tenir lloc a l'Estadi el III Trofeu Rossend Calvet, donat pel nostre company, per a disputar entre atletes neòfits i debutants.

Aquest Trofeu, que se celebra des de fa tres anys, va aplegar setantatres xicots, tots ells plens d'entusiasme, i bona part feni gala de bones condicions per a practicar aquest esport. Es una llàstima que la majoria no perseverí, puix que podrien enaltir més l'atletisme català.

Classificacions

80 metres llisos:

1, Gomis, 9 s. 7-10; 2, Ferrer, 9 s. 8-10; 3, Serch, 10 s.

Salts d'alçària:

1, Navés, 1'60; 2, Serch, 1'55; 3, Gomis, 1'55.

Llançament del pes:

1, Jiménez, 9'65 m.; 2, Serch, 9'59; 3, Navés, 9'43.

1, Gomis, 38 s. 9-10; 2, Soms, 39 s. 2-10; 3, Ferrer, 39 8-10.

Classificació general

1. Pelai Sarch (Manresa), 3274 punts.
2. Joan Gomis, 3256'00.
3. Joan Navés, 3157'80.
4. Josep Soms, 3084'40.
5. Julià Sesma, 3024'40.
6. Emili Jiménez, 3017'40.
7. Agustí Lorenzo, 2896'40.
8. Jaume Ferrer, 2871'60.
9. Josep Escanilla, 2823'40.
10. Francesc Pinyol, 2814'80.

Atletes inscrits: 106.
Participants: 73.
Classificats: 65.

LA F. A. E. E. T. VENÇ EN EL MATX AMB L'AVANTI I EL F. A. E. G. E.

Sota l'organització, també, de l'entusiasta Acció Atlética, va tenir lloc a Montjuic, a la tarda de diumenge, aquest festival

Va guanyar el primer amb 12 punts de diferència de la F. A. E. G. E.

FRONTÓ NOVETATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4

GALLARTA II-ABASOLO

contra

NARRU II-LEJONA

Nit, a les 10'15:

ZARRAGA-PEREA

contra

SOLOZABAL-CHIQ. GALLARTA

Detalls per cartelló

TENIS

El comiat dels jugadors americans es va traduir en noves sengles victòries

Maier hagué de lluitar principalment amb la seva forma deficient - Suqué es va veure handicapat per una indisposició

La jornada tenística de diumenge no fou pas gens falaguera per als jugadors del Barcelona L. T. C. No volem dir que l'actuació d'aquests no fos entusiàstica; no, ben al contrari. Però, tanmateix, els resultats que es registraren en els dos encontres disputats foren obtinguts enmig de circumstàncies un xic anormals, i, cal també reconèixerho, per la classe innegable que posseeixen els representants de Los Angeles L. T. C.

Hom tenia dipositada tota la confiança en Maier, per tal de fer possible la victòria de l'entitat catalana, sense tenir en compte que "Buby" accedí a actuar en aquest matx contra l'equip americà, purament per amor al seu club. I Maier, amb un mes i mig sense agafar la raqueta i una falta de fons, com ja dèiem ahir ben comprensible, no pogué fer res més del que va fer. Aquesta circumstància, doncs, i a la indisposició que sofrí Suqué quan portava dos sets al seu favor, foren — a criteri nostre — les causes que influiren en la desfeta barcelonista.

A més hem de fer observar, perquè serveixi de guió als que no presenciaren la partida Suqué-Culley, que aquest darrer actuà molt per damunt de les seves darreres actuacions portant a terme una gesta significativa com és remuntar un escore desfavorable de dos "sets" i després adjudicar-se el matx.

Si hem d'orientar-nos en voler justificar la derrota del Barcelona, pel que succeí tècnicament a la pista, aviat haurem acabat dient que tant Hines com Culley foren ahir superiors als nostres; i salvarem la deficient impressió que produí el resultat total afirmant que aquests es bateren amb braó sense plànyer el més petit esforç, per tal d'adjudicar-se una victòria que se'ls escapà pels motius que ja hem exposat.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda

URIONA I - VICENTE I

contra

URIA III - GARMENDIA

Nit:

GURUCEAGA - OAZALIS II

contra

OSA I - IBARLUCEA

L'organització del matx celebrat com dissabte i diumenge s'omplien totes les localitats i més n'hi hagués hagut. La tarda d'aquest dia no acudí la massa d'espectadors de les sessions anteriors, pel fet que l'encontre Culley-Suqué no podia alterar el resultat final, ja llavors favorable als nord-americans.

* * *

La partida Maier - Suqué fou seguida pel públic amb expectant atenció.

Començà adjudicant-se cada jugador un joc i igualant successivament fins al cinquè.

Hines, restant el servei de Maier i amb excellents jugades, s'apuntà el sisè al seu favor aprofitant després la potència i col·locació del seu per a guanyar el dotzè i amb ell el primer "set".

En començar el segon, hom ja veu en Maier un esgotament ben significatiu. No obstant, després de molts esforços, pot igualar a sis jocs, encara que després no pot mantenir el mateix tren, i això fa que Hines s'adjudiqui també aquest "set". I el tercer fou ja, sense cap mena de dificultat, un plat ben senzill per al jugador americà.

Estem completament convençuts que, en cas de durar un xic més el pilotejg, Maier hauria fet pitjor paper, tan gran era el seu estat d'esgotament.

L'encontre de la tarda, que acarava Suqué a Culley, fou llarg i bastant ben jugat. S'adjudicà el català els dos primers "sets", després de portar a terme excellents jugades. Culley, amb una impassibilitat que podriem qualificar de britànica, aguantà com va poder l'escomesa del seu contrincant, i al tercer set procurà esgotar-lo obligant-lo amb pilotes llargues i creuades a ràpids desplaçaments, que si bé de moment no produïren l'efecte buscat, en experimentar Suqué una lleugera indisposició, fou la tàctica que li va donar el camí de la remuntada.

I la flema del nord-americà li permeté d'aprofitar-se del defallíment de Suqué per a apuntar-se el quart set i dominar en el definitiu amb un "score" potser massa estrident.

La indisposició, doncs, i el joc, ben desconcertant pel seu caràcter pràctic, que efectuà Culley, foren les causes que determinaren que el català perdés una partida que tenia mig embutxacada.

ROLAND

* * *

RESULTATS TECNICS

Al matí: **Hines** vencé Maier: 7-5, 8-6, 6-4.

A la tarda: **Culley** vencé Suqué: 3-6, 4-6, 6-2, 6-4, 6-2.

Natació

EN LA DARRERA JORNADA DEL CONCURS FEMENI I INFANTIL DEL C. N. BARCELONA VA ESSER BATUT EL RECORD DE CATALUNYA I ESPANYA DELS 5 × 50 ESTIL LLIURE

La darrera jornada del Concurs femeni i infantil del C. N. Barcelona, celebrada el diumenge passat, va tenir un digne comiat.

Un altre rècord de Catalunya i Espanya fou tret de la taula de rècords per ésser reemplaçat per un altre de bastant més rebaixat i demostratiu del constant progrés de la natació catalana.

El nou rècord és el de rellevaments 5 per 50 estil lliure, i el nou temps és de 2 minuts i 22 segons. Els autors no són nous: són els de sempre, els que ja fa anys que aguanten el pavelló de la nostra natació i que per ventura nostra cada vegada es presenten més rejovenits i amb més delit d'arribar al cim imaginari de la completa consagració.

Els seus noms són ja prou coneguts de tothom: Sabata, Brull, Lepage, Sabater i Canela II; cada un complí perfectament amb la seva obligació: tots cinc efectuaren una magnífica cursa, però ens plau molt de poder posar de relleu l'actuació d'Angel Sabata com el millor de l'equip, perquè amb aquesta nova gesta el Club Natació Barcelona torna a posseir aquell gran campió que tants llorers li havia conquistat i que d'un quants temps ençà semblava caminar cap al camí de l'abandonament.

Angel Sabata torna a posseir aquelles grans condicions que el situaren en primer lloc dels nostres nedadors, i té per a nosaltres el mèrit que ha sabut recobrar-les quan ha vist que Catalunya i el C. N. Barcelona el necessitaven; davant aquest sagrat deure Angel Sabata ha vençut totes les dificultats i ha tornat a ésser el gran campió de sempre. L'hem felicitat moltes vegades; avui hi tornem una vegada més, però aquesta vegada l'encaixada és més forta perquè així s'ho mereix.

En la darrera jornada del concurs femení anotàrem dues bones curses d'Enriqueta Soriano en els 200 metres braça de pit i en els 100 metres estil lliure, que li valgueren el primer lloc en les dues proves, així com també la de Soledat Badia en els 100 metres dors, la qual en cada nova prova ve evidenciant marcats progressos.

En el concurs infantil hom anotà la victòria de Tomàs Cabrejas en els 100 metres estil lliure amb un temps que no té res d'infantil, i un primer lloc de Rovira en els 100 metres dors que diu la clarament la gran facilitat que té aquest menut per a aquesta especialitat.

Els resultats i la classificació definitiva van ésser així:

CONCURS FEMENI

100 metres lliure (prime categoria): Primera, Enriqueta Soriano, B, en 1 m. 24 s. 5-10; segona, Rosa Nadal, C, en 1 m. 29 s. 4-10; tercera, Dolors Granitxer, B, en 1 m. 33 s. 2-10; quarta, Angels Fernández, C, en 1 m. 38 s.

100 metres lliure (segona categoria): Primera, Gertrudis Wenigger, B, en 1 m. 24 s. 4-10; segona, Angels Fernández, C, en 1 m. 40 s. 6-10; tercera, Rosa Artal, C., en 1 m. 47 s.; quarta, Encarnació Artal, B, en 1 m. 47 segons.

33 metres crawl (infantil): Primera, Carmeta Joandó, C, en 26 s.; segona, Carme Ponsatí, B, en 35 s.; tercera, Nuri Boada, C, en 42 s.; quarta, Roser Aguilar, B, en 45 s.

200 metres braça. — Primera, Enriqueta Soriano, B, en 3 m. 31 s.; segona, Pilar Gastearena, C, en 3 m. 55 segons.

100 metres esquena: Primera, Soledat Badia, B, en 1 m. 41 s 6-10; segona, Rosa Nadal, C, en 2 m. 6 s.

Puntuació total: Equip B, 43 punts; equip C, 34.

Classificació definitiva: Equip B, 81 punts; equip A, 79; equip C, 70.

CONCURS INFANTIL

100 metres lliure: Primer, Tomàs Cabrejas, B, en 1 m. 20 s.; segon, Joandó, C, en 1 m. 21 s.; tercer, Castillo, C., en 1 m. 22 s. 5-10; quart, Huertas, B, en 1 m. 27 s.

100 metres braça: Primer, J. Cortès, B, en 1 m. 41 s. 4-10; segon, Cardona II, C, en 2 m. 7 s. 4-10.

100 metres esquena: Primer, Rovira, C, en 1 m. 34 s. 5-10; segon, Rossell, B, en 1 m. 41 s. 7-10.

66 metres lliure: Primer, Francesc, C, en 55 s.; segon, Sells, B, en 58 s. 8 dècmies; tercer, Quim, B, en 1 m. 1 s. 2-10; quart, Grinyó, C, en 1 m. 9 s. 2-10; cinquè, Bernades, B, en 1 m. 16 s. 4-10.

Puntuació total: Equip B, 40 punts; equip C, 38.

Classificació definitiva: Equip B, 82 punts; equip A, 77 punts; equip C, 77 punts.

Escacs

Escacs Comtal Club. — Aquesta entitat va celebrar Assemblea extraordinària dimecres, i s'hi acordà, per unanimitat, canviar el lloc del seu estatge social a la Ronda de Sant Pau, 17 (Café Olímpia).

Així mateix acordà adquirir vint taules i celebrar un festival amb motiu de la inauguració del nou local.

Dr. Lamarca Vies urinàries, Sífilis, Diatèrmia, Anàlisis. Pròstata. P. Fortuny, 16. De 6 a 9. Telèfon 16108

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière — Riera)

MÁS DE 2,000 PÁGINAS

MÁS DE 400,000 DATOS Y SEÑAS

del Comercio, Industria, Agricultura, Minería, Ganadería, Profesiones, etc., existentes en la extensa y rica región catalana

CUATRO PRECIOSOS MAPAS EN COLORES DE LAS PROVINCIAS DE BARCELONA, GERONA, LÉRIDA y TARRAGONA

Precio de un ejemplar, fuertemente encuadernado: VEINTICINCO PESETAS

Gruesa de portes en toda España

Riverieu Bailly-Baillière y Riera Hermanos, S. A.

Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 96

GUSTAU COCHET — Pintura

J. SOLER I PUIG — Pintura

Fins al 19 d'abril

SYRA

DIPUTACIO, 282

Objectes d'art marca i motllures

PRIM — Pintura

JOAQUIM ROOS — Escultura

Fins al 19 d'abril

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT, 323

(entre Rambla de Catalunya i Balmes)

CAMPS RIBERA — Pintura

CORNELERAN — "

GORRAIZER — Escultura

LLAURADOR — "

Fins al 19 d'abril

SALA RENART

Diputació, 271. - Telèfon 16217

Imatgeria. Marcs. Obres de pintura

DIONIS BAIXERES — Dibuixos i apunts de temes barcelonins

Fins al 19 d'abril

SALA BARCINO

RAMBLA DE CATALUNYA, 29

F. PEREZ-DOLZ — Sedes decorades - mà

Fins al 19 d'abril

LLIBRES!!

Autògrafs, dibuixos, aquarelles el més important assortiment de gravats de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a

METROPOLITANA

LLIBRERIA VELLA I NOVA

Canuda, 31, baixos de la Sala Mozart

Cartellera del Cinema

COLISEUM

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10

CONCURSO DE BELLEZA (còmica)

REVISTA PARAMOUNT

EGIPTO, REINO DEL NILO (doc.)

Stan Laurel i Oliver Hardy en

UNA FIESTA EN HOLLYWOOD

(Producció M. G. M.)

METROPOL

Lluria, 115 - Telèfon 81222

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10

La graciosa comèdia

El campeón del regimiento

i l'emocionant assumpte financer

LA BANCA NEMO

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 — Telèfon 21966

Tarda: Contínua 3'30, 5'30, 7'30

Nit, a les 10

UNA VISION DE LAS BALEARES

(Segona setmana)

Avui, estrena:

LO QUE LAS DIOSES DESTRUYEN

per Walter Connelly

URQUINAONA

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10

Grandiós èxit de

EL REFUGIO

per Robert Montgomery i Maureen O'Sullivan. Film Metro Goldwyn Mayer

Fantasio

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10

REVISTA FEMINA, PATHE JOURNAL ATRACCIO

L'extraordinària producció bíblica

EL REY DE REYES

cine Paris

Sempre el programa més atractiu

Tarda, 4'30. Nit, 9'45

Revistes PATHE i FEMENINA

Trionfi de Gustav Frholich en

El fugitivo de Chicago

Dorotea Wieck en la formidable producció Paramount

Un secuestro sensacional

amb Baby Leroy

Diumenge: Matinal, 10'30. Despatx de localitats a taquilla per a la sessió numerada de diumenge tarda a les 6

CINEMA ESPLAI

NOTICIARI FOX

EN LOS VALLES DEL TIROL (doc.)

FEDERICA

per Mady Christians

LA PORTERA DE LA FABRICA

per Germain Dermoz

Música y mujeres

per Ruby Keeler i Dick Powell

CINEMA WALKYRIA

AVUI: Colossal programa

LA ISLA DEL TESORO

en espanyol, per Wallace Beery i Jackie Cooper

SALVAD A LAS MUJERES

per Stan Laurel i Oliver Hardy

LA CASA SERIA

per Imperio Argentina i Carlos Gardel

FUEROS HUMANOS

en espanyol, per Spencer Tracy

LA CENICIENTA (dibuixos en colors)

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972

AVUI: NATURAL I DIBUIXOS

LA CONSENTIDA

per Carole Lombard i Gene Raymond

La Dama de las Camelias

per Ivonne Printemps i Pierre Fresnay

Sessió contínua

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615

AVUI un programa extraordinari:

A les 3'30 i 8'20

EL NEGRO QUE TENIA EL ALMA BLANCA

en Espanyol, per Antoñita Colomer, Marino Barreto i "Angelillo"

A les 5 i 9'40

Volando hacia Río Janeiro

per Dolors del Río, Gene Raymond i Ben Roulien, amb la famosa rumba La Carioca

A les 6'20 i 11

ALADINO (dib. en tecnicolor), en Espanyol

A les 6'30 i 11'25

CENA A LAS OCHO

(En Espanyol)

Estrena d'aquesta superproducció M. G. M. per Marie Dressler, John i Lionel Barrymore, Jean Harlow, Wallace Beery i set estrelles més

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI

4 tarda i 9'30 nit

"Apostando a Cupido", Will Rogers; "Música en el aire", Glòria Swanson i John Boles

FEMINA

4 tarda i 10 nit

"El encanto de una noche", Kathe de Nagy. Noticiari, dibuixos i còmiques

CAPITOL

4 tarda i 9'45 nit

"Matando a la sombra", William Powell; "El guapo", James Cagney

CATALUNYA

4 tarda i 10 nit

"Vidas rotas", en espanyol, Lupita Tovar. Dibuixos i Cultural

ACTUALITATS

Contínua de 3 tarda a una matinada

Dibuixos

PATHE PALACE

Contínua 4 tarda

"El mundo es mío", Harry Piel. "Qué calamidad!", "Toda una mujer", Ann Harding, Catita Fox

EXCELSIOR

4 tarda i 9'30 nit

"El beso de la muerte" (últimament tarda), "El rey de la suerte", "Toda una mujer", Ann Harding

Exposición del Arte del Vestir y primer Salón de Creaciones

REUNION INAUGURAL DE PRIMAVERA

Palacio nº 1 Montjuich

Obert des de les 10 matí a les 8 de la nit fins al 14 d'abril

EXPOSICIO DE L'ART DEL VESTIR

MUSEU DE LA INDUMENTARIA

RETROSPECTIVA

EXPOSICIO HISTORICO-FOTOGRAFICA DE LA CATALUNYA ACTUAL

Darrers dies

d'aquest grandiós Certamen

PROGRAMA PER A AVUI, DIMARTS, a les 4'30 de la tarda

SALÓ DE CREACIONS

SEGON TE DE GRAN MODA

Te dansant. Orquestra DEMON'S JAZZ

Exhibició de balls per la parella LEONOR and GURRY campions d'Espanya

Ball a la pista

DESENA EXHIBICIO DE MODELS de primavera i estiu, de la moda femenina i masculina

Continuació de la inoblidable i enlluernadora EXHIBICIO de les col·leccions que començaren a exhibir-se dissabte, amb presentació de nous models, pertanyents a les següents firmes creadores:

El Dique Flotante, María Easo de Gainza, Josep Ferré, Paquita Duran, Ferrer Artigas, Froutchmann, Gallard, La Sibèria, Martí Martí, Paquita Mauri de Murillo, Manuel Morell, Modes Badia, Mimi-Joaquima, Casa Mollat de Maria Mataró, Ronsold i Companyia, Pere Rodriguez, Josefa Santiró de Moya, Sivilla, Feliu Torres, Viuda Porta, etc.

PREUS: Entrada amb dret a visitar les dues Exposicions i el Museu d'Indumentària Retrospectiva, UNA pesseta. Te de gran moda. Entrada combinada al recinte de les Exposicions i al Saló de Creacions, TRES pessetes. L'impost a càrrec del públic. Te complet, DEU pessetes

NOTA: Per tenir dret a entrar al Saló de Creacions és indispensable adquirir el tiquet corresponent per al te. Les taules encarregades amb anticipació només es reservaran fins a les sis de la tarda

Restaurant servit per la Casa Llibre. Coberts a 7'50 i 10 pessetes, vi compresa

LA FONT LLUMINOSA SERA PERFUMADA AMB CREACIO DANA

DEMA, DIMECRES

Gran esdeveniment

segon dels magnífics espectacles del CICLE HISTORIC LES DANSES de les EPOQUES. Descripció literària de "Les danses romàntiques del segle XIX", per l'insigne escriptor Francesc Pujols, amb la cooperació del Cos de Ball del Gran Teatre del Liceu

Onzena Exhibició de Models Vivents, etc. DEMA PASSAT, DIJOUS, a la nit:

Gran Ball de Gala

a l'estil del Grand Bal de la Couture de Paris i SOPAR a l'AMERICANA. Cotillón. Quadres de Revista. Cos de Ball del Liceu. Sensacional desfilada de maniquins. Rigorosa etiqueta. Es reserven taules a Casa Llibre

Mercat d'Ocasions

COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.

TOT D'OCASIÓ

Corts Catalanes, núm. 416

Telèfon 30422

Pensió "LA MUNDIAL"

Viatgers, Dispesers i est. Ventilades habitacions. Hospital, 125, p. pr. tel. 17291

Aparells fotogràfics

Prismàtics, Binocles, Cinemes Pel·lícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes, Discos, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS

Tot de veritable ocasió

Compra, venda i canvi

CASA BAGUÉS

Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles) - T. 14237 - BARCELONA

CABRES LADILLAS INSECTICIDA PARADELL

Nou de la Rambla 28 FARMACIA

SULFOPILOL

Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell

La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies

Fet a base de sofre, el gran específic de la pell

Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL

Parli'n al seu metge; no tema el seu dictamen

I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL

La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL

Usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea

La fase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície

Morenes, Fístules, Llagues

FURONCOLS, ECZEMES, PICOR, ETC.

Es guareixen radicalment amb el producte vegetal que es ven al carrer de Botella, 6, farmacèutic. Tub 1'50 ptes.

DISMERCE DEL
RAMS
SETMANA
SANTA
PASQUA
Per a tan tradicionals i assenyalades festes, al nostre departament de Teixits presentem precioses col·leccions de teles de la més destacada novetat en Llanes per a vestits i abrics d'entretemps: Sedes estampades i llises; Cotons estampats i altres fantasies de la més recent moda
També a les seccions dels altres departaments trobareu assortiments completíssims i novetats amb abundància per a primavera i estiu
OBSEQUI ALS NENS
Durant tota aquesta setmana, fins dissabte inclòs, els nens dels compradors seran obsequiats, com de costum, amb Palmes i Palmons, i la setmana entrant, amb la tradicional Mona
ALMACENES
JORBA
BARCELONA
MANRESA
CAFE - BAR - RESTAURANT
Gran terrassa